

PRILOGA 3 (jedro gradiva):

**PREDLOG 1. 4. 2019
(EVA 2019-1611-0004)**

**ZAKON
O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O DAVKU NA DODANO VREDNOST**

I. UVOD

1. OCENA STANJA IN RAZLOGI ZA SPREJEM PREDLOGA ZAKONA

Sistem obdavčevanja dobav blaga in storitev z davkom na dodano vrednost (v nadaljnjem besedilu: DDV) je v Republiki Sloveniji (v nadaljnjem besedilu: Sloveniji) urejen z Zakonom o davku na dodano vrednost (Uradni list RS, št. 13/11 – uradno prečiščeno besedilo, 18/11, 78/11, 38/12, 83/12, 46/13 – ZIPRS1314-A, 101/13 – ZIPRS1415, 86/14, 90/15 in 77/18; v nadaljnjem besedilu: ZDDV-1), nazadnje spremenjenim z Zakonom o spremembah in dopolnitvah Zakona o davku na dodano vrednost – ZDDV-1J (Uradni list RS, št. 77/18), ki se uporablja od 1. januarja 2019.

ZDDV-1 je usklajen z zakonodajo Evropske unije (v nadaljnjem besedilu: EU), in sicer predvsem z Direktivo Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost (UL L št. 347 z dne 11. 12. 2006, str. 1; v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2006/112/ES) in njenimi dopolnitvami in spremembami do vključno Direktive Sveta (EU) 2018/1695 z dne 6. novembra 2018 o spremembi Direktive 2006/112/ES o skupnem sistemu davka na dodano vrednost glede obdobja uporabe neobveznega mehanizma obrnjene davčne obveznosti za dobave določenega blaga in opravljanje določenih storitev, dovzetnih za goljufije, ter mehanizma za hiter odziv v primeru goljufij na področju DDV (UL L št. 282 z dne 12. 11. 2018, str. 5).

Glavni namen Direktive 2006/112/ES je določiti skupna pravila obdavčevanja prometa blaga in storitev z DDV, kar pomaga pri oblikovanju enotnega poslovnega okolja v celotni EU. Pravila, vključena v Direktivo 2006/112/ES morajo biti prenesena v nacionalne zakonodaje, hkrati pa se z njenimi dopolnitvami in spremembami postopno odpravljajo pomanjkljivosti obstoječega sistema, s čimer se tudi odpravljajo administrativne ovire pri poslovanju na enotnem notranjem trgu in omejujejo možnosti za izogibanje plačevanju DDV v trgovini med državami članicami oziroma odpravljajo primeri morebitnega dvakratnega zaračunavanja DDV v dveh ali več državah članicah za isto transakcijo. Evropski sistem DDV se postopno dopolnjuje in izpopolnjuje v soglasju med vsemi državami članicami in Evropsko komisijo, upošteva tudi mednarodne trende razvoja posredne obdavčitve. Čeprav je končni cilj Evropske komisije oblikovati končni sistem DDV, ki bo temeljil na obdavčitvi glede na načelo namembnega kraja (destinacije), bo trajalo še dalj časa, da se oblikuje ta končni sistem DDV, v vmesnem času pa je z dopolnitvami obstoječega sistema treba odpravljati ugotovljene pomanjkljivosti, zaradi katerih nastajajo ovire pri poslovanju med državami članicami in visoki stroški spoštovanja DDV pravil pri davčnih zavezancih, hkrati pa na letni ravni nastajajo velike izgube za države članice v smislu neobračunanega DDV. Paket sprememb DDV zakonodaje, ki ga je Evropska komisija predložila v obravnavo v oktobru 2017 naslavlja štiri področja, glede katerih je bilo

doseženo politično soglasje, da jih je potrebno čim prej urediti in sicer:

- potrebno je uvesti takšne spremembe Direktive 2006/112/ES, da bo ustrezna predložitev DDV identifikacijske številke postala vsebinski in ne le formalni pogoj za uveljavljanje oprostitve pri dobavah blaga v drugo državo članico,
- potrebno je poenotenje pravil za obdavčevanje zaporednih dobav v skladu z uveljavljeno sodno prakso Sodišča EU,
- potrebno je poenotenje in poenostavitev pravil obdavčevanja pri prenosu blaga iz ene države v drugo zaradi skladiščenja na odpoklic in
- potrebno je določiti skupne kriterije za dokazovanje dobave v drugo državo članico.

Z namenom ureditve prvih treh vprašanj je bila decembra 2018 sprejeta Direktiva Sveta (EU) 2018/1910 z dne 4. decembra 2018 o spremembi Direktive 2006/112/ES glede harmonizacije in poenostavitve nekaterih pravil v okviru sistema davka na dodano vrednost za obdavčevanje trgovine med državami članicami (v nadaljnjem besedilu: Direktiva Sveta (EU) 2018/1910), četrto vprašanje pa se ureja ločeno v Izvedbeni uredbi Sveta (EU) 2018/1912 z dne 4. decembra 2018 o spremembi Izvedbene uredbe (EU) št. 282/2011 glede nekaterih oprostitev za transakcije znotraj Skupnosti (v nadaljnjem besedilu: Izvedbena uredba Sveta (EU) 2018/1912).

Poleg tega sta bili konec leta 2018 uveljavljeni še dve direktivi in sicer:

- Direktiva Sveta (EU) 2018/1713 z dne 6. novembra 2018, ki spreminja Direktivo 2006/112/ES glede stopenj DDV, ki se uporabijo za knjige, časopise in periodične publikacije (v nadaljnjem besedilu: Direktiva Sveta (EU) 2018/1713). Ta direktiva omogoča državam članicam, da se odločijo uporabiti nižjo stopnjo DDV tudi za elektronsko dobavljene časopise, knjige in periodične publikacije, kar doslej ni bilo dopustno. Odločitev o uporabi splošne ali znižane stopnje je prepuščena državam članicam in predlagatelj zakona ocenjuje, da bi bilo v Sloveniji primerno izenačiti davčno obravnavo tiskanih in elektronskih publikacij;
- Direktiva Sveta (EU) 2018/2057 z dne 6. novembra 2018 o spremembi Direktive 2006/112/ES o skupnem sistemu davka na dodano vrednost v zvezi z začasno uporabo splošnega mehanizma obrnjene davčne obveznosti za dobave blaga in storitev nad določenim pragom. Ta direktiva omogoča državam članicam, ki izpolnjujejo predpisane pogoje in imajo zelo visoko stopnjo zlorab v sistemu DDV, da določen čas uporabljajo splošni mehanizem obrnjene davčne obveznosti. Slovenija pogojev za uporabo tega mehanizma ne izpolnjuje, zato se prenosa te direktive ne predlaga.

V februarju 2019 pa je bila sprejeta še Direktiva Sveta (EU) 2019/475 z dne 18. februarja 2019 o spremembi direktiv 2006/112/ES in 2008/118/ES glede vključitve italijanske občine Campione d'Italia in italijanskih voda Luganskega jezera v carinsko območje Unije in v ozemeljsko uporabo Direktive 2008/118/ES (v nadaljnjem besedilu: Direktiva Sveta (EU) 2019/475), ki še ni prenesena v slovensko zakonodajo, mora pa biti zaradi pravilne in enotne določitve območja uporabe v nacionalno zakonodajo prenesenih evropskih DDV pravil.

Prenos Direktive Sveta (EU) 2019/475 glede vključitve italijanske občine Campione d'Italia in italijanskih voda Luganskega jezera v carinsko območje Unije in v ozemeljsko uporabo Direktive 2008/118/ES

Od 1. januarja 2020 bosta občina Campione d'Italia in vode Luganskega jezera, obe italijanski enklavi na ozemlju Švice, v skladu s carinsko zakonodajo Unije vključeni v carinsko območje Unije. Za namene trošarin bosta ti dve ozemlji od 1. januarja 2020 po novem vključeni tudi v ozemeljsko uporabo Direktive Sveta 2008/118/ES z dne 16. decembra 2008 o splošnem režimu za trošarino in o razveljavitvi Direktive 92/12/EGS, medtem ko bosta za namene DDV še naprej ostali izključeni iz ozemeljske uporabe Direktive 2006/112/ES. Kar zadeva DDV bosta tako ozemlji občine Campione d'Italia in voda Luganskega jezera v enakem položaju kot ostala ozemlja, ki so del carinskega območja Unije, vendar umeščena zunaj ozemeljske uporabe Direktive 2006/112/ES. Na podlagi

Direktive Sveta (EU) 2019/475 je zato v predlog zakona vključena potrebna sprememba določb e ZDDV-1, ki opredeljuje ozemlja, ki so del carinskega območja Unije in kot »tretja ozemlja« izključena iz področja njegove uporabe.

Prenos Direktive Sveta (EU) 2018/1910

Glavni namen tokratnih sprememb ZDDV-1 je prenesti v slovenski pravni red določbe Direktive Sveta (EU) 2018/1910, s katero se uvajajo nekatera nova pravila za posebne vrste transakcij oziroma dopolnjujejo obstoječa pravila, da bi se zagotovila večja pravna varnost davčnih zavezancev ter poenotilo izvajanje Direktive 2006/112/ES v državah članicah, s tem pa poenostavilo poslovanje davčnih zavezancev ter preprečilo morebitne primere izogibanja plačilu davka ali primere dvojnega plačila davka v dveh ali več državah članicah za isto transakcijo.

ZDDV-1 med drugim vsebuje pravila o kraju in času nastanka obveznosti obračuna DDV v transakcijah med državami članicami EU ter pravila o administrativnih obveznostih davčnih zavezancev, s katerimi se omogoči nadzor pravilnosti obračunavanja DDV v teh primerih. Pravila morajo biti dovolj podrobna, da se lahko iz pravil ugotovi, v katerih primerih se v Sloveniji DDV obračuna in v katerih primerih se lahko v Sloveniji uveljavi oprostitev plačila DDV, ker je blago predmet obdavčitve v drugi državi članici. Usklajenost nacionalnih pravil držav članic zagotavlja, da ne prihaja do obdavčitve iste transakcije v dveh državah (dvojna obdavčitev) ali do neobdavčitve te transakcije v obeh državah članicah (dvojna neobdavčitev).

Iz obstoječe prakse držav članic izhaja, da na nekaterih področjih še ni dosežena zadostna usklajenost nacionalnih pravil pri izvajanju Direktive 2006/112/ES, zato prihaja do različnih rešitev, ki po eni strani otežujejo čezmejno poslovanje davčnim zavezancem, po drugi strani pa omogočajo zgoraj opisane nepravilnosti (dvojna obdavčitev ali dvojna neobdavčitev). Z namenom izboljšati usklajenost nacionalnih pravil se z Direktivo Sveta (EU) 2018/1910 predlaga nove ureditve na področjih skladiščenja na odpoklic in zaporednih dobav. V zvezi z uporabo oprostitve plačila DDV pri dobavah blaga v drugo državo članico pa se, poleg pogoja prevoza blaga iz države članice dobave, identifikacijska številka za DDV pridobitelja blaga določa kot vsebinski pogoj za uveljavitev oprostitve pri dobavi blaga v trgovanju znotraj EU.

V skladu s trenutno veljavno ureditvijo prihaja do različnih praks med državami članicami v primeru skladiščenja na odpoklic, če se blago prenese iz ene države članice v skladišče v drugo državo članico z namenom, da bo kasneje to blago dobavljeno prejemniku v tej državi članici. Praviloma se šteje, da je bila dobava v drugo državo članico opravljena v trenutku, ko je blago preneseno iz ene države članice v drugo državo članico. Kasnejšo dobavo prejemniku pa je treba obravnavati ločeno. To pomeni, da se mora dobavitelj blaga po trenutnih pravilih identificirati za namene DDV v državi članici, v kateri ima skladišče blaga in tam opravi obdavčljivo dobavo prejemniku blaga. V Sloveniji je bila s 1. septembrom 2004 uvedena poenostavitve za davčne zavezance, ki prenesejo blago v drugo državo članico z namenom vzpostavitve zaloge blaga pri kupcu, pri čemer se tak prenos blaga šteje za dobavo blaga takrat, ko se taka transakcija v drugi državi članici obravnava kot pridobitev blaga znotraj Unije. Za uporabo te poenostavitve pa je dobavitelj dolžan v svojem knjigovodstvu zagotoviti dovolj podrobne podatke za nadzor nad zalogami blaga, ki jih je vzpostavil pri svojem kupcu v drugi državi članici. Prav tako mora kupec voditi dovolj podrobne podatke za nadzor nad zalogami blaga, ki jih ima v svojem skladišču, vendar so še vedno v lasti prodajalca iz druge države članice. Vendar pa takšna ureditev ni enotno urejena po vseh državah članicah, zato to povzroča dodatno administrativno breme za zavezance in otežuje trgovanje med državami članicami. S predlogom nove rešitve se v vseh državah članicah enotno omogoči, da sam prenos blaga v skladišče v drugi državi članici ne šteje za dobavo, ampak se šteje, da je dobava opravljena šele takrat, ko je blago dejansko dobavljeno prejemniku. Tako bo dobavitelj iz prve države članice opravil oproščeno dobavo hkrati, ko bo prejemnik evidentiral pridobitev blaga iz druge države članice. Identifikacija dobavitelja za DDV v državi članici, kjer je skladišče, pa ne bo potrebna. Predlagana ureditev tako v veliki meri sledi ureditvi, ki je že uveljavljena v Sloveniji, pri čemer pa bodo pogoji za uporabo posebne ureditve

skladiščenja na odpoklic natančneje predpisani in se bodo morali enotno izvajati v vseh državah članicah.

Prav tako prihaja do različnih praks med državami članicami v primeru zaporednih dobav blaga med državami članicami, ko gre za vprašanje, kateri dobavi se pripiše prevoz blaga in se s tem ta dobava lahko obravnava kot oproščena dobava v skladu s 1. točko prvega odstavka 46. člena ZDDV-1. V skladu s prakso Sodišča EU¹ se sme prevoz pripisati zgolj eni dobavi v verigi in samo ta dobava se lahko obravnava kot oproščena dobava, vse ostale dobave se za namene določitve kraja obdavčitve obravnavajo kot dobave brez prevoza. Trenutno veljavna zakonska pravila tega primera ne urejajo posebej, kar povzroča nejasnost pri izvajanju zakona, v trgovanju med državami članicami pa negotovost, saj lahko vsaka država članica določi pravilo po svoje. S predlagano novo rešitvijo se v slovensko zakonodajo prenaša enotno pravilo, ki bo veljalo za vse države članice in v skladu s katerim se bo lahko jasno določilo transakcijo, kateri se pripiše prevoz blaga.

Identifikacijska številka za DDV pri trgovanju znotraj EU po trenutnih pravilih šteje zgolj kot formalni pogoj za oprostitev dobave blaga v drugo državo članico. Ker je identifikacijska številka za DDV bistvenega pomena za obveščanje države članice prihoda o tem, da se blago nahaja na njenem ozemlju in je tudi ključni element v boju proti goljufijam v EU je treba zagotoviti, da bo identifikacijska številka za DDV pridobitelja blaga, poleg pogoja prevoza blaga iz države članice dobave, vsebinski pogoj za uporabo oprostitve plačila DDV pri dobavi blaga v drugo državo članico. V ta namen se v slovensko zakonodajo vnaša dodatni pogoj za oprostitev dobave blaga v drugo državo članico in sicer se določa, da postane vpis identifikacijske številke za DDV pridobitelja blaga v sistem izmenjave informacij o DDV (VIES) vsebinski pogoj za uveljavitev oprostitve. Če dobavitelj te obveznosti ne bo izpolnil, se zanj oprostitev ne sme uporabiti, razen če dobavitelj ravna v dobri veri, kar mora ustrezno utemeljiti pred pristojnim davčnim organom. Kot že omenjeno je eden od pogojev za oprostitev dobave blaga v drugo državo članico tudi ta, da mora biti blago odposlano ali odpeljeno iz ene države članice v drugo. Ta pogoj bo od 1. januarja 2020 podrobneje opredeljen in harmoniziran v vseh državah članicah s 45a členom Izvedbene uredbe Sveta (EU) 2018/1912. Določbe 45a člena se uporabljajo neposredno in se s predlogom zakona ne prenašajo. Po teh določbah so opredeljeni primeri, kdaj se v primeru uporabe oprostitve iz 138. člena Direktive 2006/112/ES oziroma 46. člena ZDDV-1 domneva, da je blago odposlano ali odpeljeno iz države članice v namembni kraj zunaj njenega ozemlja, vendar znotraj Skupnosti. Predvideno je tudi, da lahko davčni organ domnevo izpodbija. Natančneje so predpisana tudi dokazila o odpošiljanju ali prevozu blaga. Navedene določbe se uporabljajo tudi v primeru dokazovanja, da je uvoženo blago namenjeno v drugo državo članico v skladu s c) točko drugega odstavka 50. člena ZDDV-1. Gre za primere, ko je blago, ki je bilo odposlano ali odpeljeno iz tretjega ozemlja ali iz tretje države uvoženo v državo članico, ki ni namembna država članica, oproščeno plačila DDV pod pogojem, da uvozu sledi oproščena dobava blaga v skladu s 1. in 4. točko 46. člena ZDDV-1 (carinski postopek 42 in 63).

Uskladitev oprostitve DDV v zvezi z obravnavo RTV prispevka s sodno prakso Sodišča EU
Zaradi uskladitve s sodno prakso Sodišča EU glede pravilne uporabe Direktive 2006/112/ES je potrebna tudi sprememba ZDDV-1 v zvezi z obravnavo prispevka za opravljanje radijske in televizijske dejavnosti, ki se plačuje po zakonu, ki ureja Radiotelevizijo Slovenija (v nadaljnjem besedilu: RTV Slovenija). Prispevek za opravljanje radijske in televizijske dejavnosti po trenutni ureditvi iz ZDDV-1 predstavlja plačilo za obdavčljivo, vendar ne obdavčeno transakcijo, saj je zanjo predpisana oprostitve plačila DDV.

Uskladitev ZDDV-1 se opravi na način, da radijska in televizijska dejavnost, ki se kot javna služba financira iz prispevka za opravljanje radijske in televizijske dejavnosti, ki ga mora RTV Sloveniji plačevati kdor ima radijski ali televizijski sprejemnik oziroma drugo napravo, ki omogoča sprejem

¹ Sodba v zadevi Emag Handel, C-245/04 z dne 6. 4. 2006

radijskih oziroma televizijskih programov na območju Republike Slovenije, kjer so zagotovljeni tehnični pogoji za sprejem vsaj enega programa RTV Slovenija, ne predstavlja plačila za opravljeno storitev in zato ni predmet DDV. Navedena uskladitev je povezana s sodbo Sodišča EU z dne 22. junija 2016 v zadevi C-11/15, *Český rozhlas*, iz katere izhaja, da je treba (a) in (c) točko prvega odstavka 2. člena Direktive 2006/112/ES, ki določata obseg transakcij, ki so predmet DDV, razlagati tako, da dejavnost javne radiodifuzije, ki se financira iz obveznega zakonskega prispevka, ki ga plačujejo lastniki ali imetniki radijskega sprejemnika, opravlja pa jo z zakonom ustanovljena radiodifuzna organizacija, ne pomeni opravljanja storitev »za plačilo« v smislu te določbe in torej ne spada na področje uporabe navedene direktive.

V zvezi s potrebno spremembo ZDDV-1 glede obravnave dejavnosti RTV Slovenija je ključen 132. člen Direktive 2006/112/ES, ki določa oprostitve za določene dejavnosti, ki so v javnem interesu in po katerem so države članice v skladu s (q) točko prvega odstavka tega člena dolžne predpisati oprostitve plačila DDV za dejavnosti, razen komercialnih, ki jih opravijo javne radijske in televizijske ustanove. Ta določba Direktive 2006/112/ES je v ZDDV-1 prenesena s 16. točko prvega odstavka 42. člena ZDDV, po kateri je plačila DDV oproščen prispevek za opravljanje radijske in televizijske dejavnosti po zakonu, ki ureja RTV Slovenije. Kot izhaja iz zadevne sodbe v zadevi C-11/15 je zato potrebno to zakonsko določbo ustrezno preoblikovati, prejeti prispevek za opravljanje radijske in televizijske dejavnosti, ki se plačuje po zakonu, ki ureja RTV Slovenija, pa po ZDDV-1 obravnavati na način, da ne predstavlja plačila za opravljeno storitev in zato tudi ni predmet obdavčitve z DDV. Oproščene storitve pa se določijo na novo kot storitve, ki se opravljajo kot javna služba na področju radijske in televizijske dejavnosti.

Prenos Direktive Sveta (EU) 2018/1713

V Direktivi Sveta 2006/112/ES je bilo pred spremembami, ki so bile uveljavljene z Direktivo Sveta (EU) 2018/1713 z dne 6. novembra 2018 o spremembi Direktive 2006/112/ES glede stopenj davka na dodano vrednost, ki se uporabljajo za knjige, časopise in periodične publikacije (v nadaljnjem besedilu: Direktiva Sveta (EU) 2018/1713), določeno, da lahko države članice za publikacije na vseh fizičnih nosilcih uporabljajo nižje stopnje DDV. Nižje stopnje DDV pa ni bilo mogoče uporabiti za elektronsko dobavljene publikacije, ki jih je bilo treba obdavčevati po splošni stopnji DDV. Z Direktivo Sveta (EU) 2018/1713 pa je uveljavljena ureditev, v skladu s katero se nižje stopnje DDV lahko uporabljajo za dobave knjig, časopisov in periodičnih publikacij (v nadaljnjem besedilu: publikacije), ne glede na to, ali so dobavljene na fizičnih nosilcih ali v elektronski obliki. Ob siceršnjem priznavanju razlik med tiskanimi in elektronskimi publikacijami glede na način, na katerega so dobavljene (fizično ali elektronsko), namreč publikacije v obeh primerih potrošnikom nudijo enako bralno vsebino, zaradi česar so z vidika stopenj DDV dobave publikacij na fizičnih nosilcih in dobavljene elektronsko v primerljivem položaju.

V kolikor bi se učinek znižanja stopnje DDV za publikacije, ki se dobavljajo elektronsko, kar se omogoča z Direktivo Sveta (EU) 2018/1713, odražal v temu ustreznem znižanju končnih cen teh elektronskih dobav publikacij in bi tako koristi imeli tudi potrošniki in ne le založniški sektor, bi se uvedba nižje stopnje DDV lahko odražala tudi v izboljšanju dostopnosti teh elektronskih publikacij njihovim bralcem.

Vlada ocenjuje, da je iz navedenih razlogov primerno, da se tudi v Sloveniji uvede nižja, 9,5% stopnja DDV (v nadaljnjem besedilu: nižja stopnja DDV) za publikacije, ki se dobavljajo elektronsko.

Administrativne obveznosti zavezancev

Glede poročanja o opravljenih dobavah blaga na daljavo v primerih, ko je v drugi državi članici presežen vrednostni limit, nad katerim se šteje, da je kraj opravljanja dobave blaga v drugi državi članici in v primerih, ko ta prag sicer ni presežen, se pa davčni zavezanec odloči, da bo kraj obdavčite druga država članica, Finančna uprava Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: FURS) v praksi ugotavlja, da davčni zavezanci sicer izkazujejo dobave blaga na daljavo v obračunu DDV, ne

predlagajo pa poročila o opravljenih dobavah blaga na daljavo. Ker iz obračuna DDV niso razvidni podatki o ustvarjenem prometu v posamezni državi članici, davčni organ pa mora o teh prometih poročati namembnim državam članicam, Vlada predlaga, da se ta obveznost, ki je sicer trenutno urejena v Pravilniku o izvajanju Zakona o davku na dodano vrednost, predpiše z zakonom, neizpolnjevanje te obveznosti pa kaznuje s prekrškom.

Dodatno se v zvezi s poročanjem o pridobitvah prevoznih sredstev iz druge države članice uvaja nov 93. člen ZDDV-1. FURS v praksi zaznava tveganje, da vsi registracijski organi ne zahtevajo predložitve obrazca za prijavo pridobitve prevoznega sredstva iz druge države članice, ki je predmet obdavčitve z DDV v Sloveniji (obrazec DDV-PPS), ampak lahko davčni zavezanci ob registraciji le podajo izjavo, da je vozilo namenjeno nadaljnji prodaji. Za obveznost prijave pridobitve prevoznega sredstva trenutno sankcije niso predpisane, prav tako niso predpisane sankcije za registracijski organ, ki registrira prevozno sredstvo kljub nepredložitvi/neplačilu DDV, je pravilnost obračunavanja DDV težko nadzirati, zato Vlada predlaga, da se ta obveznost, ki je sicer trenutno urejena v Pravilniku o izvajanju Zakona o davku na dodano vrednost, predpiše z zakonom, neizpolnjevanje te obveznosti pa kaznuje s prekrškom.

Prenova kazenskih določb

Kazenske določbe ZDDV-1 se ob vsakokratni spremembi materialnih določb dopolnijo z novimi dejanskimi stanji, v veljavnih določbah pa še niso upoštevane zadnje spremembe zakona, ki sistemsko ureja področje prekrškov. Predlagatelj po pregledu kazenskih določb po različnih davčnih predpisih ugotavlja, da se določbe med seboj precej razlikujejo glede višine zagroženih kazni, kot tudi glede načina določanja glob. Predlagatelj meni, da je v luči zagotavljanja enakopravne obravnave zavezancev – storilcev prekrškov po različnih davčnih zakonih primerno, da se kazenske določbe med različnimi davčnimi predpisi uskladijo, tako glede višine zagrožene globe, kot tudi glede opredelitve, kateri prekrški sodijo med hujše in kateri ne. Kot izhodišče je primerno, da se upoštevajo zagrožene globe po zakonu, ki ureja davčni postopek, istočasno pa upoštevajo tudi utemeljene posebnosti kaznovalne politike pri posamezni vrsti obdavčitve.

2. CILJI, NAČELA IN POGLAVITNE REŠITVE PREDLOGA ZAKONA

1.1 Cilji

Cilj predloga zakona je uskladitev ZDDV-1 z:

- Direktivo Sveta (EU) 2018/1910 glede posebne ureditve skladiščenja na odpoklic in zaporednih dobav,
- Direktivo Sveta (EU) 2019/475 glede vključitve italijanske občine Campione d'Italia in italijanskih voda Luganskega jezera v območje Unije v ozemeljsko uporabo Direktive 2008/118/ES in
- Direktivo Sveta (EU) 2018/1713, v zvezi z uveljavitvijo možnosti uporabe nižje stopnje DDV za elektronske dobave publikacij.

Cilj predloga zakona je uskladitev ZDDV-1 z direktivami, ki so bile uveljavljene po zadnji spremembi zakona in uveljavitev posebnih rešitev, ki bodo dodatno omogočile poenostavitve in poenotenje prakse med državami članicami pri obdavčevanju v specifičnih transakcijah in omejile možnost zlorab ter izogibanje plačilu DDV pri dobavah med državami članicami EU.

Ob upoštevanju cilja, ki mu Direktiva Sveta 2006/112/ES sledi pri tem, ko državam članicam dovoljuje uporabo nižje stopnje DDV za knjige, časopise in periodične publikacije, tj. spodbujanja branja, je cilj predloga zakona v delu, ki se nanaša na uskladitev ZDDV-1 z Direktivo Sveta (EU) 2018/1713, da se za elektronsko dobavljene publikacije, ki nudijo enako bralno vsebino, uporablja stopnja DDV, ki je ista kot stopnja DDV, ki se uporablja za publikacije na fizičnih nosilcih.

Dodatno je cilj predloga zakona tudi upoštevanje sodb Sodišča EU in zagotovitev izvajanja enotne evropske DDV ureditve na področju oprostitve DDV za nekatere dobave v javnem interesu v skladu z interpretacijo Sodišča EU.

Na področju prenove kazenskih določb se s poenotenjem razponov zagroženih sankcij in drugimi spremembami zasleduje enakopravna obravnava davčnih zavezancev – storilcev davčnih prekrškov in njihovih odgovornih oseb po različnih davčnih predpisih. Dejanska višina izrečene globe mora biti sorazmerna s težo prekrška in primerljiva med različnimi davki. Z določitvijo kriterijev, kdaj se šteje, da je narava prekrška posebej huda in kako se upošteva prikrajšan DDV pri določitvi globe pa se povečuje pravna varnost zavezancev in omejuje diskrecijska pravica davčnega organa.

2.2 Načela

S predlogom zakona se ne posega v obstoječa temeljna načela veljavnega ZDDV-1.

S prenovo kazenskih določb se zasleduje načelo enake obravnave zavezancev in z večjo določnostjo kazenskih določb se povečuje njihova pravna varnost.

2.3 Poglavitne rešitve

Predlog zakona zaradi spremembe položaja italijanske občine Campione d'Italia in italijanskih voda Luganskega jezera v razmerju do Unije in posledične spremembe Direktive 2006/112/ES, kot je bila uveljavljena z Direktivo Sveta 2019/XX/EU, s spremembo 1. člena ZDDV-1 v zvezi z opredelitvijo ozemelj oziroma območij, za katera se uporabljajo posamezna pravila o obdavčevanju blaga in storitev z DDV, spreminja definicijo teh ozemelj, ki so po novem del carinskega unije in štejejo za »tretje ozemlje«, to je del državnega ozemlja Italijanske republike, ki pa ni sestavni del njenega davčnega območja, torej območja, na katerem se uporabljajo DDV pravila, določena z Direktivo 2006/112/ES (1. člen predloga zakona).

S predlogom zakona se dopolnjuje 20. člen ZDDV-1 v zvezi z obveznostjo poročanja glede opravljenih dobav blaga na daljavo v druge države članice v primerih, ko davčni zavezanec s prodajami blaga na daljavo preseže vrednosti limit, nad katerim se šteje, da je kraj opravljanja teh dobav v drugi državi članici in v primerih, ko vrednostni limit v drugi državi članici za te dobave ni presežen, pa se davčni zavezanec prostovoljno odloči za identifikacijo in izpolnjevanje davčnih obveznosti v tej drugi državi članici. (4. člen predloga zakona). Za primer kršitev te obveznosti je treba dopolniti kazenske določbe (15. člen predloga zakona).

Posebna ureditev za skladiščenje na odpoklic (3. člen predloga zakona; nov 9.a člen zakona) omogoča, da davčni zavezanec prenese blago iz svoje države članice v drugo državo članico, ne da bi se ta prenos štel za dobavo blaga, vendar le v primeru, če so izpolnjeni predpisani pogoji. Če je prejemnik blaga dobavitelju znan že v trenutku odpreme blaga iz njegove države članice in je prejemnik v svoji državi članici identificiran za namene DDV, hkrati pa so izpolnjeni vsi pogoji glede evidentiranja takšnega prenosa blaga, se bo štelo, da je dobava opravljena šele takrat, ko bo blago dejansko iz skladišča dobavljeno prejemniku blaga. Blago mora biti dobavljeno najpozneje v roku 12 mesecev po tem, ko je bilo odpremljeno iz države članice, kjer je dobavitelj identificiran za namene DDV. Če blago v roku 12 mesecev ni bilo dobavljeno prejemniku, kateremu je bilo namenjeno, in v tem roku tudi ni bilo vrnjeno v državo članico, iz katere je bilo odposlano ali odpeljano, se šteje, da je davčni zavezanec – dobavitelj blaga opravil prenos oziroma dobavo blaga v skladu z 9. členom ZDDV-1. Zakon nadalje opredeljuje še nekatere posebne primere zaključka takšne ureditve, kot je npr. dobava blaga drugi osebi, kot je bil prvotno določen prejemnik ali izvoz blaga iz območja Unije ali uničenje oziroma kraja blaga v času skladiščenja. V vseh teh primerih se uporabijo splošna pravila glede nastanka davčne obveznosti in glede oprostitve plačila davka pri dobavi v drugo državo članico oziroma pri izvozu. Namen te posebne ureditve je omogočiti davčnemu zavezancu – dobavitelju, da ne evidentira dobave blaga v drugo državo članico že v trenutku prenosa blaga v drugo državo

članico ampak šele takrat, ko je dobava prejemniku blaga dejansko opravljena. S tem se uskladi čas dobave in čas pridobitve blaga, olajša se nadzor tako v državi članici dobave kot v državi članici pridobitve in odloži morebiten nastanek davčne obveznosti na čas, ko je dobava blaga dejansko opravljena. Z upoštevanjem novih pravil se dobavitelju, ki skladišči blago v drugi državi članici, v tej državi članici ne bo potrebno identificirati za namene DDV, ko bo opravil dobavo blaga iz skladišča prejemniku blaga, kar dodatno zmanjšuje administrativno breme pri čezmejnem poslovanju znotraj Unije.

Tudi v primeru zaporednih dobav (5. člen predloga zakona; nov 20.a člen zakona) gre za poenotenje pravil obdavčevanja prometa blaga med državami članicami v primeru, ko je isto blago predmet več zaporednih dobav, ampak je le enkrat prepeljeno iz ene države članice v drugo državo članico. V skladu s sodno prakso EU sodišča² je v takih primerih treba prevoz blaga v drugo državo članico pripisati zgolj eni od transakcij, z namenom da se določi, katera od transakcij je lahko oproščena plačila DDV kot oproščena dobava v drugo državo članico. Na podlagi takšne sodne prakse so države članice razvile različne prakse v nacionalnih zakonodajah in namen nove ureditve je poenotiti pravila, na podlagi katerih se določi, katera od zaporednih dobav je pravzaprav oproščena dobava v drugo državo članico. V skladu s predlaganim novim pravilom se bo za dobavo s prevozom štela le dobava dobavitelja njegovemu prvemu pogodbenemu partnerju (vmesnemu subjektu), razen če bo vmesni subjekt dobavitelju predložil DDV identifikacijsko številko države, iz katere se blago odpošilja. V tem primeru bo prva dobava obravnavana kot dobava brez prevoza v državi članici, kjer se blago nahaja, ko se pošiljanje začne, druga dobava končnemu prejemniku pa se obravnava kot dobava blaga s prevozom. S tem se zagotovi, da se oprostitev plačila davka za dobavo blaga v drugo državo članico lahko uveljavi le enkrat. Ta določba pa ne velja za tristranske posle, pri katerih gre za verižne posle, v katerih sodelujejo tri osebe, identificirane za namene DDV, vsaka v svoji državi članici. Dobavitelj blaga, identificiran za namene DDV v prvi državi članici, izda račun za dobavo blaga znotraj Unije pridobitelju blaga, identificiranemu za namene DDV v drugi državi članici za blago, ki se neposredno odpošlje oziroma odpelje prejemniku blaga, identificiranemu za namene DDV v tretji državi članici. Kot tristranska dobava v verigi se šteje le dobava, ki jo opravi pridobitelj iz druge države članice prejemniku blaga v tretjo državo članico. Pogoji za oprostitev pridobitve blaga znotraj Unije, ki jo opravi pridobitelj iz druge države članice v Sloveniji z namenom nadaljnje dobave blaga prejemniku iz tretje države članice, so predpisani v drugem odstavku 48. člena ZDDV-1 in se bodo uporabljali še naprej.

V predlog zakona je tudi vključeno preoblikovanje določbe 16. točke prvega odstavka 42. člena ZDDV-1, ki dosledneje sledi opredelitvi iz (q) točke prvega odstavka 132. člena Direktive 2006/112/ES in kot oproščene transakcije opredeljuje dejavnosti, razen tržnih, ki se pod pogoji javne službe zagotavljajo na področju radijske in televizijske dejavnosti (6. člen predloga zakona).

Zaradi omejitve možnosti zlorab pri dobavah blaga v drugo državo članico se podrobneje določa pogoje, pod katerimi se za te dobave lahko uveljavi oprostitev plačila DDV (7. člen predloga zakona; sprememba 46. člena zakona).

Z dopolnitvijo 68. člena ZDDV-1 (8. člen predloga zakona) se doda nov primer, ko zavezancu ni treba opraviti popravka odbitka DDV, to je v primeru dokazane tatvine premoženja. Doslej je moral zavezanec v primeru tatvine blaga (premoženja) popraviti (zmanjšati) prej uveljavljen odbitek DDV in s tem nosi breme plačila DDV od tega blaga. Po spremenjeni določbi tak popravek ne bo več potreben, s tem pa tudi dodatnega finančnega bremena za zavezanca ne bo več.

Upošteva vsebinsko posebno ureditev za skladiščenje na odpoklic je potrebno dopolniti tudi določbe, ki urejajo administrativne obveznosti zavezancev (11. in 12. člen predloga zakona) ter

² Sodba v zadevi Emag Handel, C-245/04 z dne 6. 4. 2006.

kazenske določbe za primer kršitev obveznosti (16. člen predloga zakona).

V zvezi z obveznostjo poročanja pridobitve novih in rabljenih prevoznih sredstev se uvaja nov 93.a člen ZDDV-1, na podlagi katerega je potrebno pridobitev prevoznega sredstva v elektronski obliki prijaviti davčnemu organu v 15 dneh od dneva pridobitve (13. člen predloga zakona). Za primer kršitev te obveznosti je treba dopolniti kazenske določbe (15. člen predloga zakona).

S prenovo kazenskih določb se na novo določajo razponi zagroženih glob za prekrške, ki jih zagrešijo davčni zavezanci – storilci prekrškov in njihove odgovorne osebe (sprememba 140, 141., 142. člena). Razponi zagroženih glob za storilce se določajo glede na pravno organizacijsko obliko zavezanca in njegovo velikost, s čimer so zagrožene globe bolj sorazmerne z ekonomsko močjo posameznega zavezanca. Tej porazdelitvi sledi tudi določitev razpona zagroženih glob za odgovorne osebe storilcev prekrškov. Na novo se določajo globe tudi za posameznike, ki storijo prekršek po tem zakonu, vendar niso registrirani kot osebe, ki opravljajo dejavnost. S tem se razponi glob poenotijo s tistimi, ki so uveljavljene v zakonu, ki ureja davčni postopek, s tem pa je zagotovljena enakopravnejša obravnava davčnih zavezancev pri sankcioniranju davčnih prekrškov, ne glede na to, s katerim zakonom je sankcija predpisana. Podobno velja tudi za določitev kriterijev, kdaj se šteje da je narava prekrška posebno huda (15., 16. in 18. člen predloga zakona).

Predlog zakona jasneje določa kdaj se lahko opusti pregon zaradi prekrška, če zavezanec odpravi kršitev s predložitvijo obračuna ali popravljenega obračuna v okviru samoprijave. Le-ta je možna ali na podlagi ZDDV-1 ali pa na podlagi zakona, ki ureja davčni postopek (17. člen predloga zakona; sprememba 141.a člena).

Predlog zakona jasneje opredeljuje kdaj se lahko globa zaradi prekrška izreče v odstotku od neplačanega DDV in kako se ta odstotek določi za storilca prekrška in za njegovo odgovorno osebo (19. člen predloga zakona; sprememba 143. člena).

Zaradi uskladitve z Zakonom o spremembah in dopolnitvah Zakona o prekrških - ZP-1H (Uradni list RS, št. 21/13) se predlaga črtanje posebnega zastaralnega roka za posebej hude davčne prekrške po tem zakonu. Za vse prekrške po tem zakonu bodo tako veljali splošni zastaralni roki iz zakona, ki ureja prekrške (20. člen predloga zakona).

S predlogom zakona se nadalje v ZDDV-1 uvaja nižja stopnja DDV za elektronsko dobavljene publikacije. V skladu s trenutno ureditvijo po ZDDV-1 so vse elektronsko opravljene storitve obdavčene po splošni stopnji DDV. Da se uvede nižja stopnja DDV za elektronsko dobavljene publikacije in s tem omogoči njihova enaka obravnava z vidika stopenj DDV z obravnavo publikacij na fizičnih nosilcih je v predlog zakona vključena sprememba točke (6) Priloge I k ZDDV-1, v katero se ob dobavah, vključno s knjižnično izposajo, knjig na vseh fizičnih nosilcih, časopisov in periodičnih publikacij, dodatno vključijo tudi publikacije, ki se dobavljajo elektronsko. Nadalje se s predlagano spremembo točke (6) Priloge I k ZDDV-1 uvaja dodatni zakonski pogoj, da med publikacije, za katere se uporablja nižja stopnja DDV, ne glede na to, ali so le-te dobavljene na fizičnih nosilcih ali elektronsko, ne sodijo publikacije, ki jih v celoti ali v pretežnem delu tvorijo video ali avdio glasbene vsebine (20. člen predloga zakona).

V predlog zakona je vključenih tudi nekaj redakcijskih popravkov (2, 9. 10. in 14. člen predloga zakona).

Zakon bo uveljavljen petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, uporabljati pa se bo začel s 1. januarjem 2020, razen redakcijskih popravkov, ki se bodo začeli uporabljati takoj po uveljavitvi zakona. (22. člen predloga zakona).

3. OCENA FINANČNIH POSLEDIC PREDLOGA ZAKONA ZA DRŽAVNI PRORAČUN IN DRUGA

JAVNA FINANČNA SREDSTVA

Davek na dodano vrednost je v celoti prihodek državnega proračuna. Letni obseg prihodkov iz tega naslova znaša skoraj 8,2 % BDP (3,5 milijarde eurov v letu 2017 oziroma 3,76 milijarde eurov v letu 2018).

Večina predlaganih rešitev ne bo imela takojšnjih neposrednih finančnih posledic na državni proračun, lahko pa do določene mere posredno pozitivno vplivajo na višino pobranega DDV, saj predstavljajo instrument za poenostavitev postopkov obračuna DDV v nekaterih primerih transakcij oziroma instrument za preprečevanje izogibanja plačevanju DDV v trgovanju med državami članicami. Višine morebitnega pozitivnega učinka na državni proračun zaradi pomanjkljivih podatkov o obsegu poslov skladiščenja na odpoklic in verižnih dobav v Sloveniji ni mogoče določiti.

Predvidena uvedba nižje stopnje DDV v višini 9,5 % za elektronske publikacije bi lahko, ob nespremenjeni strukturi porabe, po oceni predlagatelja vplivala na manjši izpad prihodkov iz naslova DDV v državni proračun v višini do 1 milijona eurov na letni ravni. Kolikšen vpliv bi sprememba davčne stopnje lahko imela na krepitev tovrstne potrošnje ali na dvig cen elektronskih publikacij, kar bi posledično lahko vplivalo na drugačno oceno vpliva na državni proračun, ni mogoče oceniti.

Predlog zakona nima finančnih posledic za druga javnofinančna sredstva.

4. NAVEDBA, DA SO SREDSTVA ZA IZVAJANJE ZAKONA V DRŽAVNEM PRORAČUNU ZAGOTOVLJENA, ČE PREDLOG ZAKONA PREDVIDEVA PORABO PRORAČUNSKIH SREDSTEV V OBDOBJU, ZA KATERO JE BIL DRŽAVNI PRORAČUN ŽE SPREJET

Sredstva za izvajanje zakona so zagotovljena v državnem proračunu, v okviru finančnega načrta FURS.

5. PRIKAZ UREDITVE V DRUGIH PRAVNIH SISTEMIH IN PRILAGOJENOSTI PREDLAGANE UREDITVE PRAVU EVROPSKE UNIJE

S predlogom zakona se v slovenski pravni red prenaša Direktiva Sveta (EU) 2018/1910, razen določbe četrtega odstavka novega 36.a člena direktive, ki se nanaša na ureditev iz 14.a člena Direktive 2006/112/ES, ki pa še ne velja in začne veljati 2021³, zato bo določba četrtega odstavka 36.a člena Direktive 2006/112/ES prenesena v slovenski pravni red takrat, ko bo prenesena tudi določba 14.a člena Direktive 2006/112/ES. Podrobnosti glede načina prenosa direktive v zakon so razvidne iz priložene korelacijske tabele. Nadalje se v slovenski pravni red prenaša tudi Direktiva Sveta (EU) 2019/475 glede vključitve italijanske občine Campione d'Italia in italijanskih voda Luganskega jezera v carinsko območje Unije in v ozemeljsko uporabo Direktive 2008/118/ES in izkoristi možnost uveljavitve nižje stopnje DDV za elektronsko dobavljene publikacije v skladu z Direktivo Sveta (EU) 2018/1713.

Po razpoložljivih podatkih druge države članice zadevnih direktiv, razen posamezne države članice Direktivo Sveta (EU) 2018/1713, še niso prenesle v svoje nacionalne predpise.

V nadaljevanju je prikazana ureditev v drugih pravnih sistemih v zvezi z DDV obravnavo dejavnosti, ki jih opravljajo javne radijske in televizijske ustanove, ter informacija o nižjih stopnjah DDV, ki jih države članice trenutno uporabljajo v zvezi z dobavami publikacij.

³ glej Direktivo sveta (EU) 2017/2455 z dne 5. decembra 2017 o spremembi Direktive 2006/112/ES in Direktive 2009/132/ES v zvezi z nekaterimi obveznostmi glede davka na dodano vrednost, ki veljajo za opravljanje storitev in prodajo blaga na daljavo

DDV oprostitev za javne radijske in televizijske ustanove

Oprostitev dejavnosti, ki jih v javnem interesu opravljajo javne radijske in televizijske hiše, razen komercialnih dejavnosti, so v skladu z Direktivo Sveta 2006/112/ES oproščene DDV brez pravice do odbitka DDV (132. člen omenjene direktive, prvi odstavek, točka q). Takšna je tudi ureditev v vseh državah članicah EU, od katerih smo uspeli pridobiti podatke: Hrvaška, Ciper, Danska, Češka, Francija, Grčija, Madžarska, Irska, Litva, Malta, Nizozemska, Poljska, Portugalska, Romunija, Slovaška in Švedska (vir: podatkovna baza IBFD - International Bureau of Fiscal Documentation). Način prenosa določbe te oprostitve in samo izvajanje pa se v manjših podrobnostih lahko razlikujeta od ene posamezne države članice do druge.

Na **Češkem** je oddajanje javne televizije in radia (»statutory operators«, torej t.i. »državnih« operaterjev, ki so urejeni z nacionalnim zakonom) oproščena dejavnost, z izjemo oddajanja oglaševanja in sponzoriranih programov. Zbiranje radijskih in televizijskih prispevkov pa tam spada med oproščene finančne storitve. V **Litvi** so storitve obveščanja javnosti, ki jih širši javnosti zagotavljajo neprofitne pravne osebe (radijske in / ali televizijske hiše) oproščene. Ta oprostitev pa se ne nanaša na samo storitev oddajanja, oglaševanje in druge ekonomske, oziroma tržne dejavnosti. Na **Poljskem** so oproščene dejavnosti, ki so povezane z izvajanjem radijske in televizijske dejavnosti, kot npr. storitve, ki jih izvajajo javni radiji in televizije, razen storitev, povezanih s filmom in posnetki, oglaševanja in produkcije promocijskih filmov, drugih promocijskih storitev in dejavnosti informacijskih agencij.

Uveljavljene stopnje DDV po državah članicah EU za publikacije

Direktiva Sveta (EU) 2018/1713 državam članicam omogoča uskladitev pravil o DDV za elektronske in fizične publikacije. Države članice lahko tudi za elektronske publikacije uporabljajo nižje stopnje DDV, zelo nizke ali ničelne stopnje DDV. V skladu z dosedanjimi pravili so bile elektronske opravljene storitve obdavčene po splošni stopnji DDV, tj. najmanj 15 %, medtem ko so se za publikacije na fizičnih nosilcih lahko uporabljale nižje stopnje DDV, tj. najmanj 5 %. Nekaterim državam članicam je bilo odobreno, da uporabljajo zelo nizke stopnje DDV (pod 5 %) ali ničelne stopnje. Direktiva Sveta (EU) 2018/1713 tako državam članicam, ki to želijo, omogoča uporabo nižjih stopenj DDV za elektronske publikacije. Zelo nizke in ničelne stopnje so dovoljene le državam članicam, ki so jih na dan 1. januarja 2017 zakonito uporabljale za fizične publikacije.

V zvezi z dobavami publikacij na fizičnih nosilcih trenutno večina držav članic uporablja nižje stopnje DDV, nekatere tudi zelo nizke stopnje (**Francija** za časopise in periodične publikacije ter **Italija** in **Luksemburg** za vse publikacije na fizičnih nosilcih) ter ničelne stopnje (**Belgija** za časopise in periodiko, **Danska** za časopise, **Irska** za tiskane knjige in **Združeno kraljestvo** za vse publikacije na fizičnih nosilcih). **Bolgarija** vse vrste publikacij na fizičnih nosilcih obdavčuje enotno, po splošni stopnji DDV.

Vse države članice v zvezi z dobavami elektronskih publikacij trenutno še uporabljajo splošno stopnjo DDV, razen **Francija**, ki je obdavčitev z nižjo stopnjo DDV v primeru dobav elektronskih knjig in spletnih medijev (neupravičeno) uporabljala že pred uveljavitvijo Direktive Sveta (EU) 2018/1713, zato je Evropska komisija zoper to državo članico pred Sodišče EU sprožila postopek zaradi kršitve prava EU. S 1. marcem 2019 je obdavčitev z zelo nizko stopnjo DDV za dobave elektronskih knjig z mednarodno standardno številko (ISBN) ter spletnih časopisov in revij uveljavila tudi **Italija**, z učinkom od 1. julija 2019 pa je znižanje stopnje DDV za elektronske knjige, revije in časopise v elektronski obliki napovedala tudi **Finska**.

6. PRESOJA POSLEDIC, KI JIH BO IMEL SPREJEM ZAKONA

6.1 Presoja administrativnih posledic

a) v postopkih oziroma poslovanju javne uprave ali pravosodnih organov:

Predlog zakona ne bo imel bistvenih posledic za delo javne uprave in pravosodnih organov. Z dopolnitvijo vsebine rekapitulacijskega poročila bo imel davčni organ na razpolago podatke, ki bodo omogočili nadzor pravilnosti obračunavanja DDV v primeru skladiščenja na odpoklic in v primeru verižnih dobav v druge države članice.

b) pri obveznostih strank do javne uprave ali pravosodnih organov:

Davčni zavezanci bodo imeli obveznost vključiti dodatne podatke v svoja rekapitulacijska poročila, vendar bodo zato deležni ugodnosti oziroma poenostavitev v zvezi z obračunom DDV v primeru prenosa blaga v drugo državo članico zaradi skladiščenja na odpoklic.

Zaradi dopolnitve 68. člena ZDDV-1, zavezanci ne bodo več dolžni opraviti popravka odbitka DDV v primeru tatvine njihovega premoženja, s čimer se zmanjša njihovo administrativno in finančno breme.

6.2 Presoja posledic za okolje, vključno s prostorskimi in varstvenimi vidiki, in sicer za:

Predlog zakona nima posledic na področju okolja.

6.3 Presoja posledic za gospodarstvo, in sicer za:

Gospodarski subjekti, davčni zavezanci, identificirani za namene DDV bodo lahko uporabljali posebna pravila pri prenosu blaga v drugo državo članico zaradi skladiščenja na odpoklic in pri verižnih dobavah. Ta pravila vnašajo poenostavitve glede na obstoječa pravila in poenotenje prakse po različnih državah članicah, kar bo olajšalo trgovanje med državami članicami.

Zaradi dopolnitve 68. člena ZDDV-1, zavezanci ne bodo več dolžni opraviti popravka odbitka DDV v primeru tatvine njihovega premoženja, s čimer se zmanjša njihovo administrativno in finančno breme.

Gospodarski subjekti, ki zagotavljajo elektronsko dobavljive publikacije bodo lahko pri svojih dobavah uporabili nižjo stopnjo DDV, kar bo ugodno vplivalo na nadaljnji razvoj tega segmenta elektronskega trga.

Zaradi spremembe kazenskih določb se znižajo maksimalne zagrožene globe za prekrške po tem zakonu za večino zavezancev in njihova višina uskladi z ekonomsko močjo posameznih skupin zavezancev. Z večjo določnostjo določb in zakonsko določitvijo kriterijev za izrekanje višjih glob ali glob v odstotku od neplačanega davka se povečuje pravna varnost zavezancev.

6.4 Presoja posledic za socialno področje, in sicer za:

Predlog zakona nima bistvenih posledic za socialno področje. Možnost uporabe nižje stopnje za elektronsko dobavljene publikacije bo lahko, ob ustreznem odzivu gospodarskih subjektov, ki zagotavljajo tovrstne storitve, omogočilo lažji in širši dostop javnosti do elektronsko dobavljenih publikacij.

6.5 Presoja posledic za dokumente razvojnega načrtovanja, in sicer za:

Predlog zakona nima posledic za dokumente razvojnega načrtovanja.

6.6 Presoja posledic za druga področja

Predlog zakona nima posledic za druga področja.

6.7 Izvajanje sprejetega predpisa:

a) Predstavitev sprejetega zakona:

Za izvajanje zakona je pristojna FURS in ta bo na običajen način poskrbela tudi za obveščanje

zavezancev o novostih, ki jih prinaša predlog zakona.

b) Spremljanje izvajanja sprejetega predpisa:

Izvajanje zakona spremlja Ministrstvo za finance v skladu s svojimi splošnimi pristojnostmi.

6.8 Druge pomembne okoliščine v zvezi z vprašanji, ki jih ureja predlog zakona: /

7. PRIKAZ SODELOVANJA JAVNOSTI PRI PRIPRAVI PREDLOGA ZAKONA:

8. PODATEK O ZUNANJEM STROKOVNJAKU OZIROMA PRAVNI OSEBI, KI JE SODELOVALA PRI PRIPRAVI PREDLOGA ZAKONA, IN ZNESKU PLAČILA ZA TA NAMEN:

Pri pripravi predloga zakona zunanji strokovnjaki niso sodelovali.

9. NAVEDBA, KATERI PREDSTAVNIKI PREDLAGATELJA BODO SODELOVALI PRI DELU DRŽAVNEGA ZBORA IN DELOVNIH TELES

- dr. Andrej Bertonec, minister
- Natalija Kovač Jereb, državna sekretarka
- Metod Dragonja, državni sekretar
- mag. Saša Jazbec, državna sekretarka
- mag. Alojz Stana, državni sekretar
- mag. Petra Brus, v. d. generalne direktorice
- Mitja Brezovnik, vodja sektorja
- Mateja Tovornik, sekretarka
- Breda Šolar Naglič, podsekretarka
- Ana Karim, svetovalka
- mag. Irena Guštin, višja svetovalka
- mag. Marko Potočnik, podsekretar

II. BESEDILO ČLENOV

1. člen

V Zakonu o davku na dodano vrednost (Uradni list RS, št. 13/11 – uradno prečiščeno besedilo, 18/11, 78/11, 38/12, 83/12, 86/14, 90/15 in 77/18) se v prvem odstavku 1. člena v prvi alineji besedilo »zadnjič spremenjeno z Direktivo Sveta (EU) 2018/912 z dne 22. junija 2018 o spremembi Direktive 2006/112/ES o skupnem sistemu davka na dodano vrednost v zvezi z obveznostjo spoštovanja najnižje splošne stopnje (UL L št. 162 z dne 27. 6. 2018, str. 1),« nadomesti z besedilom »zadnjič spremenjeno z Direktivo Sveta (EU) 2019/475 z dne 18. februarja 2019 o spremembi direktiv 2006/112/ES in 2008/118/ES glede vključitve italijanske občine Campione d'Italia in italijanskih voda Luganskega jezera v carinsko območje Unije in v ozemeljsko uporabo Direktive 2008/118/ES (UL L št. 83 z dne 25. 3. 2019, str. 42),«.

V drugem odstavku se v četrti alineji v a) točki doda nova alineja, ki se glasi:

»-v Italijanski republiki: Campione d'Italia, italijanske vode Luganskega jezera.«.

V b) točki se tretja alineja spremeni tako, da se glasi:

»v Italijanski republiki: Livigno.«.

2. člen

V prvem odstavku 3. člena se v točki 2.a) beseda »desetega« nadomesti z besedo »enajstega«.

3. člen

Za 9. členom se doda nov 9.a člen, ki se glasi:

»9.a člen

(posebna ureditev za skladiščenje na odpoklic)

(1) Ne glede na prejšnji člen se za dobavo blaga, opravljeno za plačilo ne šteje prenos blaga, ki je del poslovnih sredstev davčnega zavezanca, v drugo državo članico, če se prenos opravi v okviru ureditve za skladiščenje na odpoklic, v skladu s tem členom.

(2) Šteje se, da je prenos v drugo državo članico opravljen v okviru ureditve za skladiščenje na odpoklic, kadar so izpolnjeni naslednji pogoji:

a) davčni zavezanec ali druga oseba za njegov račun odpošlje ali odpelje blago iz Slovenije v drugo državo članico z namenom, da to blago tam pozneje dobavi drugemu davčnemu zavezancu, na katerega v skladu s pogodbo med davčnima zavezancema, preide pravica do razpolaganja z blagom kot lastnik;

b) davčni zavezanec, ki odpošilja ali prevaža blago oziroma za račun katerega se odpošilja ali prevaža blago (v nadaljevanju tega člena: davčni zavezanec – dobavitelj blaga), nima niti sedeža svoje dejavnosti niti stalne poslovne enote v državi članici, v katero je blago odposlano ali odpeljano;

c) davčni zavezanec, kateremu je namenjena dobava blaga (v nadaljevanju: davčni zavezanec - prejemnik blaga), je identificiran za DDV v državi članici, v katero je blago odposlano ali odpeljano, njegova identiteta in identifikacijska številka za DDV, ki mu jo je dodelila ta država članica, pa sta v trenutku, ko se začne odpošiljanje ali prevoz blaga, znani davčnemu zavezancu – dobavitelju blaga;

d) davčni zavezanec – dobavitelj blaga prenos blaga iz Slovenije v drugo državo članico evidentira v evidenci iz četrtega odstavka 85. člena tega zakona, identiteto davčnega zavezanca - prejemnika blaga, ter njegovo identifikacijsko številko za DDV, ki mu jo je dodelila država članica, v katero se blago odpošilja ali prevaža, pa navede v rekapitulacijskem poročilu v skladu s četrtem odstavkom 90. člena tega zakona.

(3) Če so izpolnjeni pogoji iz prejšnjega odstavka in se pravica do razpolaganja z blagom kot lastnik prenese na davčnega zavezanca – prejemnika blaga v roku iz četrtega odstavka tega člena, se šteje, da je v trenutku prenosa pravice do razpolaganja z blagom kot lastnik na davčnega zavezanca – prejemnika blaga:

a) davčni zavezanec – dobavitelj blaga v Sloveniji opravil oproščeno dobavo blaga v skladu s 1. točko 46. člena tega zakona;

b) davčni zavezanec – prejemnik blaga opravil pridobitev blaga znotraj Unije v državi članici, v katero je bilo blago odposlano ali odpeljano.

(4) Če v dvanajstih mesecih po prihodu blaga v drugo državo članico v smislu prvega odstavka tega člena, blago ni dobavljeno davčnemu zavezancu – prejemniku blaga iz točke c) drugega odstavka tega člena ali osebi iz šestega odstavka tega člena, in če se ne pojavi nobena od okoliščin iz sedmega odstavka tega člena, se šteje, da je bil na dan po izteku dvanajstmesečnega obdobja opravljen prenos blaga v skladu z 9. členom tega zakona.

(5) Ne glede na prejšnji odstavek se šteje, da prenos v skladu z 9. členom ni bil opravljen, če:

a) pravica do razpolaganja z blagom ni bila prenesena in je bilo zato zadevno blago v roku iz prejšnjega odstavka vrnjeno v državo članico, iz katere je bilo odposlano ali odpeljano, in

b) davčni zavezanec – dobavitelj blaga vračilo blaga iz prejšnje točke evidentira v evidenci iz četrtega odstavka 85. člena tega zakona.

(6) Če davčnega zavezanca – prejemnika blaga iz točke c) drugega odstavka tega člena v roku iz četrtega odstavka tega člena kot prejemnik blaga nadomesti drug davčni zavezanec, se šteje, da prenos v skladu z 9. členom tega zakona v trenutku zamenjave prejemnika blaga ni bil opravljen, če:

a) so izpolnjeni vsi drugi pogoji iz drugega odstavka tega člena in

b) je davčni zavezanec – dobavitelj blaga iz točke b) drugega odstavka tega člena zamenjavo evidentiral v evidenci iz četrtega odstavka 85. člena tega zakona.

(7) Če v roku iz četrtega odstavka tega člena kateri koli od pogojev iz drugega in šestega odstavka tega člena ni več izpolnjen, se šteje, da je bil prenos blaga v skladu z 9. členom tega zakona opravljen v trenutku, ko ta pogoj ni bil več izpolnjen.

(8) Če se v roku iz četrtega odstavka tega člena blago dobavi kateri koli drugi osebi, razen davčnemu zavezancu – prejemniku blaga iz točke c) drugega odstavka tega člena ali davčnemu zavezancu iz šestega odstavka tega člena, se šteje, da pogoji iz drugega in šestega odstavka tega člena tik pred to dobavo niso več izpolnjeni.

(9) Če se blago v roku iz četrtega odstavka tega člena ne vrne v Slovenijo ampak odpošlje ali odpelje v drugo državo, se šteje, da pogoji iz drugega oziroma šestega odstavka tega člena, tik preden se tako odpošiljanje ali prevoz začne, niso več izpolnjeni.

(10) V primeru uničenja, izgube ali tatvine blaga se šteje, da pogoji iz drugega oziroma šestega odstavka tega člena niso več izpolnjeni na dan, ko je bilo blago dejansko uničeno, izgubljeno ali ukradeno, če pa tega dneva ni mogoče določiti, na dan, ko je bilo ugotovljeno, da je blago uničeno, izgubljeno ali ukradeno.

(11) Ta člen se smiselno uporablja tudi v primeru, če se ureditev za skladiščenje na odpoklic izvaja v Sloveniji in je davčni zavezanec – dobavitelj blaga oseba s sedežem v drugi državi članici, davčni zavezanec – prejemnik blaga pa davčni zavezanec s sedežem v Sloveniji. «.

4. člen

V 20. členu se za devetim odstavkom doda nov deseti odstavek, ki se glasi:

»(10) Davčni zavezanec iz šestega odstavka tega člena, ki preseže vrednostni limit, ki se uporablja v posamezni državi članici za namene določanja kraja dobave blaga pri dobavah blaga iz drugih držav članic ali davčni zavezanec iz osmega odstavka tega člena, ki se prostovoljno odloči, da je kraj dobav druga država članica, mora davčnemu organu najpozneje do 31. januarja leta po preteku leta, v katerem so bile te dobave opravljene, v elektronski obliki poročati o letnem prometu, ki ga je

dosegel v posamezni državi članici, o obdobju poročanja in identifikacijski številki za DDV v namembni državi članici ter o datumu začetka oziroma konca identifikacije za DDV v tej državi članici.

Dosedanji deseti odstavek postane nov enajsti odstavek.

5. člen

Za 20. členom se doda nov 20.a člen, ki se glasi:

»20.a člen (zaporedne dobave)

(1) Če se isto blago dobavlja zaporedno in je to blago iz Slovenije odposlano ali odpeljano v drugo državo članico, ali obratno, neposredno od prvega dobavitelja do zadnje stranke v verigi, se odpošiljanje ali prevoz za namene uveljavljanja oprostitve plačila DDV zaradi dobave v drugo državo članico pripiše samo dobavi, ki se opravi vmesnemu subjektu.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek se odpošiljanje ali prevoz za namene iz prejšnjega odstavka pripiše dobavi blaga, ki jo opravi vmesni subjekt, če je vmesni subjekt svojemu dobavitelju sporočil identifikacijsko številko za DDV, ki mu jo je izdala država članica, iz katere se blago odpošilja ali odpelje.

(3) Za namene tega člena »vmesni subjekt« pomeni dobavitelja v verigi, ki ni prvi dobavitelj in ki odpošilja ali prevaža blago oziroma za račun katerega se blago odpošilja ali prevaža.«.

6. člen

V prvem odstavku 42. člena se 16. točka spremeni tako, da se glasi:

»16. dejavnosti, razen tržnih, ki se opravljajo kot javna služba na področju radijske in televizijske dejavnosti;«.

7. člen

V 46. členu se besedilo 1. točke spremeni, tako da se glasi:

- »1. dobave blaga, ki ga prodajalec ali oseba, ki pridobi blago ali druga oseba za njun račun odpošlje ali odpelje z ozemlja Slovenije v drugo državo članico, če so izpolnjeni naslednji pogoji:
- a) blago se dobavi drugemu davčnemu zavezancu ali pravni osebi, ki ni davčni zavezanec, ki deluje kot taka v drugi državi članici;
 - b) davčni zavezanec ali pravna oseba, ki ni davčni zavezanec, kateremu se dobavi blago, je identificiran za DDV v drugi državi članici, in je to identifikacijsko številko za DDV sporočil dobavitelju in
 - c) davčni zavezanec, ki je dobavil blago v drugo državo članico je predložil rekapitulacijsko poročilo v skladu s prvim in četrtem odstavkom 90. člena in 92. členom tega zakona, v katero je vključil tudi popolne in pravilne podatke v skladu z drugim in tretjim odstavkom 90. člena tega zakona v zvezi z dobavo iz te točke. Izjemoma lahko davčni organ dovoli uveljavitev oprostitve tudi, če je davčni zavezanec opustil obveznost iz te točke in neizpolnjevanje oziroma zamudo pri izpolnitvi svoje obveznosti utemeljil z opravičljivimi razlogi, hkrati pa tudi predložil manjkajoče podatke oziroma dokumente.«.

8. člen

V 68. členu se v tretjem odstavku besedilo »ali izgube« nadomesti z vejico in doda besedilo »izgube ali tatvine premoženja«.

9. člen

V prvem odstavku 74. člena se v prvi alineji b) točke število »13« nadomesti s številom »12«.

10. člen

V drugem odstavku 74.i člena se v prvi alineji a) točke število »13« nadomesti s številom »12«.

11. člen

Za tretjim odstavkom 85. člena se dodata nova četrti in peti odstavek, ki se glasita:

»(4) Vsak davčni zavezanec, ki prenese blago v okviru ureditve skladiščenja na odpoklic v skladu z 9.a členom tega zakona, mora voditi evidenco, na podlagi katere lahko davčni organi preverijo skladnost prenosa in dobav z ureditvijo skladiščenja na odpoklic iz 9.a člena tega zakona.

(5) Vsak davčni zavezanec, kateremu se blago dobavi v okviru ureditve skladiščenja na odpoklic v skladu z 9.a členom tega zakona, mora voditi evidenco o tem blagu.«.

12. člen

Za tretjim odstavkom 90. člena se doda nov četrti odstavek, ki se glasi:

»(4) Poleg informacij iz prvega in drugega odstavka tega člena mora vsak davčni zavezanec predložiti tudi podatke o identifikacijski številki za DDV tistih davčnih zavezancev, ki jim je namenjeno blago, ki se odpošlje ali odpelje v okviru ureditve skladiščenja na odpoklic v skladu z 9.a členom tega zakona, ter o vseh spremembah predloženih informacij.«.

13. člen

Za 93. členom se doda naslov novega 8. podpoglavja in nov 93.a člen, ki se glasita:

»8. Obveznosti pri pridobitvi prevoznih sredstev

93.a

(Pridobitev prevoznega sredstva)

(1) Pridobitev novega prevoznega sredstva iz tretjega odstavka 3. člena mora davčnemu organu v elektronski obliki v 15 dneh od pridobitve prijaviti:

- davčni zavezanec iz 2.a) točke prvega odstavka 3. člena, ki novo prevozno registrira v Sloveniji;
- osebe iz 2.b) točke prvega odstavka 3. člena, pri čemer DDV odmeri davčni organ.

Organ, pristojen za registracijo oziroma pooblaščen organizacija pri registraciji vozil novega prevoznega sredstva iz prve alineje tega odstavka ne sme registrirati brez dokazila o prijavi pridobitve davčnemu organu oziroma novega prevoznega sredstva iz druge alineje tega odstavka brez dokazila o plačilu DDV ne sme registrirati.

(2) Davčni zavezanec, identificiran za namene DDV v Sloveniji, ki pridobi rabljeno prevozno sredstvo in ga registrira v Sloveniji, od prodajalca, ki je rabljeno prevozno sredstvo dobavil pod pogoji, ki so enaki pogojem iz 1. točke 46. člena ZDDV-1, mora davčnemu organu prijaviti v elektronski obliki pridobitev rabljenega prevoznega sredstva v 15 dneh od dneva pridobitve. Organ, pristojen za registracijo oziroma pooblaščen organizacija pri registraciji vozil rabljenega prevoznega sredstva brez dokazila o prijavi pridobitve davčnemu organu ne sme registrirati. Za rabljeno prevozno sredstvo se šteje prevozno sredstvo, ki ne šteje za novo prevozno sredstvo v skladu s tretjim odstavkom 3. člena.

(3) Minister, pristojen za finance, predpiše natančnejše pogoje in način prijave pridobitve prevoznega sredstva iz tega člena.«.

14. člen

V 126. členu se v četrti alineji besedilo »zadnjič spremenjeni z Izvedbeno uredbo Sveta (EU) št. 1042/2013 z dne 7. oktobra 2013 o spremembi Izvedbene uredbe (EU) št. 282/2011 glede kraja opravljanja storitev (UL L št. 284 z dne 26. 10. 2013, str. 1)« spremeni, tako da se glasi: »zadnjič spremenjeni z Izvedbeno uredbo Sveta (EU) 2018/1912 z dne 4. decembra 2018 o spremembi

Izvedbene uredbe (EU) št. 282/2011 glede nekaterih oprostitev za transakcije znotraj Skupnosti (UL L št. 311 z dne 7. 12. 2018, str. 10)«.

15. člen

140. člen se spremeni, tako da se glasi:

»140. člen (davčni prekrški)

(1) Z globo od 800 do 10.000 eurov se kaznuje za prekršek samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, z globo od 1.200 do 15.000 eurov se kaznuje za prekršek pravna oseba, če pa se pravna oseba po zakonu, ki ureja gospodarske družbe, šteje za srednjo ali veliko gospodarsko družbo, pa se za prekršek kaznuje z globo od 3.200 do 30.000 eurov, če:

1. ne poroča davčnemu organu o dobavah blaga na daljavo ali ne poroča o dobavah blaga v predpisanem roku ali ne poroča o dobavah blaga na predpisan način oziroma o dobavah blaga na daljavo poroča nepopolne, nepravilne ali neresnične podatke (deseti odstavek 20. člena);
2. ne predloži davčnemu organu poročila in izjave s podatki iz četrtega odstavka 30.c člena tega zakona ali ne predloži poročila in izjave v predpisanem roku ali ne predloži poročila in izjave na predpisan način oziroma v predloženem poročilu oziroma izjavi izkaže nepopolne, nepravilne ali neresnične podatke (30.c člen);
3. DDV ne obračuna oziroma ne obračuna DDV, ko nastane obveznost obračuna DDV (33., 33.a, 34., 35., 39., prvi odstavek 61. in četrti odstavek 131. člena);
4. DDV obračuna po nepravilni stopnji (40., 41. člen);
5. uveljavlja oprostitve DDV v nasprotju z zakonom (42. do 44. člen, 46. do 56. člen);
6. uveljavlja vračilo DDV v potniškem prometu, čeprav niso izpolnjeni zakonski pogoji (75. člen);
7. na računu navede nepopolne, nepravilne ali neresnične podatke ali podatke, ki so v nasprotju s tem zakonom (82., drugi in tretji ter peti do sedmi odstavek 83. člena, 84.a člen in 116. člen);
8. ne obračuna ali nepravilno obračuna DDV za predpisano davčno obdobje (89., 134. in 135. člen);
9. ne prijavi davčnemu organu pridobitve prevoznega sredstva ali ne prijavi pridobitve prevoznega sredstva v predpisanem roku ali ne prijavi pridobitve prevoznega sredstva na predpisan način (93.a člen);
10. registrira prevozno sredstvo v nasprotju s 93.a členom tega zakona;
11. davčnemu organu ne predloži prijave, kdaj se njegova dejavnost, ki jo opravlja kot davčni zavezanec začne, spremeni ali preneha ali ne predloži prijave na predpisan način ali v predloženi prijavi navede nepopolne, nepravilne ali neresnične podatke oziroma ne sporoči sprememb posredovanih podatkov (prvi odstavek 125. člena in prvi odstavek 130.c člena);
12. davčnemu organu ne poroča o izdanih in neplačanih računih oziroma popisa neplačanih računov ne predloži v zahtevanem roku (drugi odstavek 136. člena);
13. ne predloži zahtevka za izdajo identifikacijske številke za DDV ali ne predloži zahtevka na predpisani način ali v predloženem zahtevku navede nepopolne, nepravilne ali neresnične podatke oziroma ne obvesti davčnega organa o spremembah podatkov iz zahtevka (prvi, drugi, tretji in četrti odstavek 137.b člena);
14. ne obvesti davčnega organa o predvidenem opravljanju prevoza ali ga ne obvesti na predpisan način (137.d člen).

(2) Z globo v višini od 400 do 4.000 eurov se za prekrške iz prejšnjega odstavka kaznuje tudi odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika ali odgovorna oseba posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost.

(3) Z globo v višini od 600 do 4.000 eurov se za prekrške iz prvega odstavka tega člena kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe, če pa se pravna oseba po zakonu, ki ureja gospodarske družbe, šteje za srednjo ali veliko gospodarsko družbo, pa se odgovorna oseba pravne osebe za prekrške iz prvega odstavka tega člena kaznuje z globo 800 do 4.000 eurov.

(4) Oseba iz petega odstavka 95. člena tega zakona se kaznuje za prekršek z globo od 200 do 1.200 eurov, če ne predloži davčnemu organu obračuna pavšalnega nadomestila ali obračuna ne predloži v predpisanem roku ali obračuna ne predloži na predpisan način ali v predloženem obračunu navede nepopolne, nepravilne ali neresnične podatke.

(5) Z globo od 250 do 400 eurov se kaznuje za prekršek posameznik, ki stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

(6) Z globo od 250 do 400 eurov se kaznuje za prekršek posameznik, ki uveljavlja oprostitev plačila DDV po 75. členu tega zakona pri dobavi blaga na podlagi nepopolnih, nepravilnih ali neresničnih podatkov ali uveljavlja oprostitev plačila DDV za blago, ki ga ne iznese iz Unije.«.

16. člen

141. člen se spremeni tako, da se glasi:

»141. člen (hujši davčni prekrški)

(1) Z globo od 3.000 do 50.000 eurov se kaznuje za prekršek samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, z globo od 4.000 do 75.000 eurov se kaznuje za prekršek pravna oseba, če pa se pravna oseba po zakonu, ki ureja gospodarske družbe, šteje za srednjo ali veliko gospodarsko družbo, pa se za prekršek kaznuje z globo od 10.000 do 125.000 eurov, če:

1. določi davčno osnovo v nasprotju z zakonom (36., 36.a, 37., 38. in 39. člen);
2. ne predloži davčnemu organu obračuna DDV ali ne predloži obračuna DDV v predpisanem roku ali ne predloži obračuna DDV na predpisan način ali v predloženem obračunu DDV navede ne popolne, nepravilne ali neresnične podatke ali podatke, ki so v nasprotju s tem zakonom (63. do 70., 87., 88., 88.a., 127., 130.e, 137.e člen);
3. ne plača DDV ali ne plača DDV v predpisanem roku ali ne plača DDV na predpisan način (77., 128., 130.f, 137.f člen);
4. ne izpolni obveznosti v zvezi s prijavo, spremembo ali prenehanjem opravljanja dejavnosti oziroma davčnemu organu ne predloži zahtevka za izdajo identifikacijske številke za DDV ali zahtevka ne predloži v predpisanem roku ali na predpisan način (78. člen);
5. ne zagotovi, da je račun izdan ali izda račun v nasprotju z zakonom (81., prvi in četrti odstavek 83., prvi do tretji odstavek 84. člena in 116. člen);
6. ne zagotovi v svojem knjigovodstvu predpisanih podatkov ali podatkov v knjigovodstvu ne zagotovi za predpisano obdobje ali podatki knjigovodstva niso dovolj podrobni za pravilno obračunavanje DDV oziroma za nadzor davčnega organa (prvi in tretji odstavek 85. člena in 115. člen);
7. ne vodi predpisane evidence ali je vodena evidenca nepopolna ali ne zagotovi hrambe dokumentacije v predpisanem roku (drugi odstavek 85., 122., 130, 130.h, 137.g člen);
8. ne zagotovi hrambe računov ali kopij računov ali dokazil o opravljenih plačilih v skladu z zakonom ali davčnemu organu v postopku nadzora ne omogoči dostopa do računov, njihovega prenosa ali uporabe (86. člen, četrti odstavek 84. člena, prvi odstavek 136. člena);
9. ne predloži davčnemu organu rekapitulacijskega poročila o dobavah blaga znotraj Unije ali ne predloži rekapitulacijskega poročila v predpisanem roku ali ne predloži rekapitulacijskega poročila na predpisan način ali v predloženem poročilu navede nepopolne, nepravilne ali neresnične podatke ali podatke, ki so v nasprotju s tem zakonom ((prvi in drugi odstavek 90. člena, prvi odstavek 91. člena, 92. člen);
10. ne predloži davčnemu organu poročila o dobavah blaga ali storitev po 76.a členu tega zakona ali ne predloži poročilav predpisanem roku ali ne predloži poročila na predpisan način ali v predloženem poročilu navede nepopolne, nepravilne ali neresnične podatke (92.a člen);
11. obračunava DDV, na računih izkazuje DDV oziroma odbija DDV v nasprotju s 94. členom tega zakona;
12. ne izda naročniku prodaje obračuna ali v izdanem obračunu navede nepopolne, nepravilne ali neresnične podatke (117. člen);

13. davčnemu organu predloži napačne ali nepopolne podatke o izpolnjevanju pogojev iz 133. člena;
14. začne uporabljati posebno ureditev po plačani realizaciji pred začetkom davčnega obdobja, ki ga je navedel v obvestilu davčnemu organu, oziroma uporablja omenjeno ureditev tudi potem, ko ne izpolnjuje več pogojev za njeno uporabo (134. člen).

(2) Z globo v višini od 800 do 10.000 eurov se za prekrške iz prejšnjega odstavka kaznuje tudi odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika ali odgovorna oseba posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost.

(3) Z globo v višini od 1.000 do 10.000 eurov se za prekrške iz prvega odstavka tega člena kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe, če pa se pravna oseba po zakonu, ki ureja gospodarske družbe, šteje za srednjo ali veliko gospodarsko družbo, pa se odgovorna oseba pravne osebe za prekrške iz prvega odstavka tega člena kaznuje z globo 1.200 do 10.000 eurov.

(4) Z globo od 400 do 5.000 eurov se kaznuje za prekršek posameznik, ki stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.«.

17. člen

141.a člen se spremeni tako, da se glasi:

»141.a člen
(izjema od prekrška pri predložitvi obračuna DDV)

Ne glede na 3., 4., 5., in 8. točko prvega odstavka 140. člena in 1., 2., in 12. točko prvega odstavka 141. člena tega zakona se za prekršek ne kaznujejo pravna oseba, samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, in odgovorne osebe teh oseb, če predložijo obračun DDV v skladu z 88.b ali 88.c členom tega zakona ali če predložijo obračun DDV v okviru davčnega inšpekcijskega postopka v skladu s 140.a členom Zakona o davčnem postopku (Uradni list RS, št. 13/11 – uradno prečiščeno besedilo, 32/12, 94/12, 101/13 – ZDavNepr, 111/13, 25/14 – ZFU, 40/14 – ZIN-B, 90/14, 91/15, 63/16, 69/17 in 13/18 – ZJF-H).«.

18. člen

142. člen se spremeni tako, da se glasi:

»142. člen
(globa v primerih, ko je narava prekrška posebno huda)

(1) V primerih, ko je narava prekrška iz 141. člena tega zakona posebno huda zaradi višine povzročene škode oziroma višine pridobljene protipravne premoženjske koristi ali zaradi storilčevega naklepa oziroma njegovega namena koristoljubnosti, se z globo od 2.500 do 15.000 eurov za prekršek kaznuje posameznik, z globo od 3.500 do 75.000 eurov se za prekršek kaznuje samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, z globo od 4.500 do 100.000 eurov se kaznuje za prekršek pravna oseba, če pa se pravna oseba po zakonu, ki ureja gospodarske družbe, šteje za srednjo ali veliko gospodarsko družbo, pa se za prekršek kaznuje z globo od 10.500 do 150.000 eurov.

(2) Z globo v višini od 1.000 do 20.000 eurov se za prekršek iz prejšnjega odstavka kaznuje tudi odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika oziroma odgovorna oseba posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost.

(3) Z globo v višini od 1.200 do 20.000 eurov se za prekršek iz prvega odstavka tega člena kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe, če pa se pravna oseba po zakonu, ki ureja gospodarske

družbe, šteje za srednjo ali veliko gospodarsko družbo, pa se odgovorna oseba pravne osebe za prekršek iz prvega odstavka tega člena kaznuje z globo od 1.400 do 20.000 eurov.

(4) Za potrebe tega člena se šteje, da je narava prekrška posebno huda zaradi višine pridobljene protipravne premoženjske koristi, če se s prekrškom iz 141. člena tega zakona povzroči ali bi se lahko povzročilo neplačilo DDV, ki v primeru storitve prekrška s strani posameznika presega 5.000 eurov, v primeru storitve prekrška s strani samostojnega podjetnika posameznika ali posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, presega 8.000 eurov, v primeru storitve prekrška s strani pravne osebe presega 10.000 eurov in v primeru storitve prekrška s strani pravne osebe, ki se po zakonu, ki ureja gospodarske družbe, šteje za srednjo ali veliko gospodarsko družbo, presega 25.000 eurov.«.

19. člen

143. člen se spremeni tako, da se glasi:

»143. člen
(pooblastilo za izrek globe v razponu)

(1) Za prekrške iz tega zakona se sme v hitrem postopku o prekršku izreči globa tudi v znesku, ki je višji od najnižje predpisane globe, določene s tem zakonom.

(2) Če davčni organ ugotovi, da je zaradi prekrška prišlo do prikrajšanja plačila DDV, v skladu s prejšnjim odstavkom lahko izreče globo storilcu prekrška in odgovorni osebi v odstotku od neplačanega DDV, in sicer:

1. pravni osebi, samostojnemu podjetniku posamezniku ali posamezniku, ki samostojno opravlja dejavnost, v višini dvakratnika zneska prikrajšanega DDV;
2. odgovorni osebi pravne osebe ali odgovorni osebi samostojnega podjetnika posameznika ali odgovorni osebi posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, ter posamezniku v višini zneska prikrajšanega DDV.

(3) Globa, določena v skladu s tem členom, ne sme biti izrečena v nižjem oziroma višjem znesku od najnižje oziroma najvišje globe za posamezno vrsto storilcev za posamezni prekršek, določen v skladu s tem zakonom.«.

20. člen

144. člen se črta.

21. člen

V Prilogi I se točka (6) spremeni tako, da se glasi:

»(6) dobava, vključno s knjižnično izposajo, knjig, časopisov in periodičnih publikacij na fizičnih nosilcih ali dobavljenih elektronsko ali oboje (vključno z brošurami, letaki in podobnim materialom, otroškimi slikanicami, knjigami za risanje ali pobarvankami, glasbenimi deli, tiskanimi ali v rokopisu, zemljevidi in hidrografskimi ali podobnimi kartami), razen gradiv, ki so v celoti ali v pretežnem delu namenjena oglaševanju oziroma, ki jih v celoti ali v pretežnem delu tvorijo video vsebine ali audio glasbene vsebine;«.

KONČNA DOLOČBA

22. člen

(začetek veljavnosti in podaljšanje uporabe)

(1) Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, uporabljati pa se začne 1. januarja 2020, razen spremenjenega tretjega odstavka 68. člena, spremenjenega drugega odstavka 74. člena in spremenjenega drugega odstavka 74.i člena, ki se uporabljajo od dneva uveljavitve tega zakona.

(2) Določbe prvega in drugega odstavka 1. člena, 16. točke prvega odstavka 42. člena, 1. točke 46. člena, četrte alineje 126. člena, 140. do 144. člena in točke (6) Priloge I Zakona o davku na dodano vrednost (Uradni list RS, št. 13/11 – uradno prečiščeno besedilo, 18/11, 78/11, 38/12, 83/12, 86/14, 90/15 in 77/18) se uporabljajo do 31. decembra 2019.

III. OBRAZLOŽITEV

K 1. členu: (1. člen ZDDV-1)

Sprememba prvega odstavka je redakcijske narave. Popravlja se sklicevanje na zakonodajo EU, ki se z ZDDV-1 prenaša v slovensko zakonodajo in sicer se vključi zadnjo objavljeno spremembo Direktive 2006/112, t.j. Direktivo Sveta (EU) 2019/475 o spremembi direktiv 2006/112/ES in 2008/118/ES glede vključitve italijanske občine Campione d'Italia in italijanskih voda Luganskega jezera v carinsko območje Unije in v ozemeljsko uporabo Direktive 2008/118/ES.

S spremembo drugega odstavka, v katerem so podane temeljne definicije, ki omogočajo določitev ozemelj oziroma območij, za katera veljajo posamezna pravila o obdavčevanju blaga in storitev z DDV, se opredelitvi ozemelj, ki so del carinskega območja Unije, za katere se Direktiva 2016/112/ES ne uporablja in kot taka štejejo za »tretje ozemlje«, to je del državnega ozemlja posamezne države članice, ki pa ni njen sestavni del, kot je definiran v predpisih Unije, dodata italijanska občina Campione d'Italia in italijanske vode Luganskega jezera, ki do te spremembe nista bili del carinskega območja Unije.

K 2. členu (3. člen ZDDV-1)

S tem členom se prvi odstavek v točki 2.a) redakcijsko popravlja glede na spremenjen 20. člen ZDDV-1 (4. člen predloga zakona).

K 3. členu: (nov 9.a člen ZDDV-1)

S tem členom se v poglavje zakona, ki določa pojem dobav v okviru obdavčljivih transakcij, uvede nova ureditev in sicer dobava blaga v okviru ureditve skladiščenja na odpoklic. Gre za shemo, po kateri zavezanec iz ene države članice odpošlje ali odpremi blago v drugo državo članico znanemu prejemniku blaga z namenom, da to blago tam skladišči in ga v skladu s časovnico, dogovorjeno s prejemnikom blaga, postopno dobavlja prejemniku blaga, ki je zavezanec za DDV v tej državi članici. V skladu s predlagano ureditvijo se sam prenos blaga v drugo državo članico ne šteje za dobavo blaga znotraj Unije; dobava blaga bo opravljena šele, ko bo blago dejansko dobavljeno davčnemu zavezancu v tej državi članici. Za namene izvajanja te sheme se davčnemu zavezancu – dobavitelju ni treba identificirati za namene DDV v državi članici, kjer se blago skladišči na odpoklic, mora pa tovrstne dobave posebej evidentirati in vključiti v rekapitulacijsko poročilo v trenutku, ko dejansko opravi dobavo prejemniku blaga.

Za to, da bi se ta shema lahko uporabila, morajo biti izpolnjeni naslednji pogoji:

- že v času, ko se blago prenese v drugo državo članico mora biti dobavitelju znano, kdo bo prejemnik tega blaga,
- tako dobavitelj kot prejemnik morata biti vsak v svoji državi članici identificirana kot zavezanca za DDV,
- davčni zavezanec – dobavitelj ne sme imeti v državi članici, kjer se blago skladišči na odpoklic, sedeža svoje dejavnosti niti stalne poslovne enote,
- dejanska dobava mora biti opravljena v 12 mesecih po tem, ko se je blago preneslo v skladišče v drugo državo članico ter
- prenos blaga v drugo državo članico mora biti pri dobavitelju evidentiran v evidenci, ki jo mora dobavitelj voditi za potrebe skladiščenja na odpoklic (četrti odstavek 85. člena zakona); podatke o identifikacijski številki za DDV tistih davčnih zavezancev, ki jim je namenjeno blago v okviru posebne ureditve za skladiščenje na odpoklic pa mora dobavitelj navesti v rekapitulacijskem poročilu (četrti odstavek 90. člena zakona).

Prejemnik blaga mora evidentirati pridobitev blaga takrat, ko mu je dejansko dobavljeno v njegovi državi članici.

Če blago v roku 12 mesecev ni dobavljeno prejemniku blaga, kateremu je bilo prvotno namenjeno in v tem roku tudi ni bilo vrnjeno v Slovenijo, se šteje, da je davčni zavezanec – dobavitelj blaga opravil prenos oziroma dobavo blaga v skladu z 9. členom ZDDV-1.

Če blago v roku 12 mesecev ni dobavljeno prejemniku, kateremu je bilo prvotno namenjeno, dobavitelj pa uspe najti drugega kupca v tej državi članici, ki nadomesti prvotnega prejemnika, se posebna ureditev za skladiščenje na odpoklic uporabi za novega kupca, pri čemer pa morajo biti dobave temu kupcu tudi ustrezno evidentirane v evidencah in poročane v rekapitulacijsko poročilo, saj mora dobavitelj skladno z novim četrtem odstavkom 90. člena zakona predložiti tudi podatke o vseh spremembah predloženih informacij.

Če blago v roku 12 mesecev ni dobavljeno prejemniku blaga, kateremu je bilo prvotno namenjeno, in dobavitelj tudi ni uspel najti drugega kupca v tej državi članici, ki nadomesti prejemnika, ampak se dobavi v povsem drugo državo – državo članico ali tretjo državo, posebna pravila ureditve za skladiščenje na odpoklic, v trenutku ko se blago dobavi, ne veljajo več in se uporabijo splošna pravila obračuna DDV za dobavo blaga v drugo državo članico ali za izvoz blaga, odvisno od konkretnih okoliščin posameznega primera.

V primeru, da se skladišče, iz katerega se blago dobavlja na odpoklic, nahaja v Sloveniji, se določba uporablja smiselno. Slovenski davčni zavezanec, ki je prejemnik blaga, bo evidentiral pridobitev blaga iz druge države članice in obračunal DDV v skladu s splošnimi pravili, ko mu bo blago dobavljeno.

Določba je vsebinsko povezana z 11. in 12. členom predloga zakona (spremembo 85. in 90. člena ZDDV-1).

K 4. členu (20. člen ZDDV-1)

S tem členom se z novim desetim odstavkom 20. člena ZDDV-1 določa obveznost poročanja za davčne zavezance, ki opravljajo dobave blaga na daljavo (t.j. dobave blaga v druge države članice, pri katerih se v skladu z 20. členom ZDDV-1 šteje, da je kraj opravljene dobave tam, kjer se odpošiljanje oziroma prevoz konča) v primerih, ko presežejo vrednosti limit, nad katerim se šteje, da je kraj opravljanja teh dobav v drugi državi članici in v primerih, ko vrednostni limit v drugi državi članici za te dobave ni presežen, pa se davčni zavezanec prostovoljno odloči za identifikacijo in izpolnjevanje davčnih obveznosti v tej drugi državi članici. V obeh primerih mora davčni zavezanec davčnemu organu najpozneje do 31. januarja leta po preteku leta, v katerem so bile dobave opravljene, v elektronski obliki poročati o letnem prometu, ki ga je dosegel v posamezni državi članici, o obdobju poročanja in identifikacijski številki za DDV v namembni državi članici ter o datumu začetka oziroma konca identifikacije za DDV v tej državi članici. Obveznost poročanja ni novost, saj ta obveznost izhaja že iz trenutne določbe 135. člena Pravilnika o izvajanju Zakona o davku na dodano vrednost, bo pa po novem neizpolnjevanje teh obveznosti opredeljeno kot prekršek. Z novim dvanajstim odstavkom pa je določeno pooblastilo ministri, pristojnemu za finance, da predpiše način poročanja o dobavah blaga na daljavo.

K 5. členu: (nov 20.a člen ZDDV-1)

S tem členom se v poglavje zakona, v katerem se urejajo pravila za določitev kraja, kjer se šteje, da je bila izvedena obdavčljiva transakcija vključi posebno pravilo glede obračuna DDV v primeru dobave blaga pri t. im. zaporednih ali verižnih dobavah. Gre za primere, ko je isto blago predmet večih zaporednih dobav, vendar pa je blago le enkrat prepeljeno iz ene države članice v drugo državo

članico. Upošteva se novo posebno pravilo, ki sledi tudi odločitvam Sodišča EU, se lahko za to blago le enkrat uveljavi oprostitev plačila DDV zaradi dobave blaga v drugo državo članico, in sicer pri tisti dobavi, pri kateri se upošteva tudi prevoz blaga in le ta dobava šteje za dobavo blaga s prevozom, pri čemer za kraj dobave blaga šteje kraj, kjer se blago nahaja, ko se začne odpošiljanje ali prevoz blaga. Vse druge dobave se za namene določitve kraja nastanka davčne obveznosti štejejo kot dobave brez prevoza, pri čemer je kraj dobave blaga kraj, kjer se blago nahaja, ko se opravi dobava blaga.

V skladu s posebnim pravilom novega 20.a člena ZDDV-1 se bo prevoz blaga in s tem pravica do oprostitve plačila DDV zaradi dobave blaga v drugo državo članico upošteval praviloma pri transakciji, ki jo dobavitelj opravi prvemu vmesnemu subjektu (torej njegovi pogodbeni stranki). Vmesni subjekt organizira prevoz in pomeni dobavitelja v verigi, ki ni niti prva niti zadnja oseba v verigi dobav, kar nadalje pomeni, da je dejansko vključen v dve dobavi znotraj verige in sicer prvič kot kupec blaga in drugič kot dobavitelj blaga. Če imamo v verigi npr. pet strank, imamo potencialno tri vmesne subjekte, vendar pa se po novih pravilih kot vmesni subjekt šteje le tisti, ki tudi organizira prevoz. Če nobeden v verigi ne organizira prevoza, ne gre za verižne dobave. Samo v primeru, če ta vmesni subjekt predloži dobavitelju DDV identifikacijsko številko, ki jo je izdala država, v kateri se začne odpošiljanje blaga, se lahko prevoz blaga in s tem pravica do oprostitve plačila DDV zaradi dobave blaga v drugo državo članico pripiše transakciji med vmesnim subjektom in končnim prejemnikom blaga. Navedeno pomeni, da bo obdavčitev odvisna od tega, katero identifikacijsko številko za DDV predloži vmesni subjekt, pri čemer pa ni pomembno kdaj in kje se je prenesla pravica do razpolaganja z blagom kot lastnik. Določbe za zaporedne dobave pa se ne uporabijo, če prevoz organizira prva oseba v verigi, saj je v tem primeru jasno, da je prva dobava tista, ki se ji pripiše prevoz in se uporabi splošno pravilo.

K 6. členu: (42. člen ZDDV-1)

S tem členom se dosledno sledi določbi (q) točke prvega odstavka 132. člena Direktive 2006/112/ES, po kateri je oprostitev DDV predpisana za dejavnosti, razen komercialnih, ki jih opravijo javne radijske in televizijske ustanove. V skladu s spremenjeno 16. točko prvega odstavka 42. člena ZDDV-1, po kateri so plačila DDV oproščene dejavnosti, razen tržnih, ki se opravljajo kot javna služba na področju radijske in televizijske dejavnosti, se tako DDV ne obračunava in ne plačuje od dobav blaga in storitev, ki jih davčni zavezanec opravi v okviru opravljanja javne službe na področju radijske in televizijske dejavnosti za plačilo, razen tržnih.

Prispevek za opravljanje RTV dejavnosti, kot javne službe, s katerim se trenutno financira radijska in televizijska dejavnost in ga plačujejo imetniki radijskega ali televizijskega sprejemnika oziroma druge naprave, ki omogoča sprejem radijskih oziroma televizijskih programov na območju Republike Slovenije in, ki po dosedanji ureditvi predstavlja obdavčljivo oproščeno transakcijo, na podlagi sodbe Sodišča EU v zadevi C-11/15 v zvezi z razlago določbe (q) točke prvega odstavka 132. člena Direktive 2006/112/ES, ne predstavlja plačila za opravljeno storitev in ni predmet DDV.

V skladu s spremenjeno 16. točko prvega odstavka 42. člena ZDDV-1 so tako plačila DDV oproščene vse tiste storitve (programi in projekti), ki se zagotavljajo v okviru javne službe na področju radijske oziroma televizijske dejavnosti, razen v delih, ko se te storitve financirajo iz RTV prispevka (DDV oprostitve se tako npr. uporablja za del radijskih oziroma televizijskih programov italijanske in madžarske skupnosti ter del teh programov za slovenske narodne manjšine v skladu z zakonom, ki ureja RTV Slovenija, v deležu, ki se ne financirajo iz prispevka ter za druge radijske oziroma televizijske programe, ki jih izdajatelji radijskega ali televizijskega programa še zagotavljajo v okviru javne službe s sredstvi državnega proračuna). Tudi vnaprej se DDV od RTV prispevka ne bo obračunaval, vendar ne zaradi tega, ker bi bilo plačevanje RTV prispevka oproščeno plačila DDV ampak ker gre za plačilo, ki ni plačilo za opravljen promet blaga ali storitev in je zato izven obsega uporabe ZDDV-1.

K 7. členu: (46. člen ZDDV-1)

S tem členom se dopolnjuje določba 1. točke 46. člena, ki določa primere, v katerih je mogoče uveljaviti oprostitev plačila DDV pri dobavi blaga v drugo državo članico. S spremembo določbe se jasneje določijo pogoji za uveljavitev oprostitve, predvsem pa se eksplicitno kot vsebinski pogoj določi, da mora prejemnik blaga dobavitelju predložiti DDV ID številko, ki jo je izdala država članica, ki ni država, v kateri se začne odpošiljanje blaga, dobavitelj pa mora podatke o prejemniku vključiti v svoje rekapitulacijsko poročilo. Če dobavitelj teh podatkov ni vključil v rekapitulacijsko poročilo, uveljavljanje oprostitve ni mogoče, razen če dobavitelj predloži opravičljive razloge za svojo napako in hkrati tudi napako odpravi.

K 8. členu: (68. člen ZDDV-1)

S tem členom se dopolnjuje tretji odstavek 68. člena ZDDV-1 po katerem ni potrebno popraviti prvotnega odbitka v primeru uradno dokazanega uničenja ali izgube ter v primeru dajanja daril manjših vrednosti ali dajanja vzorcev iz 7. člena ZDDV-1, in sicer še na primere tatvine premoženja, če je le-ta tudi uradno dokazana. V vseh ostalih primerih pa je potrebno prvotni odbitek popraviti.

K 9. členu: (74. člen ZDDV-1)

S tem členom se redakcijsko popravlja prva alineja b) točke prvega odstavka, v kateri je sklic na 13. točko 50. člena, ki pa je z Zakonom o spremembah in dopolnitvah Zakona o davku na dodano vrednost (Uradni list RS, št. 85/10) postala 12. točka, zato se temu ustrezno popravlja sklicevanje.

K 10. členu: (74.i člen ZDDV-1)

S tem členom se redakcijsko popravlja prva alineja a) točke drugega odstavka, v kateri je sklic na 13. točko 50. člena, ki pa je z Zakonom o spremembah in dopolnitvah Zakona o davku na dodano vrednost (Uradni list RS, št. 85/10) postala 12. točka, zato se temu ustrezno popravlja sklicevanje.

K 11. členu: (85. člen ZDDV-1)

S predlagano določbo se dopolni 85. člen ZDDV-1, ki v splošnem ureja obveznost davčnega zavezanca, da vodi evidence, ki so potrebne za izvajanje nadzora nad pravilnostjo obračunavanja DDV. Zaradi uvedbe nove ureditve skladiščenja na odpoklic (3. člen predloga zakona; predlog za nov 9.a člen) se določba dopolnjuje in zavezancu nalaga tudi zagotavljanje ustreznih evidenc za izvajanje te ureditve. Obveznost vodenja evidenc velja tako za dobavitelja kot tudi za prejemnika blaga v okviru posebne ureditve skladiščenja na odpoklic. Podrobneje je vsebina evidenc določena v 54.a členu Izvedbene uredbe Sveta (EU) 2018/1912, ki se uporablja neposredno in v prvem odstavku določa informacije, ki jih mora v evidenci za potrebe skladiščenja na odpoklic zagotoviti dobavitelj blaga. V drugem odstavku 54.a člena navedene izvedbene uredbe pa so določene informacije, ki jih mora v evidencah zagotoviti prejemnik blaga.

Predlagana dopolnitev 85. člena ZDDV-1 je povezana s predlogom za nov 9.a člen ZDDV-1.

K 12. členu: (90. člen ZDDV-1)

Zaradi uveljavitve nove ureditve skladiščenja na odpoklic (nov 9.a člen ZDDV-1) je potrebno dopolniti tudi določbo 90. člena ZDDV-1, ki se nanaša na podatke, ki jih mora vsebovati rekapitulacijsko poročilo. V to poročilo mora zavezanec, ki dobavlja blago v okviru posebne ureditve skladiščenja na odpoklic, vključiti tudi podatke, ki so pomembni za izvajanje nadzora nad pravilnostjo izvajanja te ureditve. Dobavitelj bo moral v obdobju, ko je bila opravljena odprema oziroma odpošiljanja blaga v drugo državo članico poročati podatke o identifikacijski številki za DDV davčnih zavezancev, ki jim je namenjeno blago, ko pa dejansko pride do dobave blaga in se pravica do razpolaganja z blagom kot

lastnik prenese na prejemnika blaga in pride do dobave blaga znotraj Unije, bo moral dobavitelj o tej dobavi poročati v rekapitulacijsko poročilo v obdobju, ko je bila dobava opravljena. V primeru, da blago v roku 12 mesecev ne bo dobavljeno prvotnemu prejemniku blaga, ampak bo le ta nadomeščen z drugim davčnim zavezancem, je potrebno tudi to spremembo ustrezno poročati v rekapitulacijsko poročilo. Predloženi podatki bodo omogočili davčnemu organu tudi, da bo lahko pri pridobitlju blaga preveril, ali je pridobljeno blago ustrezno vključil v svoj obračun DDV.

K 13. členu (nov 93.a člen ZDDV-1)

Z novim 93.a členom se predpisuje obveznost za davčne zavezanec, ki pridobijo novo ali rabljeno prevozno sredstvo iz druge države članice, da pridobitev prevoznega sredstva v elektronski obliki prijavijo davčnemu organu v 15 dneh od dneva pridobitve. Rok 15 dni velja že po trenutni ureditvi za prijavo novega prevoznega sredstva. Pri pridobitvi rabljenega prevoznega sredstva mora davčni zavezanec po trenutni ureditvi prijavo opraviti ob pridobitvi, po novem pa bo rok za prijavo pridobitve izenačen z rokom prijave novega prevoznega sredstva.

Prijava pridobitve novega prevoznega sredstva je obvezna v primeru, ko novo prevozno sredstvo pridobi davčni zavezanec v okviru svoje ekonomske dejavnosti, če je prodajalec davčni zavezanec v drugi državi članici, ki v skladu z zakonodajo te države članice ni oproščen obračunavanja DDV kot mali davčni zavezanec in ne gre za prodajo blaga na daljavo ter bo takšno vozilo registriral. Tudi v primeru, ko novo prevozno sredstvo priložnostno dobavi katera koli druga oseba, je treba pridobitev novega prevoznega sredstva prijaviti davčnemu organu v 15 dneh od pridobitve. Davčni zavezanci lahko pri svojem poslovanju nova prevozna sredstva kljub temu, da so namenjena nadaljnji prodaji, le-ta registrirajo za udeležbo v prometu iz različnih vzrokov (promocijske aktivnosti, testna vozila...). Tudi v tem primeru mora davčni zavezanec prijaviti pridobitev novega prevoznega sredstva v elektronski obliki v 15 dneh od dneva pridobitve.

Prijava pridobitve novega prevoznega sredstva je obvezna tudi v primeru, ko novo prevozno sredstvo pridobi davčni zavezanec ali pravna oseba, ki ni davčni zavezanec, katerih druge pridobitve niso predmet DDV v skladu s točko d) prvega odstavka 4. člena ZDDV-1, ali katera koli druga oseba, ki ni davčni zavezanec. V teh primerih mora davčni zavezanec ali druga oseba prijaviti pridobitev v elektronski obliki v 15 dneh od dneva pridobitve, DDV pa v teh primerih odmeri davčni organ. Če novo prevozno sredstvo, ki ni namenjeno nadaljnji prodaji, pridobi davčni zavezanec, identificiran za namene DDV, organ, pristojen za registracijo oziroma pooblaščen organizacija pri registraciji vozil brez dokazila o prijavi pridobitve prevoznega sredstva davčnemu organu le-tega ne sme registrirati. Če pa novo prevozno sredstvo pridobi katerakoli druga oseba (davčni zavezanec, ki ni identificiran za namene DDV; pravna oseba, ki ni davčni zavezanec, katerih druge pridobitve niso predmet DDV v skladu s točko d) prvega odstavka 4. člena ZDDV-1; ali katera koli druga oseba, ki ni davčni zavezanec) organ, pristojen za registracijo oziroma pooblaščen organizacija pri registraciji vozil prevoznega sredstva brez dokazila o plačilu DDV ne sme registrirati.

Prijava rabljenega prevoznega sredstva je obvezna v primeru, ko davčni zavezanec, ki je identificiran za namene DDV v Sloveniji, pridobi rabljeno prevozno sredstvo od prodajalca, ki je identificiran za namene DDV v drugi državi članici, pri čemer je ta prodajalec v državi članici, kjer je bila opravljena dobava, uveljavljal oprostitev plačila DDV od dobave rabljenega prevoznega sredstva pod pogoji, ki so enaki pogojem iz 1. točke 46. člena ZDDV-1, prevozno sredstvo pa se bo registriralo za uporabo v Sloveniji. Brez dokazila o prijavi pridobitve rabljenega prevoznega sredstva davčnemu organu organ, pristojen za registracijo oziroma pooblaščen organizacija pri registraciji vozil le-tega ne sme registrirati. Podana je še definicija rabljenega prevoznega sredstva, in sicer je to prevozno sredstvo, ki ne šteje za novo prevozno sredstvo v skladu s tretjim odstavkom 3. člena ZDDV-1.

S tretjim odstavkom je dano pooblastilo ministru za finance, da predpiše natančnejše pogoje in način prijave pridobitve prevoznega sredstva.

Obveznost prijave za davčne zavezanke ni novost, saj ta obveznost že izhaja iz trenutne določbe 23. in 24. člena Pravilnika o izvajanju zakona o davku na dodano vrednost (Uradni list RS, št. 141/06, 52/07, 120/07, 21/08, 123/08, 105/09, 27/10, 104/10, 110/10, 82/11, 106/11, 108/11, 102/12, 54/13, 85/14, 95/14, 39/16, 45/16, 86/16, 50/17 in 84/18). Bo pa po novem neizpolnjevanje teh obveznosti opredeljeno kot prekršek. Dodatno je prijava pridobitve novega prevoznega sredstva predvidena v elektronski obliki v vseh zgoraj navedenih primerih, torej tudi v primerih ko oseba, ki pridobi prevozno sredstvo, ni identificirana za namene DDV, saj je obrazec za prijavo prevoznega sredstva dostopen na odprtem portalu, brez obvezne uporabe kvalificiranega potrdila.

K 14. členu (126. člen ZDDV-1)

Predlagana sprememba je redakcijske narave. Določba 126. člena zakona določa primere, ko davčni organ lahko zavezanca izključi iz posebne evidence zavezancev, ki v EU nimajo sedeža, opravljajo pa na območju Unije telekomunikacijske storitve, storitve oddajanja ali elektronske storitve osebam, ki niso zavezanci za DDV in so vključeni v posebno shemo, ki poenostavlja obračun DDV v tovrstnih primerih. V decembru 2018 je bila v paketu sprememb EU zakonodaje s področja DDV sprejeta tudi novela Izvedbene uredbe Sveta št. 282/2011 in to dejstvo je treba upoštevati tudi v besedilu 126. člena zakona. Izvedbena uredba Sveta je sicer neposredno uporabljiva na celotnem območju Evropske unije, nacionalni zakon določa zgolj pravne posledice, ki nastanejo v primeru kršitev pravil posebne ureditve.

K 15. členu (140. člen ZDDV-1)

S predlaganimi spremembami 140. člena se razmejijo minimalne in maksimalne višine glob za davčne prekrške po tem členu glede na velikost in organizacijsko obliko davčnega zavezanca (samostojni podjetniki, posamezniki, ki opravljajo dejavnost, male in srednje gospodarske družbe ter velike gospodarske družbe). S tem se višina zagrožene globe prilagodi ocenjeni ekonomski moči storilca prekrška. Hkrati se tako minimalna kot maksimalna zagrožena globa za storilca prekrška zniža glede na trenutno veljavno, medtem ko se minimalne zagrožene globe za odgovorne osebe nekoliko zvišajo, maksimalne zagrožene globe zanje pa nekoliko znižajo. Višina zagrožene kazni za davčne prekrške iz tega člena za kršitelje in odgovorne osebe kršitelja se glede višine zagroženih glob uskladi z globami za davčne prekrške po zakonu, ki ureja davčni postopek. S tem se zasleduje enakopravna obravnava davčnih zavezancev – storilcev prekrškov po različnih davčnih zakonih.

Prekrški, ki zaradi teže kršitve sodijo med hujše prekrške, kot so nepredložitve obračunov po 127. in 130.e členu zakona ali neplačilo DDV po 128. in 130.f členu, so združeni in preneseni med hujše prekrške, določene v 141. členu.

Na novo se predpiše prekršek za registrski organ, ki registrira prevozno sredstvo v nasprotju s 3.členom zakona.

Na novo se določijo globe tudi za posameznike, ki kot fizične osebe (ne kot nosilci dejavnosti) storijo prekršek po tem členu ali specifičen prekršek po 75. členu zakona (uveljavljanje oprostitve plačila DDV za izvoz blaga v potniškem prometu).

Sankcije za specifične prekrške, ki jih storijo osebe iz petega odstavka 95. člena ostanejo nespremenjene.

Glede na določbe v materialnem delu zakona se nabor prekrškov dopolni z novimi dejanskimi stanji in odpravijo pomanjkljivosti pri navedbi doslej veljavnih dejanskih stanj prekrškov. Glede na resnost možnih posledic za javne finance v primeru nepravilnega določanja davčne osnove se ta prekršek prekvalificira v hujši davčni prekršek.

K 16. členu (141. člen ZDDV-1)

Podobno kot pri spremembah 140. člena, se tudi s predlaganimi spremembami 141. člena razmejijo minimalne in maksimalne višine glob za davčne prekrške po tem členu glede na velikost in organizacijsko obliko davčnega zavezanca (samostojni podjetniki, posamezniki, ki opravljajo dejavnost, male in srednje gospodarske družbe ter velike gospodarske družbe). S tem se višina zagrožene globe prilagodi ocenjeni ekonomski moči storilca prekrška, zneski maksimalnih in minimalnih glob tako za storilce kot tudi za odgovorne osebe storilcev pa se uskladijo z že veljavnimi globami za hujše prekrške po zakonu, ki ureja davčni postopek. Istočasno se opisi dejanskih stanj pri posameznih prekrških redakcijsko uredijo in njihova opredelitev poenoti. Posamezni prekrški se premestijo med prekrške po 140. členu zakona, drugi se iz 140. člena prenesejo med hujše prekrške. S temi spremembami se zasleduje enakopravna obravnava davčnih zavezancev – storilcev prekrškov po različnih davčnih zakonih.

Na novo se določijo globe za posameznike, ki kot fizične osebe storijo hujši davčni prekršek po tem členu.

K 17. členu (141.a člen ZDDV-1)

Veljavni 141.a člen omogoča, da zavezanec kljub kršitvi določb tega zakona ne odgovarja za prekršek, če na podlagi samoprijave obračun odda naknadno oziroma samoiniciativno popravi napake v oddanem obračunu. Predlagatelj ocenjuje, da veljavna določba 141.a člena ni dovolj določna glede tega, odgovornosti za katere prekrške se lahko zavezanec izogne, saj vseh kršitev, ki so določene v zakonu, ni mogoče sanirati z naknadno predložitvijo novega obračuna ali z odpravo napak. Upošteva se navedeno se predlaga podrobnejša opredelitev prekrškov, za katere zavezanec ne odgovarja, če na podlagi samoprijave odda davčni obračun po izteku roka ali naknadno popravi napake v že oddanem obračunu. Možnosti oddaje davčnega obračuna na podlagi samoprijave so opredeljene v 88.b in 88.c členu tega zakona, pa tudi v 140.a členu Zakona o davčnem postopku.

K 18. členu (142. člen ZDDV-1)

S predlagano spremembo in dopolnitvijo se sistem izrekanja glob v primeru posebej hudih posledic prekrškov usklajuje z ureditvijo po zakonu o davčnem postopku. S tem se zagotavlja enakopravnejša obravnava davčnih zavezancev – storilcev davčnih prekrškov in njihovih odgovornih oseb pri sankcioniranju njihovih nedovoljenih ravnanj. Poenoteno se urejajo tako razponi zagroženih sankcij kot tudi na novo določeni kriteriji za določitev, kdaj se šteje, da je narava prekrškov posebej huda.

K 19. členu (143. člen ZDDV-1)

Veljavni 143. člen omogoča, da davčni organ v hitrem postopku zaradi davčnega prekrška po tem zakonu izreče globo, ki je višja od minimalno zagrožene globe in pri tem globo določi v višini neplačanega DDV. Ta ureditev sproža dvome v pravilno določanje globe v hitrih postopkih zaradi prekrškov in je zato redko uporabljena. Namreč, pri vseh prekrških ne pride nujno do neplačila DDV. S spremembo besedila člena se predlaga, da davčni organ lahko vedno v hitrem postopku izreče globo v znesku, ki je višji od minimalno zagrožene globe po tem zakonu. Hkrati pa se jasneje določi kriterije, po katerih lahko davčni organ določi globo v odstotku od neplačanega DDV, če gre za prekrške, pri katerih dejansko pride do neplačila DDV. Globa v odstotku od neplačanega DDV se določi tako za storilca prekrška kot tudi za njegovo odgovorno osebo. V skladu z omejitvami, ki jih določa zakon, ki ureja prekrške pa se mora tudi pri takšnem načinu izrekanja globe upoštevati nominalno minimalno in maksimalno zagroženo globo za prekrške po tem zakonu.

K 20. členu (144. člen ZDDV-1)

Veljavni 144. člen določa posebne zastaralne roke za posebej hude prekrške iz 141. člena zakona v povezavi s 142. členom zakona. Upošteva se sistemsko ureditev zastaranja, kot je določena z Zakonom o spremembah in dopolnitvah Zakona o prekrških - ZP-1H (Uradni list RS, št. 21/13) predlagatelj ocenjuje, da posebno urejanje zastaralnih rokov ni več potrebno niti primerno. Za vse prekrške po tem zakonu bi tako veljali splošni in posebni zastaralni roki iz 42. člena Zakona o prekrških (Uradni list RS, št. 29/11-UPB, 21/13, 111/13, 74/14 –Odl.US, 92/14-Odl.US, 32/16 in 15/17-Odl.US)

K 21. členu (6. točka Priloge I k ZDDV-1)

S tem členom se med dobave blaga in storitev iz 6. točke Priloge I k ZDDV-1, za katere se uporablja nižja stopnja DDV, dodatno vključijo knjige, časopisi in periodične publikacije, ki se dobavljajo elektronsko (vključno njihove posebne oblike, tj. brošure, letaki in podobni materiali, otroške slikanice, knjige za risanje ali pobarvanke, glasbena dela, zemljevidi in hidrografske ali podobne karte).

V 6. točko Priloge I k ZDDV-1 je dodatno vključena omejitev uporabe nižje stopnje DDV za publikacije oziroma njihove posebne oblike, bodisi na fizičnih nosilcih, bodisi dobavljene elektronsko ali oboje, ki jih v celoti ali v pretežnem delu tvorijo video vsebine ali avdio glasbene vsebine. Dobava teh vsebin je tako obdavčena po splošni stopnji DDV.

K 22. členu (Končna določba)

Končna določba predvideva, da bo zakon začel veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, uporabljati pa se bo začel 1. januarja 2020. Dodano je sklicevanje na tiste (le redakcijske popravke ZDDV-1, ki se bodo začeli uporabljati že z uveljavitvijo tega zakona, torej pred uporabo drugih določb. V drugem odstavku je zaradi preprečitve pravne praznine, do vključno 31. decembra 2019, predvideno podaljšanje uporabe določb ZDDV-1, ki se s tem predlogom zakona spreminjajo.

IV. BESEDILO ČLENOV, KI SE SPREMINJAJO

1. člen (vsebina zakona)

(1) S tem zakonom se ureja sistem in uvaja obveznost plačevanja davka na dodano vrednost (v nadaljnjem besedilu: DDV) na ozemlju Republike Slovenije v skladu z:

- Direktivo Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost (UL L št. 347 z dne 11. 12. 2006, str. 1), zadnjič spremenjeno z Direktivo Sveta (EU) 2018/912 z dne 22. junija 2018 o spremembi Direktive 2006/112/ES o skupnem sistemu davka na dodano vrednost v zvezi z obveznostjo spoštovanja najnižje splošne stopnje (UL L št. 162 z dne 27. 6. 2018, str. 1), (v nadaljnjem besedilu: Direktiva Sveta 2006/112/ES);
- Direktivo Sveta 2008/9/ES z dne 12. februarja 2008 o podrobnih pravilih za vračilo davka na dodano vrednost, opredeljenih v Direktivi 2006/112/ES, davčnim zavezancem, ki nimajo sedeža v državi članici vračila, ampak v drugi državi članici (UL L št. 44 z dne 20. 2. 2009, str. 23), in
- Trinajsto direktivo Sveta 86/560/EGS z dne 17. novembra 1986 o usklajevanju zakonodaje držav članic glede prometnih davkov – Postopki vračila davka na dodano vrednost davčnim zavezancem, ki nimajo stalnega prebivališča ali sedeža na ozemlju Skupnosti (UL L št. 326 z dne 21. 11. 1986, str. 40).

(2) Pojmi, uporabljeni v tem zakonu, imajo naslednji pomen:

- »ozemlje Slovenije« je ozemlje pod suverenostjo Republike Slovenije, vključno z zračnim prostorom in morskim območjem, nad katerimi ima Republika Slovenija suverenost ali jurisdikcijo v skladu z notranjim in mednarodnim pravom;
- »ozemlje države članice«, »država članica« in »Unija« je ozemlje držav članic in ozemlje Unije, ki je kot tako definirano v predpisih Evropske unije;
- »tretja država« je katero koli drugo ozemlje, razen ozemlje Slovenije in ozemlja drugih držav članic oziroma Unije;
- »tretje ozemlje« je del državnega ozemlja države članice, ki pa ni sestavni del »ozemlja države članice« v smislu druge alineje tega odstavka, in sicer:
 - a) ozemlja, ki so del carinskega območja Unije:
 - v Helenski republiki: 'A'Oo (gora Atos);
 - v Kraljevini Španiji: Kanarski otoki;
 - v Francoski republiki: francoska ozemlja iz 349. in prvega odstavka 355. člena Pogodbe o delovanju Evropske unije;
 - v Republiki Finski: Alandski otoki;
 - v Združenem kraljestvu Velika Britanija in Severna Irska: Kanalski otoki;
 - b) ozemlja, ki niso del carinskega območja Unije:
 - v Zvezni republiki Nemčiji: otok Heligoland, ozemlje Büsingen;
 - v Kraljevini Španiji: Ceuta, Melilla;
 - v Italijanski republiki: Livigno, Campione d'Italia, italijanske vode Luganskega jezera.

(3) Po tem zakonu se:

- transakcije v Kneževino Monako ali iz nje obravnavajo kot transakcije v Francosko republiko oziroma iz nje;
- transakcije na otok Man ali z njega obravnavajo kot transakcije v Združeno kraljestvo Velike Britanije in Severne Irske oziroma iz njega in
- transakcije v suverene cone Združenega kraljestva Akrotiri in Dhekelia ali iz njih obravnavajo kot transakcije na Ciper oziroma z njega.

3. člen (predmet obdavčitve)

(1) Predmet DDV so naslednje transakcije:

1. dobave blaga, ki jih davčni zavezanec oziroma zavezanka (v nadaljnjem besedilu: davčni zavezanec) opravi v okviru opravljanja svoje ekonomske dejavnosti na ozemlju Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: Slovenija) za plačilo;
2. pridobitve blaga znotraj Unije, ki jih na ozemlju Slovenije, opravi za plačilo:

a) davčni zavezanec v okviru opravljanja svoje ekonomske dejavnosti ali pravna oseba, ki ni davčni zavezanec, če je prodajalec davčni zavezanec v drugi državi članici, ki v skladu z zakonodajo te države članice ni oproščen obračunavanja DDV kot mali davčni zavezanec in ga ne zajema ureditev iz tretjega, četrtega ali desetega odstavka 20. člena tega zakona;

b) v primeru pridobitve novih prevoznih sredstev, davčni zavezanec ali pravna oseba, ki ni davčni zavezanec, katerih druge pridobitve niso predmet DDV v skladu s točko d) prvega odstavka 4. člena tega zakona, ali katera koli druga oseba, ki ni davčni zavezanec;

c) v primeru pridobitve trošarinskih izdelkov, pri katerih nastane obveznost obračuna trošarine v Sloveniji v skladu z zakonom, ki ureja trošarine, davčni zavezanec ali pravna oseba, ki ni davčni zavezanec, katerih druge pridobitve niso predmet DDV v skladu s točko d) prvega odstavka 4. člena tega zakona;

3. opravljanje storitev, ki jih davčni zavezanec opravi v okviru opravljanja svoje ekonomske dejavnosti na ozemlju Slovenije za plačilo;

4. uvoz blaga.

(2) Za namene 2. b) točke prvega odstavka tega člena se za »prevozna sredstva« štejejo naslednja prevozna sredstva, namenjena za prevoz oseb ali blaga:

- kopenska motorna vozila s prostornino motorja nad 48 kubičnih centimetrov ali močjo motorja nad 7,2 kilovata;

- plovila, daljša od 7,5 metrov, razen plovil za plovbo na odprtem morju, ki prevažajo potnike za plačilo in plovil za namene opravljanja komercialne, industrijske ali ribiške dejavnosti ali za reševanje ali pomoč na morju ali za priobalni ribolov;

- zrakoplovi, katerih vzletna teža presega 1550 kilogramov, razen zrakoplovov, ki jih uporabljajo letalske družbe predvsem na mednarodnih poteh za plačilo.

(3) Prevozna sredstva iz drugega odstavka tega člena se štejejo za nova, če je izpolnjen eden od naslednjih pogojev:

- plovila in zrakoplovi so dobavljeni pred potekom treh mesecev po datumu, ko so bili prvič dani v uporabo, kopenska motorna vozila pa pred potekom šestih mesecev po datumu, ko so bila prvič dana v uporabo, in

- da s kopenskimi motornimi vozili ni prevoženih več kot 6000 kilometrov, s plovili ni preplutih več kot 100 ur in z zrakoplovi ni preletenih več kot 40 ur.

(4) Za namene 2.c) točke prvega odstavka tega člena se za »trošarinske izdelke« štejejo energenti, alkohol in alkoholne pijače ter tobačni izdelki, kot so določeni z veljavno zakonodajo Unije, ne pa tudi plin, dobavljen po sistemu za zemeljski plin, vzpostavljenem na ozemlju Unije, ali po kateremkoli omrežju, povezanim s takim sistemom.

20. člen

(dobava blaga s prevozom)

(1) Kadar blago odpošlje ali odpelje dobavitelj, kupec ali tretja oseba, se za kraj dobave blaga šteje kraj, kjer se blago nahaja, ko se začne odpošiljanje ali prevoz blaga prejemniku.

(2) Kadar se odpošiljanje ali prevoz blaga začne na tretjem ozemlju ali v tretji državi, se šteje, da je kraj dobave, ki jo opravi uvoznik, in kraj vsakršne nadaljnje dobave v državi članici uvoza blaga.

(3) Ne glede na prvi in drugi odstavek tega člena, se šteje, da je kraj dobave blaga, ki ga odpošlje ali odpelje dobavitelj ali druga oseba za njegov račun iz države članice, ki ni namembna država članica, kraj, kjer se blago nahaja, ko se odpošiljanje ali prevoz blaga kupcu konča, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

a) dobava blaga je opravljena za davčnega zavezanca ali pravno osebo, ki ni davčni zavezanec, katerih pridobitve blaga znotraj Unije niso predmet DDV, ali za katerokoli drugo osebo, ki ni davčni zavezanec;

b) dobavljeno blago niso niti nova prevozna sredstva niti blago, ki ga dobavi dobavitelj ali druga oseba za njegov račun, potem ko je bilo montirano ali instalirano, s poskusnim zagonom ali brez njega.

(4) Kadar je dobavljeno blago iz tretjega odstavka tega člena, odposlano ali odpeljano s tretjega ozemlja ali iz tretje države in ga dobavitelj uvozi v drugo državo članico, kot je država članica kupca blaga, se šteje, da je bilo odposlano ali odpeljano iz države članice uvoza.

(5) Tretji in četrti odstavek tega člena se ne uporabljata za dobave blaga, ki je v celoti odposlano ali odpeljano v isto državo članico, če je to država članica, v kateri se odpošiljanje ali prevoz blaga konča, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

- a) dobavljeno blago niso trošarinski izdelki;
- b) skupna vrednost teh dobav, brez DDV, opravljenih pod pogoji iz tretjega odstavka tega člena v tej državi članici v enem koledarskem letu ne presega zneska, ki ga določi ta država članica in je objavljen na spletni strani Evropske komisije;
- c) skupna vrednost teh dobav, brez DDV, v tej državi članici tudi v predhodnem koledarskem letu ni presegla predpisanega zneska.

(6) Davčni zavezanec, ki izpolnjuje pogoje iz petega odstavka tega člena, lahko kraj take dobave določi v skladu s tretjim in četrtim odstavkom tega člena. Davčni zavezanec mora izbiro vnaprej priglasiti davčnemu organu in jo uporabljati najmanj dve koledarski leti, in sicer od prvega dneva v mesecu, ki sledi mesecu priglasitve.

(7) Ob izpolnjevanju pogojev iz tretjega odstavka tega člena se šteje, da je kraj dobave blaga, ki ga odpošlje ali odpelje dobavitelj ali druga oseba za njegov račun iz druge države članice v Slovenijo, Slovenija, če skupna vrednost dobav, ki jih opravi dobavitelj v tekočem koledarskem letu oziroma jih je opravil v preteklem letu, presega 35.000 eurov ali če se dobavitelj odloči, da je, ne glede na to, da vrednost njegovih dobav v tekočem koledarskem letu ne presega tega zneska, kraj takih dobav Slovenija.

(8) Ob izpolnjevanju pogojev iz tretjega odstavka tega člena se šteje, da je kraj dobave blaga, ki ga odpošlje ali odpelje dobavitelj ali druga oseba za njegov račun iz Slovenije v drugo državo članico, ta država članica, če skupna vrednost dobav, ki jih opravi dobavitelj v tekočem koledarskem letu oziroma jih je opravil v preteklem letu, presega znesek, ki ga določi ta država članica, ali če se dobavitelj odloči, da je, ne glede na to, da vrednost njegovih dobav v tekočem koledarskem letu ne presega tega zneska, kraj takih dobav druga država članica.

(9) Določbe tretjega do šestega odstavka tega člena se ne uporabljajo za dobave rabljenega blaga, umetniških predmetov, zbirk ali starin, ki so predmet DDV v skladu s posebno ureditvijo.

(10) Kadar blago, ki ga odpošlje ali prevaža dobavitelj, kupec ali tretja oseba, instalira ali montira dobavitelj ali druga oseba za njegov račun, s poskusnim zagonom ali brez njega, se za kraj dobave šteje kraj, kjer je blago instalirano ali montirano.

42. člen

(oproščene dejavnosti v javnem interesu)

(1) Plačila DDV so oproščeni:

- 1. bolnišnična in izvenbolnišnična zdravstvena oskrba in z njo neposredno povezane dejavnosti, ki jih kot javno službo opravljajo javni zdravstveni zavodi ali druge osebe na podlagi koncesije;
- 2. zdravstvena oskrba, ki jo zdravstveni delavci opravljajo v okviru samostojne zdravstvene dejavnosti;
- 3. oskrba s krvjo in krvnimi pripravki, materinim mlekom ter človeškimi organi za presajanje;
- 4. storitve zobnih tehnikov in zobna protetika, ki jo izdelata zobni tehnik oziroma zobozdravnik;
- 5. storitve, ki jih za svoje člane opravljajo neodvisne skupine oseb, katerih dejavnosti so oproščene plačila DDV ali so neodstavljive, in so neposredno namenjene za opravljanje njihove dejavnosti, če te skupine od svojih članov zahtevajo le plačilo njihovega deleža skupnih stroškov in ni verjetno, da taka oprostitve vodi k izkrivljanju konkurence;
- 6. socialno varstvene storitve, vključno s storitvami domov za starejše, in dobava blaga, ki je z njimi neposredno povezana, ki jih kot javno službo opravljajo javni socialno varstveni zavodi ali druge osebe na podlagi koncesije ali, ki jih opravljajo druge nepridobitne organizacije, ki se po predpisih štejejo za dobrodelne, invalidske organizacije ali organizacije za samopomoč;

7. storitve varstva otrok in mladostnikov ter dobava blaga in storitev, ki je z njimi neposredno povezana, ki jih kot javno službo opravljajo javni zavodi ali druge osebe na podlagi koncesije ali druge organizacije, ki se po predpisih štejejo za dobrodelne organizacije;
8. predšolska vzgoja, šolsko izobraževanje, poklicno usposabljanje in prekvalifikacije, vključno z dobavami blaga in storitev, ki so neposredno povezane z vzgojo in izobraževanjem, poklicnim usposabljanjem oziroma prekvalifikacijami, ki jih v skladu s predpisi opravljajo javni zavodi ali druge organizacije, pod pogoji, predpisanimi za opravljanje teh storitev, če ni verjetno, da taka oprostitev vodi k izkrivljanju konkurence;
9. zasebno poučevanje, ki ga opravljajo osebe, ki izpolnjujejo predpisane pogoje za učitelja v javni šoli, in se nanaša na šolsko izobraževanje;
10. zagotavljanje osebja s strani verskih skupnosti ali filozofskih združenj za namene iz 1., 6., 7. in 8. točke tega člena, z namenom zadovoljevanja duhovnih potreb;
11. storitve, ki jih svojim članom kot povračilo za članarino, določeno v skladu z njihovimi pravili, opravijo nepridobitne organizacije s cilji politične, sindikalne, verske, rodoljubne, filozofske, humanitarne ali državljanske narave, in dobava blaga, ki je neposredno povezana s temi storitvami, če ni verjetno, da taka oprostitev vodi k izkrivljanju konkurence;
12. storitve, neposredno povezane s športom ali športno vzgojo, ki jih nepridobitne organizacije nudijo osebam, ki se ukvarjajo s športom ali se udeležujejo športne vzgoje;
13. kulturne storitve in z njimi neposredno povezano blago, ki jih opravljajo javni zavodi in druge, od države priznane kulturne institucije;
14. dobava blaga in storitev s strani organizacij, katerih dejavnosti so oproščene plačila DDV v skladu s 1., 6., 7., 8., 11., 12. in 13. točko tega odstavka, v zvezi z dogodki za zbiranje denarnih sredstev, ki jih te organizacije organizirajo priložnostno ter izključno v svojo lastno korist, in ni verjetno, da taka oprostitev vodi k izkrivljanju konkurence;
15. reševalni prevozi bolnih ali poškodovanih oseb v, za te namene, posebej prirejenih vozilih in plovilih, ki jih upravljajo pooblaščen osebe;
16. prispevek za opravljanje radijske in televizijske dejavnosti po zakonu, ki ureja RTV Slovenije;
17. izvajanje univerzalne poštne storitve, v celoti ali delno, kot je opredeljena v zakonu, ki ureja poštne storitve, ter dobava blaga, ki je z njo neposredno povezana. Oprostitev se ne nanaša na storitve in z njimi neposredno povezane dobave blaga, ki jih izvajalci univerzalne poštne storitve opravijo v skladu s pogoji, o katerih je bilo z uporabniki teh storitev posebej dogovorjeno.

- (2) Dobava blaga in storitev ni oproščena plačila DDV v skladu s 1., 6., 7., 8., 11., 12. in 13. točko prvega odstavka tega člena, če:
- ni nujna za transakcije, ki so oproščene plačila DDV oziroma je oproščene dejavnosti mogoče opravljati brez te dobave, ali
 - je osnovni namen dobave, da organizacija pridobi dodaten prihodek z opravljanjem transakcij, ki neposredno konkurirajo transakcijam davčnih zavezancev, ki obračunavajo DDV.

46. člen **(oprostitve v zvezi z dobavami blaga)**

Plačila DDV so oproščene:

1. dobave blaga, ki ga odpošlje ali odpelje prodajalec ali oseba, ki pridobi blago, ali druga oseba za njun račun z ozemlja Slovenije v drugo državo članico, če se opravijo drugemu davčnemu zavezancu ali pravni osebi, ki ni davčni zavezanec, ki delujeta kot taka v tej drugi državi članici;
2. dobave novih prevoznih sredstev, ki jih odpošlje ali odpelje prodajalec ali kupec ali druga oseba za njun račun z ozemlja Slovenije v drugo državo članico, če se opravijo davčnim zavezancem ali pravnim osebam, ki niso davčni zavezanci, katerih pridobitve blaga znotraj Unije niso predmet DDV, ali katerikoli drugi osebi, ki ni davčni zavezanec;
3. dobave trošarinskih izdelkov, ki jih odpošlje ali odpelje prodajalec, kupec ali druga oseba za njun račun z ozemlja Slovenije v drugo državo članico, če se opravijo davčnim zavezancem ali pravnim osebam, ki niso davčni zavezanci, katerih pridobitve blaga znotraj Unije, razen trošarinskih izdelkov, niso predmet DDV, če je za odpošiljanje ali prevoz izdelkov izdan spremenli dokument, trošarina plačana v Sloveniji in zavarovano njeno plačilo v namembni državi članici v skladu s predpisi, ki urejajo trošarine;
4. dobave blaga v obliki prenosa blaga v smislu 9. člena tega zakona v drugo državo članico, za katere bi se priznavale oprostitve v skladu s 1. do 3. točko tega člena, če bi bile opravljene za račun drugega davčnega zavezanca.

68. člen (popravek odbitka DDV)

(1) Davčni zavezanec mora prvotni odbitek popraviti, če je odbitek višji ali nižji od odbitka, do katerega je bil davčni zavezanec upravičen.

(2) Popravek mora davčni zavezanec opraviti, če se po opravljenem obračunu spremenijo dejavniki, ki so bili uporabljeni pri določitvi zneska za odbitek, kot na primer odpovedi nakupov in znižanja cen.

(3) Ne glede na drugi odstavek tega člena, davčni zavezanec ne popravi prvotnega odbitka v primeru uradno dokazanega uničenja ali izgube ter v primeru dajanja daril manjših vrednosti ali dajanja vzorcev iz 7. člena tega zakona.

74. člen (pogoji za vračilo)

(1) Davčni zavezanec, ki nima sedeža v Sloveniji ampak v drugi državi članici (v nadaljnjem besedilu: davčni zavezanec s sedežem v drugi državi članici), ima pravico do vračila DDV, zaračunanega za blago, ki so mu ga dobavili, ali za storitve, ki so jih zanj opravili drugi davčni zavezanci v Sloveniji, ali za uvoz blaga v Slovenijo, če izpolnjuje naslednje pogoje:

- a) v obdobju vračila v Sloveniji ni imel sedeža svoje ekonomske dejavnosti ali stalne poslovne enote, iz katere so se opravljale poslovne transakcije, ali če ni imel takšnega sedeža ali poslovne enote ali stalnega oziroma običajnega prebivališča;
- b) v obdobju vračila ni dobavil nobenega blaga ali opravil storitev, za katere bi se lahko štelo, da je bilo dobavljeno ali so bile opravljene v Sloveniji, razen naslednjih transakcij:
 - prevoznih storitev in s tem povezanih pomožnih storitev, ki so oproščene v skladu s 13. točko 50. člena, 52., 53. členom, točkami a), b), c) in d) prvega odstavka 54. člena, 55. členom ali 57. in 58. členom tega zakona;
 - dobave blaga in opravljanja storitev prejemniku, ki je v skladu z 2., 3. in 4. točko prvega odstavka ter drugim odstavkom 76. člena tega zakona dolžan plačati davek.

(2) Davčni zavezanec s sedežem v drugi državi članici ima pravico do vračila DDV, če se blago in storitve iz prejšnjega odstavka uporabijo za naslednje transakcije:

- transakcije iz točk a) in b) drugega odstavka 63. člena tega zakona;
- transakcije, katerih prejemnik je v skladu z 2., 3. in 4. točko prvega odstavka ter drugim odstavkom 76. člena tega zakona dolžan plačati DDV.

(3) Davčni zavezanec s sedežem v drugi državi članici ima pravico do vračila tistih zneskov DDV, za katere bi lahko davčni zavezanec s sedežem v Sloveniji uveljavljal odbitek DDV v skladu s tem zakonom.

- (4) Davčni zavezanec s sedežem v drugi državi članici nima pravice do vračila:
- DDV, ki je bil v skladu s tem zakonom nepravilno zaračunan;
 - DDV za dobavo blaga, ki je oproščena ali ki se lahko oprosti v skladu s 46. členom ali točko b) prvega odstavka 52. člena tega zakona.

74.i člen (pogoji za vračilo)

(1) Davčni zavezanec, ki v Uniji nima sedeža svoje dejavnosti niti stalne poslovne enote, iz katere so opravljene poslovne transakcije, niti stalnega ali običajnega prebivališča (v nadaljnjem besedilu: davčni zavezanec s sedežem v tretji državi), ima ob pogojih, določenih s tem zakonom, pravico do vračila DDV, zaračunanega za blago ali storitve, ki so mu jih dobavili drugi davčni zavezanci na ozemlju Slovenije, ali zaračunanega ob uvozu blaga v Slovenijo.

(2) Davčni zavezanec s sedežem v tretji državi ima pravico do vračila DDV, če:

- a) v predpisanem obdobju ni opravil dobav blaga oziroma storitev, za katere se šteje, da so bile opravljene v Sloveniji, razen:
- prevoznih in s prevozom povezanih storitev, za katere velja oprostitev v skladu s 13. točko 50. člena, 52. do 57. členom ali 58. členom tega zakona;
 - storitev, od katerih mora v skladu s 3. točko prvega odstavka 76. člena tega zakona plačati DDV izključno oseba, kateri so bile storitve opravljene;
- b) se blago oziroma storitve iz prvega odstavka tega člena uporabljajo za namene:
- transakcij iz točke a) drugega odstavka 63. člena tega zakona;
 - transakcij, ki so oproščene plačila DDV v skladu s 13. točko 50. člena, 52. do 57. členom ali 58. členom tega zakona;
 - opravljanja storitev, od katerih mora v skladu s 3. točko prvega odstavka ter drugim odstavkom 76. člena tega zakona DDV plačati izključno oseba, kateri so bile storitve opravljene;
- c) so izpolnjeni drugi pogoji iz 62., 63. ter 66. in 67. člena tega zakona, ki se nanašajo na pravico do odbitka DDV.

(3) Davčni zavezanec s sedežem v tretji državi nima pravice do vračila:

- DDV, ki je bil v skladu s tem zakonom nepravilno zaračunan;
- DDV za dobavo blaga, ki je oproščena ali ki se lahko oprosti v skladu s točko b) prvega odstavka 52. člena tega zakona.

(4) Davčni zavezanec s sedežem v tretji državi ima pravico do vračila DDV, če:

- davčnemu organu predloži zahtevek za vračilo DDV najpozneje do 30. junija po poteku koledarskega leta, v katerem je bil DDV zaračunan;
- zahtevku kot priloge predloži račune oziroma elektronske uvozne carinske deklaracije;
- zahtevku kot prilogo predloži potrdilo pristojnega organa države, v kateri ima sedež, da je zavezanec za DDV v tej državi, ki ne sme biti starejša od enega leta;
- z izjavo potrdi, da v obdobju, za katero prosi za vračilo DDV, ni opravil dobave blaga oziroma storitev, ki bi se štela za dobavo, opravljeno v Sloveniji, razen opravljanja storitev iz točke a) drugega odstavka tega člena;
- se zaveže, da bo povrnil kateri koli neupravičeno pridobljen (vrnjen) znesek DDV.

(5) Davčni zavezanec s sedežem v tretji državi lahko predloži zahtevek za vračilo:

- za obdobje, ki je krajše od enega koledarskega leta in ne krajše od šestih mesecev, vendar znesek DDV, katerega vračilo se zahteva, ne sme biti nižji od 400 eurov;
- za obdobje koledarskega leta ali na preostanek koledarskega leta. Ta zahtevek se lahko nanaša tudi na račune ali uvozne dokumente, ki niso bili sestavni del prejšnjih zahtevkov, in se nanašajo na transakcije, končane v tekočem koledarskem letu, vendar znesek DDV, katerega vračilo se zahteva, ne sme biti nižji od 50 eurov.

(6) Vračilo DDV davčnim zavezancem s sedežem v tretji državi se prizna samo, če je zagotovljena vzajemnost.

(7) Če davčni organ presodi, da nima na voljo ustreznih informacij iz drugega oziroma četrtega odstavka tega člena, na podlagi katerih bi se lahko odločil o zahtevku za vračilo, lahko zahteva od vložnika te dodatne informacije po elektronski poti.

(8) Davčni organ mora o zahtevku odločiti v osmih mesecih od vložitve zahtevka. Obrazložitev odločbe o vračilu DDV davčnim zavezancem s sedežem v tretji državi lahko vsebuje samo kratko obrazložitev zavezančeve vloge, pravno podlago, ter ob zavrnitvi ali delni zavrnitvi razlog za zavrnitev.

(9) Če davčni organ zahtevku za vračilo ugotovi, se vračilo izvede najpozneje v 10 delovnih dneh po poteku roka iz prejšnjega odstavka na račun vložnika v Sloveniji ali, na zahtevo vložnika na njegove stroške, na račun v tujino.

(10) Minister, pristojen za finance, predpiše obliko in vsebino zahtevka za vračilo.

(11) Davčni zavezanec s sedežem v tretji državi predloži zahtevek za vračilo in priloge davčnemu organu v elektronski obliki.

(12) Odločbe, sklepi in drugi dokumenti se lahko vročajo po elektronski poti skladno z zakonom, ki ureja splošni upravni postopek. Kot varen elektronski predal se uporablja informacijski sistem eDavki.

85. člen (splošne obveznosti)

(1) Vsak davčni zavezanec mora v svojem knjigovodstvu zagotoviti dovolj podrobne podatke, da omogočijo pravilno in pravočasno obračunavanje DDV in nadzor davčnega organa nad obračunavanjem in plačevanjem DDV.

(2) Vsak davčni zavezanec mora voditi evidenco o blagu, ki ga je odposlal ali odpeljal, sam ali druga oseba za njegov račun, z ozemlja Slovenije v drugo državo članico, za namene transakcij iz točk f), g) in h) drugega odstavka 9. člena tega zakona.

(3) Vsak davčni zavezanec mora v svojem knjigovodstvu zagotoviti dovolj podrobne podatke, da omogočijo identifikacijo blaga, ki mu ga odpošlje iz druge države članice davčni zavezanec, identificiran za DDV v tej drugi državi članici, ali druga oseba za njegov račun, v zvezi s katerim je bila opravljena cenitev ali delo na tem blagu.

90. člen (obveznost predložitve rekapitulacijskega poročila)

(1) Vsak davčni zavezanec, identificiran za DDV, mora davčnemu organu predložiti rekapitulacijsko poročilo o:

- a) pridobitljih blaga, identificiranih za DDV, katerim je dobavil blago pod pogoji iz 1. in 4. točke 46. člena tega zakona;
- b) osebah, identificiranih za DDV, katerim je dobavil blago, ki mu je bilo dobavljeno na način pridobitve blaga znotraj Unije v skladu s četrtem odstavkom 23. člena tega zakona;
- c) davčnih zavezancih in pravnih osebah, ki niso davčni zavezanci, so pa identificirane za DDV, katerim je opravil storitve, ki niso storitve, ki bi bile oproščene plačila DDV v državi članici, v kateri je transakcija obdavčljiva, in za katere je prejemnik storitev dolžan plačati DDV v skladu s 196. členom Direktive Sveta 2006/112/ES.

(2) V rekapitulacijskem poročilu mora davčni zavezanec navesti naslednje podatke:

- a) identifikacijsko številko za DDV, pod katero je opravil dobavo blaga pod pogoji iz 1. točke 46. člena tega zakona in pod katero je opravil obdavčljive storitve v skladu s prvim odstavkom 25. člena tega zakona;
- b) identifikacijsko številko za DDV osebe, ki pridobiva blago ali prejema storitve v drugi državi članici, in pod katero ji je bilo blago dobavljeno oziroma so ji bile storitve opravljene;
- c) identifikacijsko številko za DDV, pod katero je opravil prenos blaga iz 4. točke 46. člena tega zakona v drugo državo članico, in številko, pod katero je identificiran v tej drugi državi članici, v kateri se je odpošiljanje ali prevoz blaga končal;
- d) za vsako osebo, ki pridobiva blago ali prejema storitve, skupno vrednost dobav blaga in skupno vrednost storitev, ki jih je opravil;
- e) za dobave, ki vključujejo prenos blaga v drugo državo članico iz 4. točke 46. člena tega zakona, skupno vrednost teh dobav, določeno v skladu s četrtem odstavkom 36. člena tega zakona;
- f) vrednost popravkov, opravljenih na podlagi drugega in tretjega odstavka 39. člena tega zakona.

(3) Vrednost iz točke d) prejšnjega odstavka se prijavi za koledarski mesec, v katerem je nastala obveznost obračuna DDV, vrednost iz točke f) prejšnjega odstavka se prijavi za koledarski mesec, v katerem je pridobitelj obveščen o popravku.

126. člen (izključitev iz posebne evidence)

Davčni organ davčnega zavezanca, ki nima sedeža znotraj Unije, izključi iz posebne evidence, če:

- ga ta obvesti, da ne opravlja več telekomunikacijskih storitev, storitev oddajanja in elektronskih storitev, ali

- davčni organ kakorkoli drugače domneva, da ne opravlja več obdavčljivih dejavnosti, ali
- ne izpolnjuje več zahtev, ki morajo biti izpolnjene za uporabo posebne ureditve, ali
- nenehno krši pravila posebne ureditve, kot je opredeljeno v drugem odstavku 58.b člena Izvedbene uredbe Sveta (EU) št. 282/2011 z dne 15. marca 2011 o določitvi izvedbenih ukrepov za Direktivo 2006/112/ES o skupnem sistemu davka na dodano vrednost (prenovitev) (UL L št. 77 z dne 23. 3. 2011, str. 1), zadnjič spremenjeni z Izvedbeno uredbo Sveta (EU) št. 1042/2013 z dne 7. oktobra 2013 o spremembi Izvedbene uredbe (EU) št. 282/2011 glede kraja opravljanja storitev (UL L št. 284 z dne 26. 10. 2013, str. 1), (v nadaljnjem besedilu: Izvedbena uredba).

140. člen (davčni prekrški)

(1) Z globo od 1.200 do 41.000 eurov se kaznuje za prekršek pravna oseba, samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, če:

1. DDV ne obračuna takrat, ko nastane obveznost v skladu s 33., 34., 39. oziroma 131. členom tega zakona;
2. DDV ne obračuna od davčne osnove v skladu s 36., 36.a oziroma 37. členom tega zakona;
3. na računu ne izkaže ali nepravilno navede predpisane podatke (82., 83. in 84.a člen);
4. ne obračuna ali nepravilno obračuna DDV za predpisano davčno obdobje (89., 134. in 135. člen);
5. na računih izkazuje DDV (110. in 116. člen);
6. davčnemu organu ne sporoči, kdaj se njegova dejavnost, ki jo opravlja kot davčni zavezanec začne, spremeni ali preneha (prvi odstavek 125. člena in prvi odstavek 130.c člena);
7. ne predloži posebnega obračuna DDV od telekomunikacijskih storitev, storitev oddajanja ali elektronskih storitev oziroma ga ne predloži na predpisani način oziroma predloženi posebni obračun DDV ne vsebuje predpisanih podatkov (127. člen in 130.e člen);
8. ne plača DDV od telekomunikacijskih storitev, storitev oddajanja ali elektronskih storitev v predpisanem roku (128. in 130.f člen);
9. davčnemu organu ne poroča o izdanih in neplačanih računih oziroma popisa neplačanih računov ne predloži v zahtevanem roku (drugi odstavek 136. člena);
10. ne predloži posebnega obračuna DDV za opravljanje storitev mednarodnega občasnega cestnega prevoza potnikov oziroma ga ne predloži na predpisan način oziroma predloženi posebni obračun ne vsebuje predpisanih podatkov (137.e člen);
11. ne predloži zahtevka za izdajo identifikacijske številke za DDV oziroma ga ne predloži na predpisani način oziroma predloženi zahtevek ne vsebuje predpisanih podatkov (prvi, drugi in tretji odstavek 137.b člena);
12. ne sporoči spremembe podatkov iz četrtega odstavka 137.b člena tega zakona;
13. ne obvesti davčnega organa o predvidenem opravljanju prevoza (137.d člen);
14. ne plača DDV od storitev mednarodnega cestnega prevoza potnikov v predpisanem roku oziroma na predpisan način (137.f člen).

(2) Z globo od 200 do 4.100 eurov se kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe ali odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika ali odgovorna oseba posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, ki stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

(3) Oseba iz petega odstavka 95. člena tega zakona se kaznuje za prekršek z globo od 200 do 1.200 eurov, če ne sestavi obračuna pavšalnega nadomestila in ga ne predloži davčnemu organu v predpisanem roku oziroma v obračunu ne izkaže predpisanih podatkov.

141. člen (hujši davčni prekrški)

(1) Z globo od 2.000 do 125.000 eurov se kaznuje za prekršek pravna oseba, samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, če:

1. nepravilno obračuna znesek DDV, ki ga sme odbiti (63. do 72. člen);
2. ne plača oziroma ne plača v predpisanem roku DDV (77. člen);
3. pri davčnem organu ne izpolni obveznosti v zvezi s prijavo, spremembo ali prenehanjem dejavnosti kot davčnega zavezanca oziroma davčnemu organu ne predloži zahtevka za izdajo identifikacijske številke za DDV ali ga ne predloži v predpisanem roku ali na predpisan način (78. člen);

4. davčnemu organu ne prijavi, da pridobiva blago znotraj Unije (tretji odstavek 78. člena);

4.a (črtana);

5. ne zagotovi, da je račun izdan oziroma ni izdan v predpisanem roku (81. člen);

5.a ne zagotovi pristnosti izvora, celovitosti vsebine oziroma čitljivosti računa v celotnem obdobju hrambe računa (četrty odstavek 84. člena, tretji odstavek 86. člena);

6. v svojem knjigovodstvu ne zagotovi podatkov iz 85. člena tega zakona oziroma jih ne zagotovi za predpisano obdobje;

7. ne hrani poslovnih knjig in druge dokumentacije v predpisanem roku oziroma na predpisan način (prvi, drugi, tretji, peti in šesti odstavek 86. člena in prvi odstavek 136. člena);

8. ne predloži ali ne predloži na predpisan način oziroma v predpisanih rokih obračuna DDV oziroma v obračunu DDV ne izkaže predpisanih podatkov (87., 88., 88.a člen);

8.a davčnemu organu v postopku nadzora ne omogoči dostopa do računov, njihovega prenosa ali uporabe (četrty odstavek 86. člena);

9. ne predloži davčnemu organu rekapitulacijskega poročila o dobavah blaga znotraj Unije (prvi odstavek 90. člena) oziroma ga ne predloži v predpisanem roku za predpisano obdobje oziroma ga ne predloži na predpisan način (92. člen);

10. v rekapitulacijskem poročilu ne izkaže predpisanih podatkov (drugi odstavek 90. člena in prvi odstavek 91. člena);

10.a ne predloži davčnemu organu poročila o dobavah blaga ali storitev po 76.a členu tega zakona ali ga ne predloži v predpisanem roku za predpisano obdobje ali ga ne predloži na predpisan način (92.a člen);

11. obračunava DDV, na računih izkazuje DDV ter odbija DDV v nasprotju s 94. členom tega zakona;

12. zato, da bi neupravičeno začel uporabljati posebno ureditev po plačani realizaciji, davčnemu organu predloži napačne ali nepopolne podatke o izpolnjevanju pogojev iz 133. člena;

13. kljub temu da ne izpolnjuje pogojev za uporabo posebne ureditve po plačani realizaciji, obračunava DDV na podlagi prejetih plačil (131. člen);

14. začne uporabljati posebno ureditev po plačani realizaciji pred začetkom davčnega obdobja, ki ga je navedel v obvestilu davčnemu organu, oziroma uporablja omenjeno ureditev tudi potem, ko ne izpolnjuje več pogojev za njeno uporabo (134. člen);

15. ne vodi evidenc o transakcijah z investicijskim zlatom oziroma ne zagotavlja hranjenja dokumentacije v predpisanem roku (122. člen);

16. ne vodi evidence o transakcijah v okviru posebne ureditve za davčne zavezance, ki nimajo sedeža in opravljajo telekomunikacijske storitve, storitve oddajanja ali elektronske storitve oziroma je ta evidenca nepopolna ali nenatančna (130. in 130.h člen);

17. ne zagotavlja hranjenja evidenc o transakcijah o opravljanju telekomunikacijskih storitev, storitev oddajanja ali elektronskih storitvah v predpisanem roku hranjenja (130. in 130.h člen);

18. ne vodi evidence o storitvah po posebni ureditvi za opravljanje storitev mednarodnega občasnega cestnega prevoza potnikov oziroma ne zagotavlja hranjenja dokumentacije v predpisanem roku (137.g člen).

(2) Z globo od 200 do 4.100 eurov se kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe ali odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika ali odgovorna oseba posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, ki stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

141.a člen

(izjema od prekrška pri popravkih napak v tekočem obračunu DDV zaradi popravka napake iz obračuna DDV za preteklo davčno obdobje in pri naknadno predloženih obračunih)

Ne glede na kazenske določbe v tem zakonu se za prekršek ne kaznujeta davčni zavezanec, ki popravi napake iz preteklih davčnih obdobj v skladu z 88.b členom tega zakona, in davčni zavezanec, ki naknadno predloži obračun DDV v skladu z 88.c členom tega zakona.

142. člen

(globa v primerih prekrškov, katerih narava je posebno huda)

V primerih, ko je narava prekrška iz 141. člena tega zakona posebno huda zaradi višine povzročene škode oziroma višine pridobljene protipravne premoženjske koristi ali zaradi storilčevega naklepa oziroma njegovega namena koristoljubnosti, se sme pravna oseba, samostojni

podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, kaznovati z globo do 375.000 eurov, njihove odgovorne osebe pa z globo do 12.300 eurov.

143. člen **(globo, sorazmerna višini neplačanega DDV)**

Globo, ki je predpisana v razponu, se lahko izreče z odločbo v hitrem postopku tudi v višjem znesku, kot je najnižja višina globe, pri čemer se takšna globo izreče v odstotku od neplačanega DDV, in sicer v višini 50% neplačanega DDV. Globo, določena v skladu s tem členom, pa ne sme preseči najvišjega zneska, določenega za posamezni prekršek v skladu s tem zakonom.

144. člen **(zastaranje postopka o prekršku)**

(1) Postopek o davčnih prekrških iz 141. člena tega zakona, katerih narava je, zaradi okoliščin iz 142. člena predloga zakona, posebno huda, se ne more več začeti, ko potečejo tri leta od dneva, ko je bil prekršek storjen.

(2) Zastaranje pretrga vsako dejanje prekrškovnega organa, ki meri na pregon storilca prekrška. Po pretrganju začne teči zastaranje znova, vendar pa postopka o prekršku v nobenem primeru ni več mogoče začeti ali nadaljevati, ko poteče šest let od dneva storitve prekrška.

PRILOGA I

SEZNAM DOBAV BLAGA IN STORITEV, ZA KATERE SE UPORABLJA NIŽJA STOPNJA DDV

- (1) Hrana (vključno s pijačo, razen alkoholnih pijač) za ljudi in živali; žive živali, semena, rastline in primesi, ki so (običajno) namenjene za pripravo hrane; izdelki, ki se (običajno) uporabljajo kot dodatki k hrani ali kot njen nadomestek; priprava jedi;
- (2) dobava vode;
- (3) zdravila, ki se uporabljajo za zdravljenje in preprečevanje bolezni v humani in veterinarski medicini, vključno z izdelki za nadzorovanje rojstev in z izdelki za higiensko zaščito;
- (4) medicinska oprema, pripomočki in druga sredstva, ki so namenjena za lajšanje ali zdravljenje okvare ali invalidnosti in so namenjena izključno za osebno uporabo, vključno z njihovim vzdrževanjem;
- (5) prevoz oseb in njihove osebne prtljage;
- (6) dobava, vključno s knjižnično izposajo, knjig na vseh fizičnih nosilcih (vključno z brošurami, letaki in podobnim tiskanim gradivom, otroškimi slikanicami, vključno s tistimi za risanje ali barvanje, glasbenimi deli, tiskanimi ali v rokopisu, zemljevidi in hidrografskimi ali podobnimi kartami), časopisov in periodičnih publikacij, razen gradiv, ki so v celoti ali v pretežnem delu namenjena oglaševanju;
- (7) vstopnine za razstave, gledališča, muzeje, za ogled naravnih znamenitosti, kinematografske in glasbene prireditve, cirkuse, sejme, zabaviščne parke, živalske vrtove in podobne kulturne prireditve ter športne prireditve;
- (8) avtorske pravice književnikov in skladateljev ter storitve izvajalskih umetnikov;
- (9) uvoz umetniških predmetov, zbirk in starin iz 2., 3. in 4. točke prvega odstavka 101. člena tega zakona;
- (10) umetniški predmeti iz 2. točke prvega odstavka 101. člena tega zakona, če jih prodaja:
 - avtor ali njegovi zakoniti oziroma pravni nasledniki ali
 - davčni zavezanec, ki ni preprodajalec, če prodajo opravi priložnostno, in če je te predmete uvozil sam ali so mu jih prodali avtorji ali njegovi zakoniti oziroma pravni nasledniki, ali če je imel pri nabavi pravico do popolnega odbitka vstopnega DDV;
- (11) stanovanja, stanovanjski in drugi objekti, namenjeni za trajno bivanje, ter deli teh objektov, če so del socialne politike, vključno z gradnjo, obnovo in popravili le-teh;
- (11a) obnova in popravila zasebnih stanovanj, razen materialov, ki so bistveni del vrednosti dobave;
- (11b) čiščenje oken in čiščenje zasebnih gospodinjstev;
- (12) živali za pitanje, semena, sadike, gnojila, fitofarmacevtska sredstva, biotična sredstva za varstvo rastlin ter storitve, ki so namenjene izključno uporabi v kmetijstvu, gozdarstvu in ribištvu;

- (13) dajanje nastanitvenih zmogljivosti v najem v hotelih in podobnih nastanitvenih obratih, vključno z nastanitvenimi zmogljivostmi v domovih in drugih nastanitvenih obratih ter oddajanje prostorov za šotore, prikolice in podobne premične objekte;
- (14) uporaba športnih objektov;
- (15) storitve pokopa in upepelitve, skupaj s prometom blaga, ki je neposredno povezan s pokopom ali upepelitvijo in ga opravi izvajalec pogrebnih storitev;
- (16) storitve javne higiene;
- (17) manjša popravila koles, čevljev in usnjenih izdelkov, oblačil in gospodinjskega perila, (vključno s krpanjem in predelavo);
- (18) storitve domačega varstva (kot pomoč na domu in varstvo otrok, skrb za ostarele, obolele ali invalide);
- (19) frizerske storitve;
- (20) dobava lončnic, sadik, rezanega cvetja.

V. KORELACIJSKA TABELA

Delovna verzija korelacijske tabele

1. Naslov predlaganega akta

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o davku na dodano vrednost

Prevod naslova predloga pravnega akta RS v angleščino

Act Amending the Value Added Tax Act

2. Enotna identifikacijska oznaka predloga akta RS v angleščino (EVA)

2019-1611-0004

3.1. Direktive, ki jih delno ali v celoti prenaša predlog akta

	CELEX oznaka	Naslov predpisa
1.	32018L1910	Direktiva Sveta (EU) 2018/1910 z dne 4. decembra 2018 o spremembi Direktive 2006/112/ES glede harmonizacije in poenostavitve nekaterih pravil v okviru sistema davka na dodano vrednost za obdavčevanje trgovine med državami članicami
2.	32018L1713	Direktiva Sveta (EU) 2018/1713 z dne 6. novembra 2018 o spremembi Direktive 2006/112/EC glede stopnje DDV, ki se uporabijo za knjige, časopise in periodične publikacije
3.	32006L0112	Direktiva Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost
4.	32019L0475	Direktiva Sveta (EU) 2019/475 z dne 18. februarja 2019 o spremembi direktiv 2006/112/ES in 2008/118/ES glede vključitve italijanske občine Campione d'Italia in italijanskih voda Luganskega jezera v carinsko območje Unije in v ozemeljsko uporabo Direktive 2008/118/ES
5.	32008L0009	Direktiva Sveta 2008/9/ES z dne 12. februarja 2008 o podrobnih pravilih za vračilo davka na dodano vrednost, opredeljenih v Direktivi 2006/112/ES, davčnim zavezancem, ki nimajo sedeža v državi članici vračila, ampak v drugi državi članici
6.	31986L0560	Trinajsta direktiva Sveta 86/560/EGS z dne 17. novembra 1986 o usklajevanju zakonodaje držav članic glede prometnih davkov – Postopki vračila davka na dodano vrednost davčnim zavezancem, ki nimajo stalnega prebivališča ali sedeža na ozemlju Skupnosti

3.2. Skladnost predloga akta s predpisi EU

Nacionalni predpis	Evropski predpis	Opomba
1. člen prvi odstavek drugi odstavek	člen 1, celex 32019L0475	
2. člen		člen 3(5) in (6) ZDDV-1 – se ne prenaša
3. člen	člen 1, odstavek 1, celex 32018L1910	nov člen 9.a ZDDV-1
4. člen prvi odstavek		člen 20(10) ZDDV-1 – se ne prenaša

drugi odstavek	člen 36, celex 32006L0112	člen 20(11) ZDDV-1
5. člen	člen 1, odstavek 2, celex 32018L1910	nov člen 20.a ZDDV-1 (brez prenosa četrtega odstavka 36.a člena Direktive o DDV, ker člen 14.a Direktive o DDV še ne velja)
6. člen	člen 132, odstavek 1, točka (q), celex 32006L0112	člen 42(1)(16) ZDDV-1
7. člen	člen 1, odstavek 3, celex 32018L1910	člen 46 ZDDV-1, 1. točka
8. člen	člen 185, odstavek 2, celex 32006L0112	člen 68(3) ZDDV-1
9. člen	člen 3. točka b), alineja i), celex 32008L0009	člen 74(1)(b) ZDDV-1, prva alineja
10. člen	člen 1, odstavek 1, točka a), celex 31986L0560	člen 74.i(2)(a) ZDDV-1, prva alineja
11. člen	člen 1, odstavek 4, celex 32018L1910	člen 85(4) in (5) ZDDV-1
12. člen	člen 1, odstavek 5, celex 32018L1910	člen 90(4) ZDDV-1
13. člen		člen 126 ZDDV-1 – se ne prenaša, uskladiitev z zadnjo spremembo Izvedbene uredbe Sveta (EU) 282/2011
14. člen		člen 140 ZDDV-1 – se ne prenaša
15. člen		člen 141 ZDDV-1 – se ne prenaša
16. člen		člen 141.a ZDDV-1 – se ne prenaša
17. člen		člen 142 ZDDV-1 – se ne prenaša
18. člen		člen 143 ZDDV-1 – se ne prenaša
19. člen		člen 144 ZDDV-1 se črta – se ne prenaša
20. člen	člen 1, celex 32018L1713	Priloga I k ZDDV-1, točka 6
21. člen	člen 2, celex 32018L1910 člen 3, celex 32019L0475	rok za prenos direktiv

VI. NUJNE SPREMEMBE PRAVILNIKA

Na podlagi drugega odstavka 146. člena Zakona o davku na dodano vrednost (Uradni list RS, št. 13/11 – uradno prečiščeno besedilo, 18/11, 78/11, 38/12, 83/12, 46/13 – ZIPRS1314-A, 101/13 – ZIPRS1415, 86/14, 90/15, 77/18) izdaja minister za finance

PRAVILNIK o spremembah in dopolnitvah Pravilnika o izvajanju Zakona o davku na dodano vrednost

1. člen

V Pravilniku o izvajanju Zakona o davku na dodano vrednost (Uradni list RS, št. 141/06, 52/07, 120/07, 21/08, 123/08, 105/09, 27/10, 104/10, 110/10, 82/11, 106/11, 108/11, 102/12, 54/13, 85/14, 95/14, 39/16, 45/16, 86/16, 50/17 in 84/18) se 21. člen črta.

2. člen

V 23. členu se v četrtem odstavku črta tretji stavek.

3. člen

V 24. členu se tretji in peti odstavek spremenita tako, da se glasita:

»(3) Oseba, ki ni identificirana za namene DDV in pridobi novo prevozno sredstvo, pridobitev prijavi na obrazcu DDV-PPS, ki je priloga I tega pravilnika in je njegov sestavni del. Obrazec DDV-PPS se davčnemu organu predloži v elektronski obliki prek sistema eDavki.

(5) Oseba, ki je identificirana za namene DDV, pridobitev novega prevoznega sredstva prijavi na obrazcu DDV-PPS. DDV izkaže v obračunu DDV. Obrazec DDV-PPS se davčnemu organu predloži v elektronski obliki prek sistema eDavki.«.

4. člen

52. člen se spremeni tako, da se glasi:

»52. člen

(Knjige, časopisi in periodične publikacije)

(1) Med izdelke iz 6. točke Priloge I k ZDDV-1 se uvrščajo:

- tiskane knjige, brošure, letaki in podobno gradivo (tarifna oznaka: 4901);
- časopisi, revije in druge periodične publikacije (tarifna oznaka: 4902);
- otroške slikanice (tarifna oznaka: 4903 00 00);
- glasbena dela (tarifna oznaka: 4904 00 00);
- zemljevidi ter hidrografske in podobne karte vseh vrst (tarifna oznaka: 4905);
- knjige, slikanice, glasbene knjige z notami in atlasi na posnetih nosilcih s tekstovnimi, slikovnimi in zvočnimi zapisi (tarifna oznaka: 8523).

(2) Elektronska dobava knjig, časopisov in periodičnih publikacij iz 6. točke Priloge I k ZDDV-1 vključuje dajanje teh vsebin na razpolago preko spletne ponudbe.

(3) Med izdelke in storitve iz prvega in drugega odstavka se ne uvrščajo knjige, časopisi in periodične publikacije (vključno brošure, letaki in podobni materiali, otroške slikanice, knjige za risanje ali pobarvanke, glasbena dela, zemljevidi in hidrografske ali podobne karte), ki vključujejo nad 50% reklamnih vsebin, niti te vsebine, ki vključujejo nad 50% glasbo, filme in igre, vključno z igrami na srečo in loterijo, kot tudi predvajanja in prireditve s področij politike, kulture, umetnosti, športa, znanosti in zabave.«.

(4) Po 6. točki Priloge I k ZDDV-1 so obdavčene tudi knjige, časopisi in periodične publikacije, vključno ostala gradiva iz te točke za slepe oziroma slabovidne ter gluhe oziroma naglušne v njim prilagojenih tehnikah.«.

5. člen

V 79. členu se črta prvi do tretji odstavek.

Četrty in peti odstavek postaneta prvi in drugi odstavek.

6. člen

V 80. členu se drugi odstavek spremeni tako, da se glasi:

»(2) Davčni zavezanec kot dokaz iz c) točke drugega odstavka 50. člena ZDDV-1 predloži ustrezno prevozno listino glede na vrsto prevoza ali drug ustrezen dokument, ki služi kot dokazilo za oprostitve dobave blaga v skladu s 1. in 4. točko 46. člena ZDDV-1.

7. člen

135. člen se spremeni tako, da se glasi:

»Davčni zavezanec pošlje poročilo s podatki iz desetega odstavka 20. člena ZDDV-1 v elektronski obliki prek sistema eDavki.«.

8. člen

148. člen se spremeni tako, da se glasi:

»Davčni zavezanec, ki opravlja dobave blaga v druge države članice, pri katerih se v skladu z 20. členom ZDDV-1 šteje, da je kraj opravljene dobave tam, kjer se odpošiljanje oziroma prevoz konča (prodaja blaga na daljavo) mora v svojem knjigovodstvu zagotoviti podatke o višini letnega prometa, ločeno za vsako namembno državo članico.«.

9. člen

V prvem odstavku 159. člena se za prvim stavkom doda nov stavek, ki se glasi: »Davčni zavezanec iz 9.a člena ZDDV-1 mora v obrazcu RP-O izkazati podatke o prenosih blaga, opravljenih v okviru posebne ureditve za skladiščenje na odpoklic, in podatke o spremembah in popravkih v zvezi s prenosom blaga v skladiščenje na odpoklic ter dobave blaga, ki je bilo skladiščeno na odpoklic.«.

10. člen

Priloga X (obrazec RP-O) se nadomesti z novo Prilogo X (Obrazec RP-O), ki je priloga tega pravilnika in njegov sestavni del.

11. člen

Ta pravilnik začne veljati 1. januarja 2020.

REKAPITULACIJSKO POROČILO

Zbirno poročilo za dobave blaga in storitev v druge države članice Unije ter o prenosu blaga v skladiščenje na
odpoklic v drugo državo članico Unije

za obdobje poročanja leto: _____mesec: _____(obvezna izbira)

Identifikacijska številka za DDV: [10] _____

Naziv : [11] _____

Naslov : [12] _____

Identifikacijska številka za DDV davčnega zastopnika: [13] SI _____

A. Podatki o dobavah in storitvah za tekoče obdobje:

Zneski v valuti EUR [1a]

Identifikacijska številka kupca (prejemnika oz. pridobitelja)		Skupna vrednost dobav blaga [A3]	Skupna vrednost dobav blaga po carinskih postopkih 42 in 63 [A4]	Skupna vrednost tristranskih dobav blaga [A5]	Skupna vrednost opravljenih storitev [A6]	Skupna vrednost dobav blaga po skladiščenju na odpoklic [A7]
Koda države [A1]	Številka za DDV (brez kode države) [A2]					
Skupna vrednost vseh dobav blaga / storitev (kontrolni podatek)		[A13]	[A14]	[A15]	[A16]	[A17]

B. Popravki podatkov za pretekla obdobja:

Obdobje Leto / mesec [B0]	Identifikacijska številka kupca (prejemnika oz. pridobitelja)		Nova vrednost dobav blaga [B3]	Nova vrednost dobav blaga po carinskih postopkih 42 in 63 [B4]	Nova vrednost tristranskih dobav blaga [B5]	Nova vrednost opravljenih storitev [B6]	Nova vrednost dobav blaga po skladiščenju na odpoklic [B7]
	Koda države [B1]	Številka za DDV (brez kode države) [B2]					

C. Prenos blaga v skladiščenje na odpoklic

Identifikacijska številka kupca (prejemnika oz. pridobitelja)		Skupna vrednost prenosa blaga [C2]
Koda države [C0]	Številka za DDV (brez kode države) [C1]	

D. Spremembe/popravki v zvezi s prenosom blaga v skladiščenje na odpoklic

Obdobje Leto / mesec [D0]	Identifikacijska številka kupca (prejemnika oz. pridobitelja)		Skupna/nova vrednost prenosa blaga [D3]
	Koda države [D1]	Številka za DDV (brez kode države) [D2]	

Potrjujem resničnost navedenih podatkov [14]

Datum: [15] _____

Podpis: [16] _____

Odgovorna oseba	[17]
Kontaktna oseba	[18]
Telefonska številka	[19]

NAVODILO ZA IZPOLNITEV REKAPITULACIJSKEGA POROČILA

1 OBVEZNOST POROČANJA O DOBAVAH BLAGA IN STORITEV ZNOTRAJ UNIJE IN PRENOSU BLAGA V DRUGO DRŽAVO ČLANICO V OKVIRU UREDITVE ZA SKLADIŠČENJE NA ODPOKLIC

Pravna podlaga za poročanje in izpolnjevanje ter predložitev obrazca RP-O je v Zakonu o davku na dodano vrednost (v nadaljevanju: ZDDV-1) in Pravilniku o izvajanju Zakona o davku na dodano vrednost. To navodilo pojasnjuje, kako davčni zavezanec, ki je identificiran za namene DDV v Sloveniji, izpolnjuje rekapitulacijsko poročilo na obrazcu RP-O, ko opravlja dobave blaga in storitev znotraj Unije osebam, identificiranim za DDV v drugih državah članicah Unije. Vrednosti se v obrazec RP-O vpisujejo v eurih, v razdelek B obrazca RP-O pa tudi v tolarjih (brez stotinov), ko se vpisujejo vrednosti o popravkih za obdobja do 1. 1. 2007.

V skladu z 90. členom ZDDV-1 mora davčni zavezanec, identificiran za namene DDV v Sloveniji, poročati davčnemu organu o vseh dobavah blaga in storitev, ki jih v obdobju poročanja opravi osebam, identificiranim za DDV v drugih državah članicah Unije. Dobave blaga in storitev znotraj Unije mora davčni zavezanec, identificiran za namene DDV v Sloveniji, izkazati v rekapitulacijskem poročilu za obdobje poročanja, to je za koledarski mesec. V rekapitulacijskem poročilu mora davčni zavezanec navesti tudi popravke podatkov za pretekla obdobja poročanja. Podatki o izvozu blaga iz Unije se v rekapitulacijsko poročilo ne vpisujejo. V rekapitulacijsko poročilo se ne vpisujejo podatki o vrednosti storitev, ki jih davčni zavezanec opravi na ozemlju zunaj Unije. V rekapitulacijsko poročilo se ne vpisujejo vrednosti prejetih predplačil za dobave blaga davčnim zavezancem v druge države članice.

Obrazec RP-O mora predložiti tudi davčni zavezanec iz 94. člena ZDDV-1, ki je identificiran za namene DDV na podlagi četrtega odstavka 78. člena ZDDV-1, ker opravlja storitve, za katere je prejemnik storitev dolžan plačati DDV v drugi državi članici, pri čemer poleg podatkov o davčnem zavezancu iz davčnega registra izpolni še polja A1, A2, A6 in A16, če popravlja podatke za pretekla obdobja pa še polja B0, B1, B2 in B6.

Obrazec RP-O mora predložiti tudi davčni zavezanec – dobavitelj blaga, ki v skladu z 9.a členom ZDDV-1 opravi prenos blaga iz Slovenije v drugo državo članico v okviru ureditve za skladiščenje na odpoklic, pri čemer poleg podatkov o davčnem zavezancu iz davčnega registra izpolni še polja C0, C1 in C2, če popravlja oz. spreminja podatke v okviru dvanajstmesečnega obdobja, pa še polja D0, D1 in D2 (zamenjava prejemnika blaga, vračilo blaga ipd.). Ko pride do prenosa pravice do razpolaganja z blagom kot lastnik na davčnega zavezanca – prejemnika blaga, se šteje, da davčni zavezanec – dobavitelj blaga v Sloveniji opravi oproščeno dobavo blaga v skladu s 1. točko 46. člena ZDDV-1. To pomeni, da je treba v davčnem obdobju, v katerem je prišlo do prenosa pravice do razpolaganja z blagom kot lastnik na prejemnika blaga, izpolniti še polja A1, A2, A7 in A17, če popravlja podatke pa še polja B0, B1, B2 in B7.

Če davčni zavezanec, ki nima sedeža v Sloveniji, imenuje davčnega zastopnika, mora obrazec RP-O predložiti davčni zastopnik. Davčni zastopnik v obrazcu RP-O navede svojo identifikacijsko številko za DDV in identifikacijsko številko za DDV zastopane osebe (če ta oseba ni identificirana za namene DDV v Sloveniji, navede identifikacijsko številko za DDV, pod katero je zastopana oseba identificirana za namene DDV v državi članici sedeža) ter izkaže podatke o dobavah blaga znotraj Unije, ki jih opravi ta oseba, za obdobje poročanja, za katero se izpolnjuje rekapitulacijsko poročilo, in podatke o popravkih za pretekla obdobja poročanja. Davčni zastopnik predloži obrazec RP-O za vsako zastopano osebo posebej.

Davčni zavezanec predloži rekapitulacijsko poročilo za koledarski mesec, v katerem je opravil transakcije znotraj Unije in prenos blaga v okviru ureditve za skladiščenje na odpoklic ali v katerem mora izvršiti popravek za pretekla obdobja poročanja.

Davčni zavezanec predloži obrazec RP-O **v elektronski obliki** prek sistema eDavki. Obrazec mora predložiti davčnemu organu do 20. dne naslednjega meseca po poteku davčnega obdobja (npr. za davčno obdobje januar 2011 ga predloži do 20. 2. 2011).

ZDDV-1 v 141. členu določa, da se z globo od 2.000 do 125.000 eurov kaznuje za prekršek pravna oseba, samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, če davčnemu organu ne predloži rekapitulacijskega poročila o dobavah blaga in storitev znotraj Unije oziroma ga ne predloži v predpisanem roku za predpisano obdobje oziroma ga ne predloži na predpisan način ali v rekapitulacijskem poročilu ne izkaže predpisanih podatkov.

2 DOBAVA BLAGA IN STORITEV V DRUGE DRŽAVE ČLANICE UNIJE IN PRENOS BLAGA V DRUGO DRŽAVO ČLANICO V OKVIRU UREDITVE ZA SKLADIŠČENJE NA ODPOKLIC

Dobava blaga znotraj Unije je dobava, ki jo opravi davčni zavezanec, identificiran za namene DDV v Sloveniji, osebi, ki je identificirana za namene DDV v drugi državi članici Unije in je oproščena plačila DDV v Sloveniji pod pogojem, da blago odpošlje ali odpelje v drugo državo članico Unije prodajalec, ali oseba, ki pridobi blago, ali druga oseba za račun enega od njiju. Prodajalec blaga mora dokazati, da so izpolnjeni pogoji za oprostitvev plačila DDV v državi članici odhoda blaga, na primer s tovarnim listom CMR, skupaj z nenasprotujočim si dokazilom kot na primer zavarovalna polica v zvezi z odpošiljanjem ali prevozom blaga ali bančni dokumenti, ki dokazujejo plačilo odpošiljanja ali prevoza blaga, ali uradni dokumenti, ki jih izda javni organ, kot je notar, in ki potrjujejo prihod blaga v namembno državo članico, ali potrdilo, ki ga izda imetnik skladišča v namembni državi članici in ki potrjuje skladiščenje blaga v tej državi članici.

Prenos blaga v okviru ureditve za skladiščenje na odpoklic je prenos, ki ga opravi davčni zavezanec, identificiran za namene DDV v Sloveniji, davčnemu zavezancu – prejemniku blaga, ki je identificiran za namene DDV v drugi državi članici Unije

Dobava storitev znotraj Unije je dobava, ki jo opravi davčni zavezanec, identificiran za namene DDV v Sloveniji, davčnemu zavezancu ali pravni osebi, ki ni davčni zavezanec, je pa identificirana za namene DDV v drugi državi članici Unije in niso storitve, ki bi bile oproščene plačila DDV v državi članici, v kateri je transakcija obdavčljiva, in za katere je prejemnik storitev dolžan plačati DDV v skladu s 196. členom Direktive Sveta 2006/112/ES⁴.

Tako mora davčni zavezanec, identificiran za namene DDV v Sloveniji, davčnemu organu v rekapitulacijskem poročilu poročati o:

- pridobiteljih blaga, identificiranih za namene DDV, katerim je dobavil blago pod pogoji iz 1. in 4. točke 46. člena ZDDV-1;
- davčnih zavezancih – prejemnikih blaga, identificiranih za namene DDV, katerim je opravil prenos blaga v okviru ureditve za skladiščenje na odpoklic;
- davčnih zavezancih – prejemnikih blaga, identificiranih za namene DDV, katerim je dobavil blago, ki je bilo skladiščeno na odpoklic;

⁴ Direktiva Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost (UL L št. 347 z dne 11. 12. 2006, str. 1), nazadnje spremenjena z Direktivo Sveta (EU) 2019/475 z dne 18. februarja 2019 o spremembi direktiv 2006/112/ES in 2008/118/ES glede vključitve italijanske občine Campione d'Italia in italijanskih voda Luganskega jezera v carinsko območje Unije in v ozemeljsko uporabo Direktive 2008/118/ES (UL L št. 83 z dne 25. 3. 2019, str. 42).

- osebah, identificiranih za namene DDV, katerim je dobavil blago, ki mu je bilo dobavljeno na način pridobitve blaga znotraj Unije v skladu s četrtem odstavkom 23. člena ZDDV-1;
- davčnih zavezancih in pravnih osebah, ki niso davčni zavezanci, so pa identificirane za namene DDV, katerim je opravil storitve, ki niso storitve, ki bi bile oproščene plačila DDV v državi članici, v kateri je transakcija obdavčljiva, in za katere je prejemnik storitev dolžan plačati DDV v skladu s 196. členom Direktive Sveta 2006/112/ES;
- davčnih zavezancih in pravnih osebah, ki niso davčni zavezanci, so pa identificirane za namene DDV, katerim bo opravil storitve, za katere je bilo prejeto predplačilo, ki niso storitve, ki bi bile oproščene plačila DDV v državi članici, v kateri je transakcija obdavčljiva. Za te storitve je prejemnik storitev dolžan plačati DDV v skladu s 196. členom Direktive Sveta 2006/112/ES.

V rekapitulacijsko poročilo se vpisujejo tudi tako imenovani tristranski posli. Tristranski posli so verižni posli, v katerih sodelujejo tri osebe, identificirane za namene DDV, vsaka v svoji državi članici Unije (npr. Italija, Slovenija, Avstrija). Dobavitelj blaga, identificiran za namene DDV v prvi državi članici Unije (npr. Italija), izda račun za dobavo blaga znotraj Unije pridobitelju blaga, identificiranemu za namene DDV v drugi državi članici Unije (npr. Slovenija), za blago, ki se neposredno odpošlje oziroma odpelje prejemniku blaga, identificiranemu za namene DDV v tretji državi članici Unije (npr. Avstrija). Kot tristranska dobava blaga v navedeni verigi se šteje le dobava, ki jo opravi drugi (v našem primeru Slovenija) v verigi, ki je identificiran za namene DDV v Sloveniji, tretjemu v verigi (v našem primeru Avstrija).

V rekapitulacijsko poročilo se ločeno vpisuje vrednost dobav blaga po carinskih postopkih 42 in 63 (davčna osnova se določi na podlagi 36. člena ZDDV-1 in ne na podlagi 38. člena ZDDV-1). V obeh primerih je blago sproščeno v prost promet na ozemlju Slovenije, DDV pa se na podlagi oprostitve, kot jo določa 1. in 4. točka 46. člena ZDDV-1, obračuna v drugi državi članici Unije (državi članici pridobitve blaga).

3 IZPOLNJEVANJE OBRAZCA RP-O

V obrazec RP-O se vpišejo:

A. podatki o dobavah blaga in storitev ter tristranskih dobavah blaga znotraj Unije:

- polje A1: koda države, v kateri je prejemnik blaga ali prejemnik blaga v okviru ureditve za skladiščenje na odpoklic ali prejemnik storitev identificiran za namene DDV; pri tristranskem poslu pa koda države, v kateri je prejemnik ali pridobitelj blaga identificiran za DDV;
- polje A2: identifikacijska številka za namene DDV prejemnika blaga ali prejemnika blaga v okviru ureditve za skladiščenje na odpoklic ali prejemnika storitev; v tristranskem poslu pa identifikacijska številka za namene DDV prejemnika ali pridobitelja blaga; brez kode države;
- polje A3: skupna vrednost dobav blaga znotraj Unije v eurih po posameznem prejemniku blaga v obdobju poročanja; v tristranskem poslu pa skupna vrednost dobav blaga znotraj Unije v eurih po posameznem pridobitelju blaga (izpolni prvi v verigi) v obdobju poročanja; v to polje se tako vpiše vrednost oproščene dobave blaga znotraj Unije, če je opravljena kupcu, ki je identificiran za namene DDV v drugi državi članici (1. in 4. točka 46. člena ZDDV-1) in pri tristranskih poslih vrednost oproščene dobave blaga znotraj Unije z listine, ki jo davčni zavezanec – dobavitelj blaga v tristranskem poslu izda davčnemu zavezancu – pridobitelju v tristranskem poslu;
- polje A4: skupna vrednost dobav blaga znotraj Unije v eurih po posameznem prejemniku blaga po carinskih postopkih 42 in 63 v obdobju poročanja; v to polje se vpišejo oproščene dobave v drugo državo članico, ki so opravljene po tem, ko je blago uvoženo iz tretje države ali tretjega ozemlja in oproščeno plačila DDV;
- polje A5: skupna vrednost tristranskih dobav blaga znotraj Unije v eurih po posameznem prejemniku blaga v tristranskem poslu (izpolni drugi v verigi) v obdobju poročanja; v to polje se tako vpiše vrednost tristranske dobave blaga znotraj Unije z listine, ki jo davčni zavezanec

- pridobitelj blaga v tristranskem poslu iz Slovenije izda davčnemu zavezancu – prejemniku blaga v tristranskem poslu;
- polje A6: skupna vrednost opravljenih storitev znotraj Unije in vrednost prejetih predplačil v zvezi s storitvami, ki bodo opravljene v drugih državah članicah in za katere je prejemnik storitev dolžan plačati DDV v skladu s 196. členom Direktive Sveta 2006/112/ES, v eurih po posameznem prejemniku storitve v obdobju poročanja;
- polje A7: skupna vrednost dobav blaga znotraj Unije, opravljenih po prenosu blaga v okviru skladiščenja na odpoklic, v eurih po posameznem prejemniku blaga v obdobju poročanja;
- polje A13: seštevek skupnih vrednosti dobav blaga znotraj Unije v eurih, ki je enaka seštevku vrednosti dobav blaga iz stolpca A3 rekapitulacijskega poročila;
- polje A14: seštevek skupnih vrednosti dobav blaga znotraj Unije v eurih po carinskih postopkih 42 in 63, ki je enaka seštevku vrednosti dobav blaga iz stolpca A4 rekapitulacijskega poročila;
- polje A15: seštevek skupnih vrednosti tristranskih dobav blaga znotraj Unije v eurih, ki je enaka seštevku vrednosti tristranskih dobav blaga iz stolpca A5 rekapitulacijskega poročila;
- polje A16: seštevek skupnih vrednosti opravljenih storitev znotraj Unije in vrednosti prejetih predplačil v zvezi s storitvami, ki bodo opravljene v drugih državah članicah in za katere je prejemnik storitev dolžan plačati DDV v skladu s 196. členom Direktive Sveta 2006/112/ES, v eurih, ki je enak seštevku vrednosti opravljenih storitev iz stolpca A6 rekapitulacijskega poročila;
- polje A17: seštevek skupnih vrednosti dobav blaga znotraj Unije, opravljenih po prenosu blaga v okviru ureditve za skladiščenje na odpoklic, v eurih, ki je enak seštevku skupnih vrednosti dobav blaga iz stolpca A7 rekapitulacijskega poročila.

B. popravki podatkov za pretekla obdobja poročanja

Popravki podatkov za pretekla obdobja poročanja se izpolnjujejo v poljih od B0 do B7, in sicer:

1. če je vrednost dobave iz preteklega obdobja poročanja (polje A3, A4, A5, A6 ali A7 rekapitulacijskega poročila) napačna, ker dobave sploh ni bilo, se namesto te napačne vrednosti v polje B3, B4, B5, B6 ali B7 zapiše vrednost nič (0);
 2. če se vrednost dobave iz preteklega obdobja poročanja (polje A3, A4, A5, A6 ali A7 rekapitulacijskega poročila) popravlja (npr. pravilna vrednost dobave je 120 in ne 100, kakor je bilo izkazano), identifikacijska številka za namene DDV pa se ne spremeni, se napačna vrednost popravi tako, da se v polje B3, B4, B5, B6 ali B7 zapiše skupna nova (pravilna) vrednost dobave (torej 120);
 3. pri popravku kode države in identifikacijske številke za DDV prejemnika ali pridobitelja je treba vključiti tudi predhodna zapisa, navedena pod 1 in 2, čeprav se vrednosti ne spremenijo; tako se najprej vpiše napačni zapis kode države oziroma identifikacijske številke, v polje B3, B4, B5, B6 ali B7 pa se zapiše vrednost nič (0), hkrati pa se v naslednjo vrstico vnese zapis s pravilnimi podatki;
- polje B0: obdobje poročanja, na katero se nanaša popravek, pri čemer se navedeta leto in koledarski mesec, na katerega se popravek nanaša; če se popravki podatkov nanašajo na obdobja poročanja pred 1. 1. 2010, se navedeta leto in koledarsko trimesečje, na katero se popravek nanaša;
 - polje B1: koda države, v kateri je prejemnik blaga ali prejemnik storitev identificiran za namene DDV; v tristranskem poslu pa koda države, v kateri je prejemnik ali pridobitelj blaga identificiran za namene DDV;
 - polje B2: identifikacijska številka za DDV prejemnika blaga ali prejemnika storitev, brez kode države; v tristranskem poslu pa identifikacijska številka za namene DDV prejemnika ali pridobitelja blaga, brez kode države;
 - polje B3: vrednost nič (0) ali nova (skupna) vrednost dobav blaga znotraj Unije v eurih po posameznem prejemniku blaga; v tristranskem poslu pa vrednost nič (0) ali nova skupna vrednost dobav blaga znotraj Unije v eurih po posameznem pridobitelju v obdobju

poročanja; vrednosti za obdobja poročanja do 1. 1. 2007 se vpisujejo v tolarjih (brez stotinov);

- polje B4: vrednost nič (0) ali nova (skupna) vrednost dobav blaga znotraj Unije v eurih po posameznem prejemniku blaga po carinskih postopkih 42 in 63;
- polje B5: vrednost nič (0) ali nova (skupna) vrednost tristranskih dobav blaga znotraj Unije v eurih po posameznem prejemniku blaga v tristranskem poslu; vrednosti za obdobja poročanja do 1. 1. 2007 se vpisujejo v tolarjih (brez stotinov);
- polje B6: vrednost nič (0) ali nova (skupna) vrednost opravljenih storitev znotraj Unije in vrednost prejetih predplačil v zvezi s storitvami, ki so bile ali bodo opravljene v drugih državah članicah in za katere je prejemnik storitev dolžan plačati DDV v skladu s 196. členom Direktive Sveta 2006/112/ES, v eurih po posameznem prejemniku storitve;
- polje B7: vrednost nič (0) ali nova (skupna) vrednost dobav blaga znotraj Unije, opravljenih po prenosu blaga v okviru ureditve za skladiščenje na odpoklic, v eurih po posameznem pridobitelju v obdobju poročanja.

C. prenos blaga v skladiščenje na odpoklic

- polje C0: koda države, v kateri je davčni zavezanec – prejemnik blaga, kateremu je opravljen prenos blaga v okviru ureditve za skladiščenje na odpoklic;
- polje C1: identifikacijska številka za namene DDV davčnega zavezanca – prejemnika blaga, kateremu je bil opravljen prenos blaga v okviru ureditve za skladiščenje na odpoklic;
- polje C2: skupna vrednost prenosov blaga v okviru ureditve za skladiščenje na odpoklic, opravljenih v obdobju poročanja posameznemu davčnemu zavezancu – prejemniku blaga.

D. spremembe/popravki v zvezi s prenosom blaga v skladiščenje na odpoklic skladiščenje na odpoklic

Spremembe ali popravki podatkov za pretekla obdobja poročanja v zvezi s prenosom blaga v skladiščenje na odpoklic se izpolnjujejo v poljih D0 do D3, in sicer:

1. če je vrednost prenosa iz preteklega obdobja poročanja (polje C2 rekapitulacijskega poročila) napačna, ker prenosa sploh ni bilo, se namesto te napačne vrednosti v polje D3, zapiše vrednost nič (0);

2. če se vrednost prenosa iz preteklega obdobja poročanja (polje C2 rekapitulacijskega poročila) popravlja (npr. pravilna vrednost prenosa je 120 in ne 100, kakor je bilo izkazano), identifikacijska številka za namene DDV prejemnika prenosa pa se ne spremeni, se napačna vrednost popravi tako, da se v polje D3 zapiše skupna nova (pravilna) vrednost dobave (torej 120);

3. pri popravku ali spremembi kode države in/ali identifikacijske številke za DDV prejemnika je treba vključiti tudi predhodna zapisa, navedena pod 1 in 2, čeprav se vrednosti ne spremenijo; tako se najprej vpiše napačni oz. prejšnji zapis kode države oziroma identifikacijske številke za DDV, v polje D3 pa se zapiše vrednost nič (0), hkrati pa se v naslednjo vrstico vnese zapis s pravilnimi podatki;

4. pri vračilu prenesenega blaga iz države članice prejemnika v Slovenijo v roku dvanajst mesecev, se v polje D3 zapiše vrednost (0).

- polje D0: obdobje poročanja, na katero se nanaša popravek ali sprememba, pri čemer se navedeta leto in koledarski mesec, na katerega se popravek ali sprememba nanaša;
- polje D1: koda države, v kateri je prejemnik blaga ali prejemnik storitev identificiran za namene DDV;
- polje D2: identifikacijska številka za DDV prejemnika blaga ali prejemnika storitev, brez kode države;
- polje D3: vrednost nič (0) ali nova (skupna) vrednost prenos blaga znotraj Unije v okviru ureditve za skladiščenje na odpoklic v eurih po posameznem prejemniku blaga.

4 PRIMERJAVA PODATKOV MED REKAPITULACIJSKIM POROČILOM IN OBRAČUNOM DDV

Pri davčnem zavezancu, identificiranem za namene DDV v Sloveniji, ki opravlja dobave blaga in storitev znotraj Unije, ki niso tristranske dobave blaga, mora biti za enako časovno obdobje seštevek vrednosti iz polj A13, A14, A16 in A17 obrazca RP-O enaka vrednosti iz polja 12 obračuna DDV.

Če je oseba, ki v tristranskem poslu nastopa kot druga v verigi, identificirana za namene DDV v Sloveniji, mora vrednost pridobitev blaga od prvega v verigi navesti v polje 33 obračuna DDV, nadaljnjo prodajo, to je oproščeno (tristransko) dobavo v tretjo državo članico Unije, pa v polje 12 obračuna DDV.

Če je davčni zavezanec v rekapitulacijskem poročilu evidentiral dobave blaga in storitev ter tristranske dobave blaga znotraj Unije (drugi v verigi), mora biti za enako časovno obdobje seštevek vrednosti iz polj A13, A14, A15, A16 in A17 približno enak (odstopanja so mogoča do $\pm 5\%$ zaradi tečajnih razlik pri preračunavanju tuje valute v evre) vrednosti oziroma seštevku vrednosti iz polja 12 obračuna DDV.

5 IDENTIFIKACIJSKA ŠTEVILKA ZA DDV

Identifikacijska številka za DDV je sestavljena iz kode države z dvema črkama, ki ji sledi do dvanajst znakov. Veljavni znaki so številke od 0–9 in črke od A–Z.

Pomembno je, da se prodajalec oziroma dobavitelj blaga in storitev prepriča o tem, ali je identifikacijska številka za namene DDV, na katero se sklicuje kupec oziroma prejemnik/pridobitelj blaga ali prejemnik storitev, veljavna. Preveritev, ali je neka številka veljavna ali ne, se lahko opravi:

1. prek sistema eDavki: davčni zavezanci z veljavnim digitalnim potrdilom lahko sami preverjajo veljavnost identifikacijske številke za DDV svojih kupcev ter pravilnost naziva in naslova svojih kupcev (naziv in naslov ni mogoče preveriti za Nemčijo in Španijo);
2. na spletni strani Evropske komisije (naziv in naslov ni mogoče preveriti za Nemčijo in Španijo)
(http://ec.europa.eu/taxation_customs/taxation/vat/traders/vat_number/index_en.htm#disclaimer);
3. na FURS-u, Generalnem finančnem uradu, v Oddelku za mednarodno izmenjavo informacij (CLO) po telefonu: (01) 478 27 91, in na e-naslovu: clo.durs@gov.si (samo za Nemčijo in Španijo, za vse ostale države članice se preveritev vseh podatkov lahko napravi na naslovih, navedenih pod 1. in 2. točko).

Če identifikacijska številka za DDV, na katero se kupec sklicuje, ni veljavna, se mora prodajalec povezati s kupcem in ga prositi za obrazložitev.

Če kupec ne navede veljavne identifikacijske številke za DDV, niso izpolnjeni pogoji za oprostitev plačila DDV, zato se dobava blaga obravnava in obdavči kot domača dobava (dobava blaga, opravljena na ozemlju Slovenije) in se ne vpisuje v rekapitulacijsko poročilo.

Če prejemnik storitve ne navede veljavne identifikacijske številke oziroma izvajalca ne seznani, da je zanj zaprosil in izvajalec ne pridobi katero koli drugo dokazilo, iz katerega se lahko razbere, da je kupec davčni zavezanec, niso izpolnjeni pogoji za uporabo splošnega pravila za določitev kraja opravljanja storitev po sedežu prejemnika storitve. To pomeni, da se opravljena storitev obravnava in obdavči kot domača dobava (storitev, opravljena na ozemlju Slovenije) oziroma se obdavči po sedežu izvajalca storitve in se ne vpisuje v rekapitulacijsko poročilo. Če izvajalec storitve še ne razpolaga z identifikacijsko številko prejemnika, poroča o opravljeni dobavi, ko prejme identifikacijsko številko za DDV prejemnika storitve, in sicer to dobavo vključi v sklop B.

6 VALUTNA PRETVORBA

Za preračun tuje valute v domačo valuto je treba upoštevati sedmi odstavek 39. člena ZDDV-1, ki določa, da se za preračun vrednosti, ki je podlaga za določitev davčne osnove in je določena v tuji valuti, upošteva referenčni tečaj Evropske centralne banke, ki velja na dan nastanka davčne obveznosti in ga objavlja Banka Slovenije.

Delovna verzija izjave o skladnosti predloga zakonskega ali podzakonskega akta s pravnim redom EU

1.) Naslov predlaganega akta

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o davku na dodano vrednost

Prevod naslova predloga pravnega akta RS v angleščino

"Act Amending the Value Added Tax Act"

2.) Enotna identifikacijska oznaka predloga akta (EVA)

2019-1611-0004

3.) Skladnost predloga akta s predpisi EU

3.1) Direktive, ki jih delno ali v celoti prenaša predlog akta

	CELEX oznaka direktive	Naslov direktive ter slovenski predpisi, ki se navezujejo na to direktivo	Rok za prenos direktive	Rok, na katerega se nanaša prenos	Je za navedeni rok direktiva v celoti prenesena s tem aktom? (obrazložitev)
1.	31986L0560	Trinajsta direktiva Sveta 86/560/EGS z dne 17. novembra 1986 o usklajevanju zakonodaje držav članic glede prometnih davkov – Postopki vračila davka na dodano vrednost davčnim zavezancem, ki nimajo stalnega prebivališča ali sedeža na ozemlju Skupnosti	01.05.2004	01.05.2004	
		1. 2006-01-6170 Pravilnik o izvajanju Zakona o davku na dodano vrednost			
		2. 2006-01-5012 Zakon o davku na dodano vrednost			
		3. 2009-01-3787 Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o davku na dodano vrednost			
2.	32006L0112	Direktiva Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost	01.01.2008	01.01.2008	DA
		1. 2011-01-3493 Pravilnik o spremembah in dopolnitvah Pravilnika o izvajanju Zakona o davku na dodano vrednost			
		2. 2014-01-3482 Pravilnik o spremembah in dopolnitvah Pravilnika o izvajanju Zakona o davku na dodano vrednost			
		3. 2016-01-1975 Pravilnik o spremembah in dopolnitvah Pravilnika o izvajanju Zakona o davku na dodano vrednost			
		4. 2016-01-3779 Pravilnik o spremembah in dopolnitvah Pravilnika o izvajanju Zakona o davku na dodano vrednost			
		5. 2017-01-2349 Pravilnik o spremembah Pravilnika o izvajanju Zakona o davku na dodano vrednost			
		6. 2018-01-4129 Pravilnik o spremembah in dopolnitvah Pravilnika o izvajanju Zakona o davku na dodano vrednost			
		7. 2006-01-6170 Pravilnik o izvajanju Zakona o davku na dodano vrednost			
		8. 2007-01-2794 Pravilnik o spremembah in dopolnitvah Pravilnika o izvajanju Zakona o davku na dodano vrednost			
		9. 2006-01-5012 Zakon o davku na dodano vrednost			
		10. 2009-01-3787 Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o davku na dodano vrednost			
		11. 2010-01-4552 Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o davku na dodano vrednost			
		12. 2011-01-3294 Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o davku na dodano vrednost			
		13. 2012-01-3288 Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o davku na dodano vrednost			
		14. 2012-01-1628 Zakon o spremembah Zakona o davku na dodano vrednost			
		15. 2015-01-3505 Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o davku na dodano vrednost			
		16. 2018-01-3755 Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o davku na dodano vrednost			

	CELEX oznaka direktive	Naslov direktive ter slovenski predpisi, ki se navezujejo na to direktivo	Rok za prenos direktive	Rok, na katerega se nanaša prenos	Je za navedeni rok direktiva v celoti prenesena s tem aktom? (obrazložitev)
3.	32008L0009	Direktiva Sveta 2008/9/ES z dne 12. februarja 2008 o podrobnih pravilih za vračilo davka na dodano vrednost, opredeljenih v Direktivi 2006/112/ES, davčnim zavezancem, ki nimajo sedeža v državi članici vračila, ampak v drugi državi članici	01.01.2010	01.01.2010	
		1. 2009-01-4671	Pravilnik o spremembah in dopolnitvah Pravilnika o izvajanju Zakona o davku na dodano vrednost		
		2. 2009-01-3787	Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o davku na dodano vrednost		
		3. 2014-01-3486	Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o davku na dodano vrednost		
4.	32018L1713	Direktiva Sveta (EU) 2018/1713 z dne 6. novembra 2018 o spremembi Direktive 2006/112/ES glede stopenj davka na dodano vrednost, ki se uporabljajo za knjige, časopise in periodične publikacije		31.12.2019	
5.	32018L1910	Direktiva Sveta (EU) 2018/1910 z dne 4. decembra 2018 o spremembi Direktive 2006/112/ES glede harmonizacije in poenostavitve nekaterih pravil v okviru sistema davka na dodano vrednost za obdavčevanje trgovine med državami članicami	31.12.2019		

Ali je predlog pravnega akta tehnični predpis v smislu člena 8 direktive 31998L0034?

NE

Delovna verzija korelacijske tabele

1.) Naslov predlaganega akta

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o davku na dodano vrednost

Prevod naslova predloga pravnega akta RS v angleščino

"Act Amending the Value Added Tax Act"

2.) Enotna identifikacijska oznaka predloga akta (EVA)

2019-1611-0004

3.1) Direktive, ki jih delno ali v celoti prenaša predlog akta

	CELEX oznaka	Naslov predpisa
1.	31986L0560	Trinajsta direktiva Sveta 86/560/EGS z dne 17. novembra 1986 o usklajevanju zakonodaje držav članic glede prometnih davkov – Postopki vračila davka na dodano vrednost davčnim zavezancem, ki nimajo stalnega prebivališča ali sedeža na ozemlju Skupnosti
2.	32006L0112	Direktiva Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost
3.	32008L0009	Direktiva Sveta 2008/9/ES z dne 12. februarja 2008 o podrobnih pravilih za vračilo davka na dodano vrednost, opredeljenih v Direktivi 2006/112/ES, davčnim zavezancem, ki nimajo sedeža v državi članici vračila, ampak v drugi državi članici
4.	32018L1713	Direktiva Sveta (EU) 2018/1713 z dne 6. novembra 2018 o spremembi Direktive 2006/112/ES glede stopenj davka na dodano vrednost, ki se uporabljajo za knjige, časopise in periodične publikacije
5.	32018L1910	Direktiva Sveta (EU) 2018/1910 z dne 4. decembra 2018 o spremembi Direktive 2006/112/ES glede harmonizacije in poenostavitve nekaterih pravil v okviru sistema davka na dodano vrednost za obdavčevanje trgovine med državami članicami

3.2) Skladnost predloga akta s predpisi EU

Nacionalni predpis	Evropski predpis	Opomba
1. člen		Potrebna dopolnitev celex 32018L0475
2. člen		člen 3(1) ZDDV-1 - se ne prenaša
3. člen	Člen 1, odstavek 1, celex 32018L1910	nov člen 9.a ZDDV-1
4. člen	Člen 36, celex 32006L0112	člen 20(10) ZDDV-1 - se ne prenaša člen 20(11) ZDDV-1
5. člen	Člen 1, odstavek 2, celex 32018L1910	nov člen 20.a ZDDV-1 (brez prenosa četrtega odstavka 36.a člena Direktive o DDV, ker člen 14.a Direktive o DDV še ne velja)
6. člen	Člen 132, odstavek 1, točka q, celex 32006L0112	člen 42(1)(16) ZDDV-1
7. člen	Člen 1, odstavek 3, celex 32018L1910	člen 46. ZDDV-1, 1. točka
8. člen	Člen 185, odstavek 2, celex 32006L0112	člen 68(3) ZDDV-1
9. člen	Člen 3, odstavek b, točka i, celex 32008L0009	člen 74(1)(b) ZDDV-1, prva alineja
10. člen	Člen 1, odstavek 1, točka a, celex 31986L0560	člen 74.i(2)(a) ZDDV-1, prva alineja
11. člen	Člen 1, odstavek 4, celex 32018L1910	člen 85(4) in (5) ZDDV-1
12. člen	Člen 1, odstavek 5, celex 32018L1910	člen 90(4) ZDDV-1
13. člen		nov 93.a člen ZDDV-1 - se ne prenaša
14. člen		člen 126 ZDDV-1 - se ne prenaša, uskladitev z zadnjo spremembo Izvedbene uredbe Sveta (EU) 282/2011
15. člen		člen 140 ZDDV-1 - se ne prenaša
16. člen		člen 141 ZDDV-1 - se ne prenaša
17. člen		člen 141.a ZDDV-1 - se ne prenaša
18. člen		člen 142 ZDDV-1 - se ne prenaša
19. člen		člen 143 ZDDV-1 - se ne prenaša

Nacionalni predpis	Evropski predpis	Opomba
20. člen		člen 144 ZDDV-1 - se ne prenaša
21. člen	Člen 1, celex 32018L1713	Priloga I k ZDDV-1, točka 6
22. člen	Člen 2, celex 32018L1910	rok za prenos direktiv, potrebna dopolnitev celex 32018L0475

Predlagatelj predpisa: Ministrstvo za finance EVA: 2019-1611-0004	Presoja učinkov na gospodarstvo (MSP test)	
	Datum vnosa:	25.03.2019
	Datum spremembe:	27.03.2019

Povzetek izvedene presoje vplivov predpisa na gospodarstvo:

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o davku na dodano vrednost

Ocena učinkov predlaganih alternativ

I. Analizirane alternative	
Naziv alternative	Izbrana alt.
Alternativa 1: Prenos Direktive Sveta (EU) 2018/1910 (skladiščenje na odpoklic in zaporedne dobave) in odprava obveznosti popravka odbitka pri tatvinah premoženja	Da

OBRAZLOŽITEV:

Uvaja se posebna ureditev skladiščenja na odpoklic, ki omogoča, da davčni zavezanec prenese blago iz svoje države članice v drugo državo članico (v trenutku prenosa ne šteje za dobavo, ampak takrat, ko je blago dejansko iz skladišča dobavljeno kupcu). Pri zaporednih dobavah (blago je predmet več zaporednih dobav, vendar je le enkrat prepeljano iz ene države članice v drugo) bodo poenotena pravila kateri transakciji se pripiše prevoz, in ta transakcija je oproščena dobava blaga v drugo državo članico. Popravek prvotnega odbitka DDV v primeru dokazane tatvine premoženja ne bo več potreben.

OBVEZNOSTI		SKUPNI PREDVIDENI STROŠKI (NA LETNI RAVNI)
Dodatni podatki v rekapitulacijskem poročilu, ki se predložijo ob prenosu blaga v drugo DČ	DODATNA	33,00 €
SKUPAJ		33,00 €

Povzetek analize

Alternativa 1

Naziv alternative:	Prenos Direktive Sveta (EU) 2018/1910 (skladiščenje na odpoklic in zaporedne dobave) in odprava obveznosti popravka odbitka pri tatvinah premoženja
Opis alternative:	Uvaja se posebna ureditev skladiščenja na odpoklic, ki omogoča, da davčni zavezanec prenese blago iz svoje države članice v drugo državo članico (v trenutku prenosa ne šteje za dobavo, ampak takrat, ko je blago dejansko iz skladišča dobavljeno kupcu). Pri zaporednih dobavah (blago je predmet več zaporednih dobav, vendar je le enkrat prepeljano iz ene države članice v drugo) bodo poenotena pravila kateri transakciji se pripiše prevoz, in ta transakcija je oproščena dobave blaga v drugo državo članico. Popravek prvotnega odbitka DDV v primeru dokazane tatvine premoženja ne bo več potreben.

1. Neto stroški na gospodarstvo

Vrsta stroškov	Skupaj
Enkratne koristi	/
Periodični stroški	33,00 €
SKUPAJ	33,00 €

2. Opredelitev stroškov

PERIODIČNI STROŠKI / KORISTI

Obveznosti	Skupaj
Dodatni podatki v rekapitulacijskem poročilu, ki se predložijo ob prenosu blaga v drugo DČ	Strošek 33,00 €
SKUPAJ STROŠKOV:	33,00 €

3 Kvalitativni učinki alternative 1

Kako predlog predpisa vpliva na pravno varnost?	Pozitivno
Obrazložitev: Večja pravna varnost in jasnost pri poslovanju, saj se bodo pravila za skladiščenje na odpoklic in pravila v zvezi z uveljavljanjem oprostitve dobave blaga v drugo državo članico po novem enotno izvajala na celotnem območju EU. Jasno bo določeno še, da tudi v primeru uradno dokazane tatvine premoženja ni potrebno opraviti popravka prvotnega odbitka DDV.	
Kako predlog predpisa vpliva na nelojalno konkurenco?	Pozitivno
Obrazložitev: Odpravljajo se ovire pri poslovanju med državami članicami in zmanjšujejo se stroški spoštovanja DDV pravil pri davčnih zavezancih. Z jasnostjo in harmonizacijo pravil se odpravljajo negotovosti in izenačujejo pogoji poslovanja v vseh državah članicah.	
Kako predlog predpisa vpliva na problematiko dela na črno in sivo ekonomijo?	Nima vpliva
Obrazložitev:	
Kako predlog predpisa vpliva na produktivnost?	Pozitivno
Obrazložitev:	

Stroški spoštovanja DDV pravil v drugi državi članici se znižajo, saj bodo po novem pravila glede skladiščenja na odpoklic harmonizirana na ravni EU. Ker obveznost popravka odbitka DDV v primeru uradno dokazane tatvine premoženja ne bo več predpisana, bo to za davčne zavezance pomenilo razbremenitev administrativnih in finančnih obveznosti.

Kako predlog predpisa vpliva na delovne pogoje, naložbe v kadrovske vire oz. nove zaposlitve?	Nima vpliva
--	--------------------

Obrazložitev:

Kako predlog predpisa vpliva na naložbe v raziskave in razvoj?	Nima vpliva
---	--------------------

Obrazložitev:

4 Najprej pomisli na male - alternativa 1

Ali in na kakšen način ste uporabili delne ali popolne oprostitve obveznosti za mikro, mala in srednja podjetja?

Obrazložitev:

Ali je za mikro, mala in srednja podjetja načrtovano dovolj časa za prilagoditev na nove obveznosti (daljša prehodna obdobja)?

Obrazložitev:

Ali in na kakšen način so obveznosti, kot npr. poročanje, vodenje evidenc, za mikro, mala in srednja podjetja prilagojene oziroma poenostavljene v primerjavi z ostalimi večjimi subjekti?

Obrazložitev:

Ali in na kakšen način so za mikro, mala in srednja podjetja postopki nadzora prilagojeni oziroma poenostavljeni?
--

Obrazložitev:

Ali so za mikro, mala in srednja podjetja uvedene znižane pristojbine, davčne olajšave in podobne oblike privilegiranega pristopa?

Obrazložitev:

Podrobna analiza

Alternativa 1

Naziv alternative:	Prenos Direktive Sveta (EU) 2018/1910 (skladiščenje na odpoklic in zaporedne dobave) in odprava obveznosti popravka odbitka pri tatvinah premoženja
Opis alternative:	Uvaja se posebna ureditev skladiščenja na odpoklic, ki omogoča, da davčni zavezanec prenese blago iz svoje države članice v drugo državo članico (v trenutku prenosa ne šteje za dobavo, ampak takrat, ko je blago dejansko iz skladišča dobavljeno kupcu). Pri zaporednih dobavah (blago je predmet več zaporednih dobav, vendar je le enkrat prepeljano iz ene države članice v drugo) bodo poenotena pravila kateri transakciji se pripiše prevoz, in ta transakcija je oproščena dobava blaga v drugo državo članico. Popravek prvotnega odbitka DDV v primeru dokazane tatvine premoženja ne bo več potreben.

Obveznost 1.1: Dodatni podatki v rekapitulacijskem poročilu, ki se predložijo ob prenosu blaga v drugo DČ

Zap. št.	Aktivnost	Učinek	Populacija	Frekvenca	Na enoto	Skupaj
1.1.1	Izpolnjevanje dodatnih polj v rekapitulacijskem poročilu	Strošek	1,00	MESEČNO	33,00 €	33,00 €
SKUPAJ STROŠKI:					33,00 €	33,00 €

Opis populacije:

1.1.1: Ročna populacija; zavezanci za DDV, ki opravijo prenos blaga v drugo DČ po posebni ureditvi skladiščenja na odpoklic.